

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Membre
de la UCIP

Catalunya Cristiana

A la fira de les roses,
a firar-me antany ant,
el roser de què em firí
en fa enguany de tan hermoses
que n'he fet parada aquí.
Hi ha la rosa alexandrina,
la vera i la d'esbarzer,
també les de Palestina,
que floreixen sense espina
de Jericó en lo roser.

Jacint Verdaguer

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 291

Setmana del 21 al 27 d'abril del 1985

50 Ptes.

AFINANT

L'escolà, llavor de capellà

Sóc conscient que no aportaré pas la solució única i definitiva al greu problema, que finalment comença a preocupar seriosament, de la manca de vocacions presbiterals i del consegüent envelliment del clergat, sobretot a Catalunya.

Però, assistint el dissabte sant darrer a la magnífica celebració montserratina, no em podia estar de pensar que al nostre únic —per tantes raons— cenobi benedictí no li manquen pas les vocacions monàstiques. Fa goig de veure, amb una certa renovació, és cert, monjos joves servint l'altar.

És veritat que si les vocacions benedictines de Catalunya s'haguessin de repartir entre, posem, vuit monestirs —que és el nombre de les nostres diòcesis— els en tocarien menys a Montserrat. Però també és veritat que de parròquies n'hi ha almenys una en cada poblet i vila de Catalunya.

Tot pensant això em vaig adonar que l'abat, el prior i un bon grapat de monjos havien estat escolans. És evident que la vocació benedictina té un excel·lent "seminari" en l'escolania. Molts dels preveres actuals hem estat escolans i en aquell "servei de l'altar" infantil i impressionant alhora nasqué la nostra vocació.

La inconsiderada supressió de tantes escolanies parroquials no haurà influït notablement en la manca de vocacions presbiterals?

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

6 Joan Pau II: "Per canviar les estructures cal canviar els cors".

9 Pel juliol, el Col·loqui Europeu de Parròquies es reunirà a Tarragona.

22 Xavier Tortras: "El llibre permet fugir de la massificació cultural".

CENTRALS

El pare Pijoan ha fet un viatge d'animació missionera al Brasil.

300 nois i noies s'aplegaren a Gualba

LA JOBAC VOL FER PRESENT L'EVANGELI ENTRE ELS JOVES

Revisaren la seva presència evangelitzadora enmig dels barris i pobles de la diòcesi barcelonina

GUALBA.- 300 nois i noies de la JOBAC (joves cristians de barris obrers i ambients populars) es van reunir a Gualba des del Dijous Sant fins al Diumenge de Pasqua per tal de revisar la seva presència evangelitzadora enmig dels joves dels barris i pobles de la diòcesi de Barcelona on hi ha grups d'aquest moviment.

El treball es va fer en els anomenats "Tallers de reflexió". Entre d'altres es poden esmentar:

- la teologia de l'alliberament (feta a partir dels ambients populars on viu la JOBAC)
- l'atur juvenil (que afecta molts dels militants que ja han acabat els seus estudis)
- els centres d'esplai (on treballen com a monitors els nois i noies del moviment)
- l'estudi (que s'ha concretat en la llei de reforma universitària)
- barris i pobles (per descobrir la vida que ara té la seva xarxa social)
- pau i desarmament (una qüestió prioritària en l'any internacional de la joventut)

— Jesús i els marginats (per tal d'estar atents a aquest sector social)

Tota aquesta reflexió anava íntimament relacionada amb les celebracions cristianes de la Setmana Santa, que foren molt participades i plenes de símbols.

El Divendres Sant, al vespre, un grup de teatre de la JOBAC recità un recull de poemes catalans entorn de la mort, en homenatge a Salvador Espriu, i escenificà l'obra de Francesc d'Olesa (s. XVI): "Representació de la mort".

Senyor sant Jordi,

Patró,
cavaller sense por,
guarda'ns sempre
del crim
de la guerra civil.
Alliberan's dels nostres
pecats
d'avarícia i enveja,
del drac
de la ira, de l'odi
entre germans
de tot altre mal.

Ajuda'ns a merèixer
la pau
i salva la parla
de la gent
catalana.
Amén.

SALVADOR ESPRIU

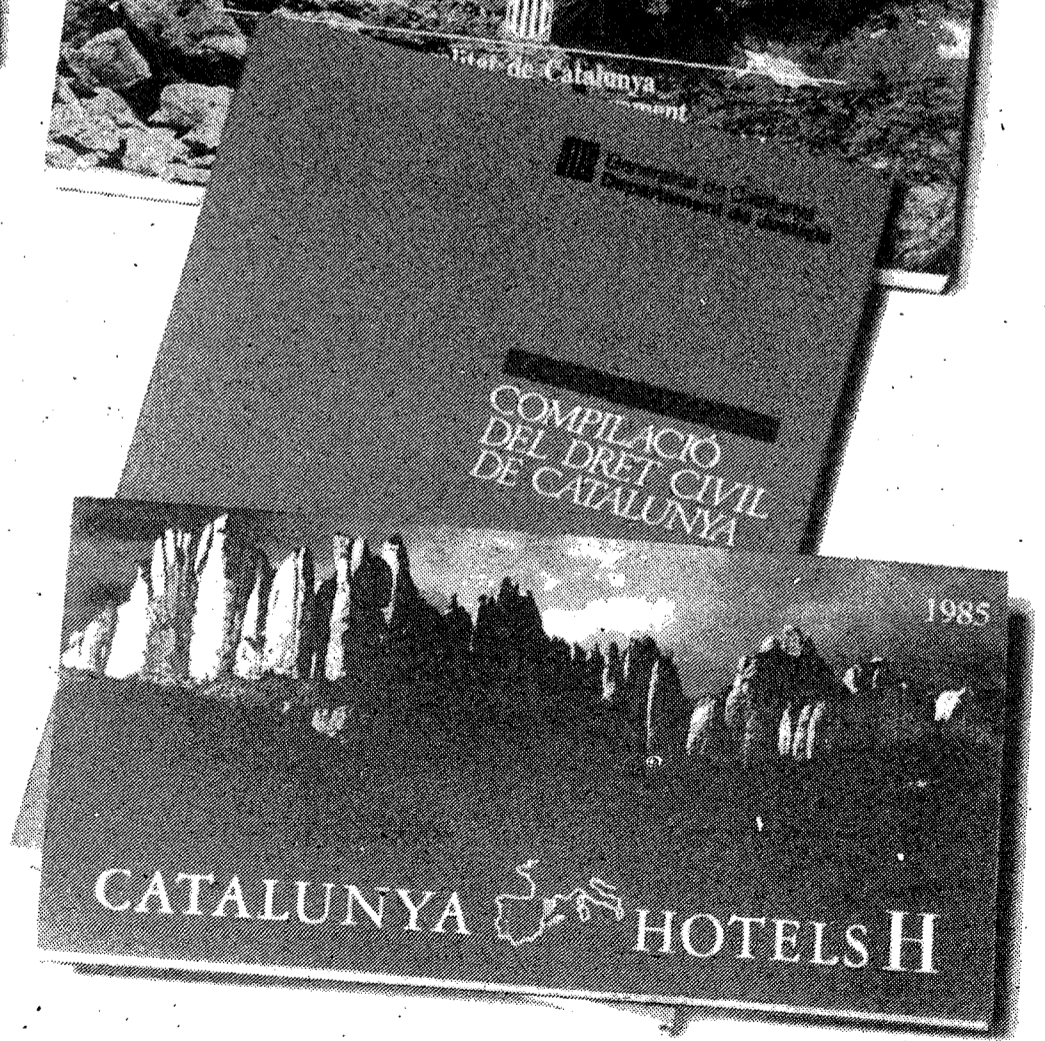
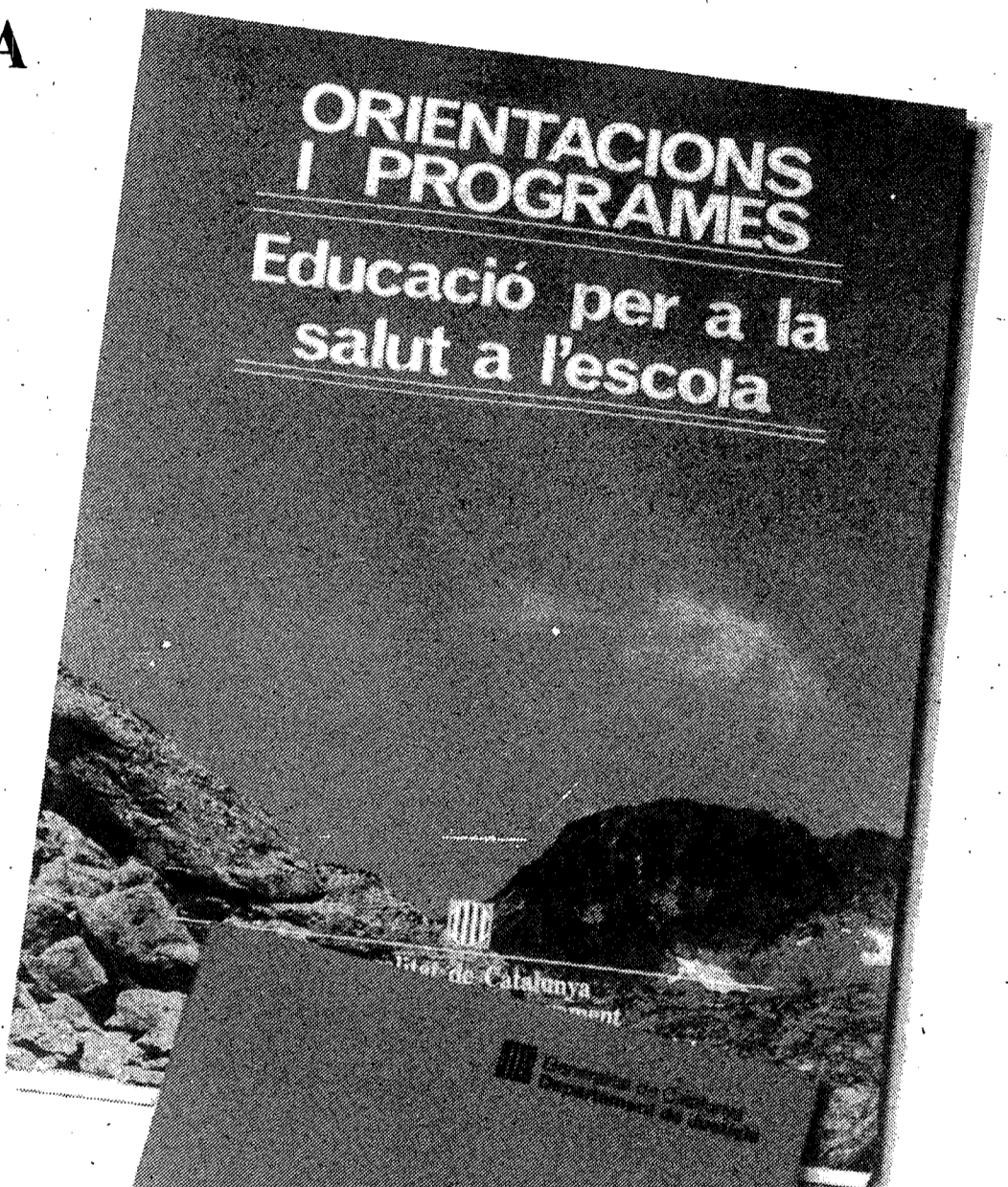
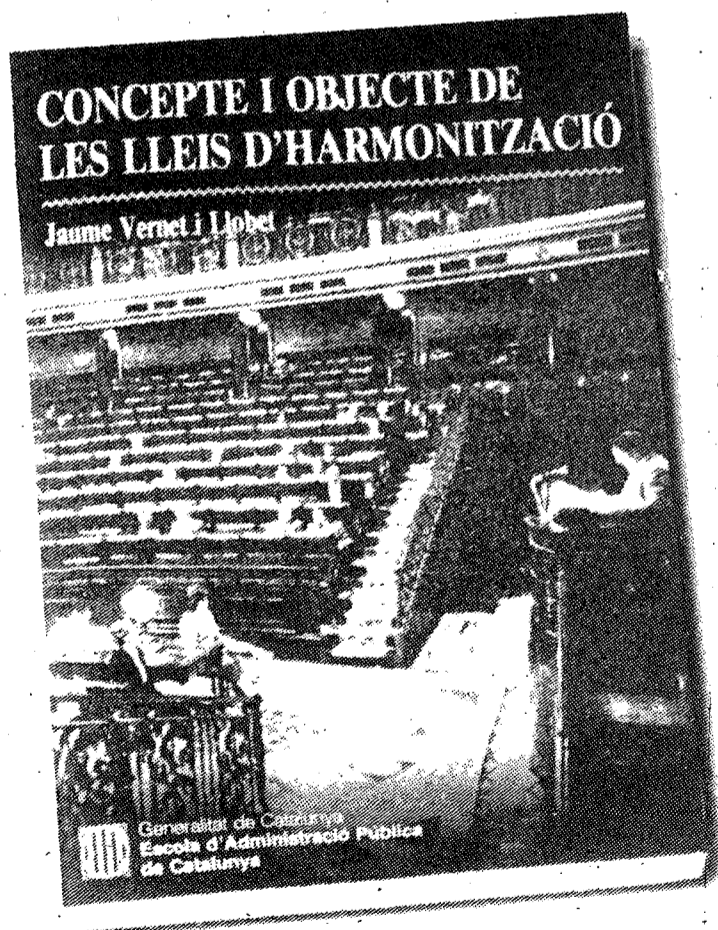

Icona grega (s. XVIII).

NOVES PUBLICACIONS

 GENERALITAT
DE CATALUNYA

Demaneu-les al vostre llibreter habitual.
Sol·liciteu-li, també, el nou catàleg general de les publicacions de la Generalitat.

EDITORIAL

La pau sigui amb vosaltres

Si la quaresma, temps de preparació, ha durat quaranta dies, l'Església vol que la Pasqua, temps de celebració, en duri deu de més. Li costa, tanmateix, al poble cristià de viure d'aquesta espiritualitat litúrgica, és a dir, centrada en el misteri de Jesucrist mort i ressuscitat. Professem amb fermesa la resurrecció però l'entendem poc perquè no la vivim. Què vol dir exactament que Jesús ha ressuscitat? En l'Evangeli hi trobem més d'una resurrecció, d'una tornada a la vida després de la mort. Però en Jesucrist s'esdevingué quelcom completament diferent. No sols recupera la seva vida humana, com Llätzer, el seu amic, que finalment morí com tothom. Jesús ha passat a una altra forma de vida, amb un "nom" únic, una "forma-nom" d'existir que no és pròpia de l'home, sols ho és de Déu, l'eternitat. Per això diem que Déu li ha donat un "nom" que està per sobre de qualsevol altre "nom".

Es curiós que els evangelistes no defineixen aquesta nova vida de Jesús ressuscitat, com ho feren per exemple amb la transfiguració, sols la constaten i la descriuen. Maria Magdalena, que el coneixia prou bé, a la vista el pren pel jardiner, i el mateix s'esdevé amb els deixebles d'Emmaús que el confonen amb un pelegrí isolat i mal informat. A voltes els sembla un fantasma però es veuen obligats a palpar-lo, com Tomàs, i a donar-li de menjar. Jesús emprà una suprema pedagogia amb els qui havien de ser els testimonis de la seva resurrecció: d'una banda els convenç repetidament que és un "home" vivent de debò —el sepulcre buit és un element cabdal d'aquesta pedagogia—, i de l'altra, que ha entrat en una forma d'existència nova, no aliena però sí més enllà del temps i de l'espai, d'aquella condició —pecat-mort— que és pròpia dels homes en la història.

Es per això que els deixebles experimenten aquesta cosa extraordinària: l'experimenten més a prop i més íntim que quan el seguien pels camins de Galilea. Ells, que ja havien adorat i confessat Jesús com a Déu en vida, adquireixen la certesa que ara la relació del Mestre amb Déu és distinta. I per conseqüent quelcom totalment nou s'ha esdevingut sobre la terra —ja que Jesús és "terrenal"— i és a l'abast de tots els homes: la Bona Nova no és sols una doctrina que cal aprendre sinó una presència en el cor que cal festejar; ha esdevingut una vida interior que els envaeix i de la qual han de fer participar tots els homes, i, de fet, en participen. Esteve, Lluc, Bernabé, Pau en són els exemples frapants per a ells. Sobretot van adquirint la joiosa certesa, que es fa palesa en els fets, que són posseïdors d'una joia i d'una pau que "no és d'aquest món". La salutació pasqual del Ressuscitat "la pau sigui amb vosaltres" esvaeix totes les pors del món.

L'home d'avui té les seves pors. Les coneixem prou bé. I en coneixem les causes: les ideologies, que enlluernen i no salven, la ciència que pareix armes de mort i està prenyada de monstres, l'orgull i la bestiesa dels ídols efímers dels dictadors polítics, del diner, de la luxúria, de la moda fabricada pel lucre... I en el fons de totes aquestes pors, puix no en són altra cosa que el presagi disfressat, la por de la mort. La nostra "cultura" prou s'esforça per maquillar-la i fer com si l'ignorés: la supura per tots els seus porus; és la contradicció essencial de l'home en el seu ésser i en la seva història.

Aquest és l'alliberament que el Crist ressuscitat ens aporta: "la mort moria en la fusta de la creu quan hi moria la Vida". D'aleshores ençà, la veritable alternativa ja no podrà ser la vida o la mort, ja que caldria refusar la primera, que se'ns ofereix, i de la segona no n'escaparem. L'alternativa que s'imposa és o suïcidar-nos amb el món, o ressuscitar amb Jesucrist. "Suïcidar-nos", és a dir escollir la mort total i definitiva que ens ofereix la ciència i la història sense "misteri", que l'anomenin com vulguin, no-res o condemna final. O "ressuscitar", és a dir, escollir de fer reeixir el pla de Déu sobre nosaltres: gloriificar-lo en nosaltres pel seu Fill Jesucrist, ja que la glòria de Déu, com deia Sant Ireneu, és l'home VIVENT.

Doncs jo sí que crec

Una alumna de García Morente va comentar-me que el professor, en una de les seves classes, manifestà incidentalment: "Nosaltres, els no creients...", i llavors una altra alumna va dir-li a la que va explicar-m'ho: "Doncs jo sí que crec." Ho va sentir García Morente i va respondre de passada: "Feliç vostè que creu." I continuà explicant el tema. Amb això va demostrar una no creença insatisfeta de si mateixa i, per això, oberta a altra possibilitat: la de la creença.

Quan va arribar-li el do de la fe (això era el que comentàvem), García Morente no sabia resar. Penosament va poder recompondre el parenostre, enfilant retalls de castellà i de francès; començà a sentir una viva necessitat de comunicar-se amb el Senyor, que va descobrir present en la seva vida.

Recentment, amb motiu de la mort de Salvador Espriu, se'ns recordava el seu agnoscisme humil i respectuós. Però el que és més freqüent en el nostre temps és vantar-se'n, ja que això és el que es porta en certs ambients. Quan aquests són molt influents, bastants cristians tenen una certa por de dir: "Doncs jo sí que crec". I callen. Agreujant-se així la situació per ambdues parts, perquè els primers, amb la seva autosuficiència, es fan impermeables a la gràcia, i els segons, temerosos de desentonar, porten la seva fe de manera vergonyant, com un vestit passat de moda. Clar que hi ha una gran diferència entre portar posada la fe i viure de la fe. Aquell qui viu de la fe la confessa inevitablement: es tracta d'una personalitat no solament coherent, sinó també transparent. Aquests són els veritables testimonis que el món necessita.

Molts creients ho són des de sempre. Foren rics de naixença. No saben el que és ser no creient. Si recogitessin, ho intuirien, però generalment no es reflexiona sobre això: es tenen els ulls per veure i s'utilitzen sense consciència que s'està veient. Gairebé és una rutina. Però, ¡quin món tan diferent d'aquell en el qual es mou l'invident!

El primer que descobreix la fe, quan és sincera, és que

un no està sol en el món, que no ho estarà mai, perquè al final de tot, fins i tot més enllà de la mort, també hi és Aquell que matinejà més que nosaltres i ens cridà. Percebre la seva presència al centre de la nostra vida és el gran descobriment, capaç malgrat tot de donar-li sentit. Però cal saber cultivar aquesta presència: Aquest fou el desig de García Morente en descobrir-la: comunicar-se, pregar, encara que va trobar-s'hi feixuc per manca de costum. Es tracta d'una relació interpersonal. Això exigeix humanitat, consciència de necessitat, desig, fins i tot si no se la percep d'una manera mística, sinó senzillament nostàlgica. Perquè aquesta presència existeix. Aquell que així es disposa està obert per percebre la seva crida. És qüestió de sinceritat, o sigui, d'actitud positiva del cor.

Abans que l'acceptació d'una doctrina, amb anterioritat a unes pràctiques determinades, la fe és una capacitat que ens fa descobrir una pre-

sència: ¡És el Senyor! Després ve la resta. És el tresor amagat que només es revela als senzills. Quan se'l descobreix, hom se sent transformat. I la transformació és progressiva i permanent: criteris, judicis de valor, opcions, compromisos, sentit de les coses, de les situacions, dels esdeveniments.

Per això el procés de la fe passa per la serietat del compromís de netejar el cor —¿com podria veure's si està brut?—, d'escoltar la paraula de Déu i de parlar amb Ell. Complementàriament i necessàriament cal descobrir-lo al centre de la vida: en el pròisme, en el treball, en les dificultats i les alegries. La fe és un do incommensurable. Només l'Esperit de Déu pot infondre'l en el nostre cor. És com un trasplantament de retina. "Feliç vostè, que creu", va respondre nostàlgic el professor. Quelcom de semblant va dir-li Isabel a la Verge Maria.

José Delicado Baeza
Arquebisbe de Valladolid

Catalunya
Cristiana

Difusió
controlada
per O.J.D.

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol,
Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetas.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Mossèn Josep M. Pujadas

A últims d'any C.C. va publicar una petita ressenya de la mort de mossèn Josep M. Pujadas, molt conegut en aquest poble, on va treballar amb molts cursillistes, voldriem dedicar-li un dia al seu record. Però desaparegut d'entre nosaltres des de l'any 1955 voldriem saber alguna faceta més de llurs activitats apostòliques en aquests últims anys a Barcelona.

Per això em dirigeixo a C.C. per si podria indicar-nos quin organisme ens podria posar al corrent del seu treball, apostolat, exercici etc. etc. en aquests darrers anys.

Li agrairé moltíssim si em pogués donar una pista a seguir.

Roser Sureda

☆☆☆

La fam vista pels nens

Som un grup de nens i nenes que volem parlar del següent tema: "LA FAM".

Molta gent es compra coses inútils depenent molts diners que podrien servir per a aquells nens que es moren de fam. També protestem perquè tots els Governos compren grans quantitats d'armes i comporten que cada

dia morin milers de persones de fam.

Alumnes de 5è B. de Mont-Roig

☆☆☆

Família nombrosa, un aiguat?

Som un matrimoni que estem esperant, amb tota il·lusió, el desè fill. Llegint "Catalunya Cristiana" número 287, en la secció de cartes ens ha quedat un interrogant, en els raonaments de Francesc Gamissans.

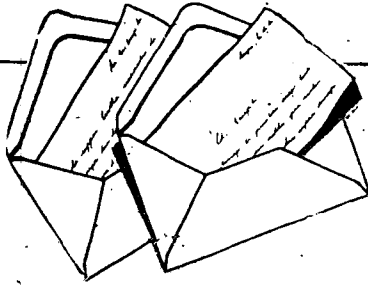
Som les famílies nombroses un aiguat per l'Església i la Societat?

Lluís i Teresa

☆☆☆

"El poema del Fill de l'Home"

Crec que haig de fer la meua autopresentació: Sóc Salvador Moragas, subscriptor des dels primers moments de la revista, que ara és tramesa a nom meu a un dels missioners de l'Amèrica Central perquè crec que li pot fer un bé, i ara haig d'assabentarvos de quelcom que em sembla

d'interès, i no sols amb caràcter.

Després d'una elaboració que m'ha ocupat parcialment durant un llarg nombre d'anys, he tingut la satisfacció i l'honor de veure publicat per les Publicacions de l'Abadia de Montserrat el que jo he titulat "EL POEMA DEL FILL DE L'HOME", que és una glossa de la vida de Jesús seguint els Evangelis concordats i alguns comentaris breus que m'ha semblat que hi eren escaients. Tota l'obra és feta en versos catalans endecasíl·labs i en nombre de prop de 6.000, fent un total de més de 300 pàgines d'una lectura que he volgut que fos planera, amable i introductòria a nivell popular del relat bíblic, amb l'intent de fer-lo més assequible que la mateixa lectura a nivell catequístic, cosa que m'ha estat confirmada en nombrosos exemples pròxims.

No sé si seria demanar massa que l'obra mereixés un comentari breu de cara als qui llegeixen CATALUNYA CRISTIANA i els seus importants col·laboradors, com el que estem acostumats a trobar a les seves pàgines, i crec, honestament, que fariem entre tots una obra útil als objectius que ens proposem de cara a una Pàtria catalana i cristiana.

"EL POEMA DEL FILL DE L'HOME" es pot trobar a bona part de les llibreries d'arreu; el

seu preu és de 800 pessetes i en té cura de l'expandiment els serveis promocionals de Montserrat i l'Arc de Berà i Distribuïdora Cavall Bernat. Gràcies per l'atenció que volgueu prestar a la meua petició.

Salvador Moragas i Botey

☆☆☆

Elogi del ben parlar

La paraula, do espiritual de l'home, pot també ser un arma de dos talls, és a dir, hom pot parlar amb gentilesa o bé parlar amb grolleria. En el primer cas ens honorem a nosaltres i honorem els qui ens escolten, en el segon cas ens rebaixem nosaltres i rebaixem els altres.

I parlar bé costa tant o menys que parlar amb barroeria. El qui en comptes d'usar els mots adients exactes i correctes emprant paraules o frases ordinàries demostra la seva incultura, és a dir, la seva impotència per dir el que vol dir sense embrutar-se la llengua. No es tracta ara que tots tinguem carrera, títols acadèmics. De cap manera, la persona més poc llegida del món pot fer-se entendre sense necessitat de recórrer al parlar brut o groller. És qüestió només de bon gust i fins i tot podríem dir de sentit comú. És un sofisma, només assegurar que per fer-nos entendre en les qüestions més delicades o

complexes cal recórrer al mot in-noble. Dir això és confessar que el nostre vocabulari és pobre, que parlem com una criatura de pocs anys que diu les paraules amb mots monosil·làbics perquè no en sap emprar de més extenses. El mal mot és signe de pobresa oral i mental.

Per tal de copsar la diferència vegem com els grans autors dramàtics, un Shakespeare o, entre nosaltres, un Guimerà diu coses fortes, fortíssimes sense recórrer al mot mal sonant, espuri. No tots podem ser, és clar, Shakespeares o Guimerans, però sí que tots podem parlar sense enfangar-nos en la grolleria.

Parlem bé, doncs, sense apellar a la grolleria. Ho podem aconseguir per poc que ens hi esforcem. Tinguem respecte als altres i a nosaltres mateixos. Llegim a gent que sap escriure i a gent que sap parlar. Ens sonarà bé a les nostres orelles i no ferirem les orelles dels altres.

Igual que cada dia ens rentem les dents, rentem-nos també del mal parlar. Evitem les persones que en comptes de parlar amb netedat han de recórrer a la paraula grollera, al rênec o al semi-rênec. Ens en sentirem més alleujats com després de prendre una bona dutxa. En tots els moments i en totes les ocasions de la nostra vida usem el mot net, lluminós com el sol de tots els migdies. I deixem als que no sabem parlar que diguin les coses amb mots bruts. S'embruten ells i embruten els qui tenen la dissort d'oïr-los.

Esteve Genoves i Molas

Delegació Diocesana de Missions de Barcelona

"ELS SEMINARISTES DELS PAÏSOS DE MISSIÓ TAMBÉ SÓN SEMINARISTES NOSTRES"

—Gràcies a les Obres Missionals Pontífiques, a les Esglésies de Missions són nadius del propi país:

500	Bisbes
15.000	Sacerdots
52.681	Seminaristes

—Als seminaris de Missions, aquest darrer any, s'hi han preparat:

40.066	Seminaristes menors
12.615	Seminaristes majors

—Han rebut de les Obres Missionals Pontífiques: 24.969.490 dòlars que és l'equivalent de 473,98 dòlars per seminarista. Aquesta quantitat s'uneix a la generosa aportació d'aquelles mateixes Esglésies missioneres.

—L'Església i el Sant Pare us paren la mà per poder seguir mantenint i millorant aquests seminaris que són el gran fruit i la gran esperança de les Missions.

—Una bona manera de respondre a aquesta crida missionera, pot ser ajudar a la formació i als estudis dels seminaristes.

BECA (per 6 anys d'estudis superiors)	300.000 ptes.
MITJA BECA	150.000 ptes.
BOSSA D'ESTUDIS (per a un curs)	50.000 ptes.

—Podeu fer arribar els vostres donatius a la DELEGACIÓ DIOCESANA DE MISSIONS, C/. del Bisbe Irujita, 5 - 08002 - BARCELONA.

Catalunya

El Polígon Gornal reclama a l'Ajuntament de l'Hospitalet del Llobregat

Els veïns del polígon Gornal han demanat a l'Ajuntament que sigui més exigent amb l'organisme oficial del qual depenen els habitatges socials del barri. Fa un any que l'Ajuntament de l'Hospitalet s'havia compromès a fer de mitjancer davant l'IPPV, que depèn del ministeri, per a resoldre deficiències del barri. És un barri amb vint-i-cinc mil veïns, però sense els equipaments més elementals.

Espanya

Els tribunals anul·len un impost de l'Ajuntament de Tarragona

El tribunal econòmic-administratiu provincial ha anul·lat l'increment de l'impost municipal de Tarragona sobre el valor dels terrenys (plusvàlua) del 1984 resolent favorablement un recurs presentat per la Cambra de Comerç. La Cambra ja havia guanyat anteriorment un altre recurs semblants, relatiu a la plus-vàlua del 1982 i del 1983. Així, l'Ajuntament de Tarragona haurà de tornar als contribuents l'import corresponent a l'augment de la plus-vàlua del nucli antic i les urbanitzacions, ja que la de la perifèria no es va incrementar.

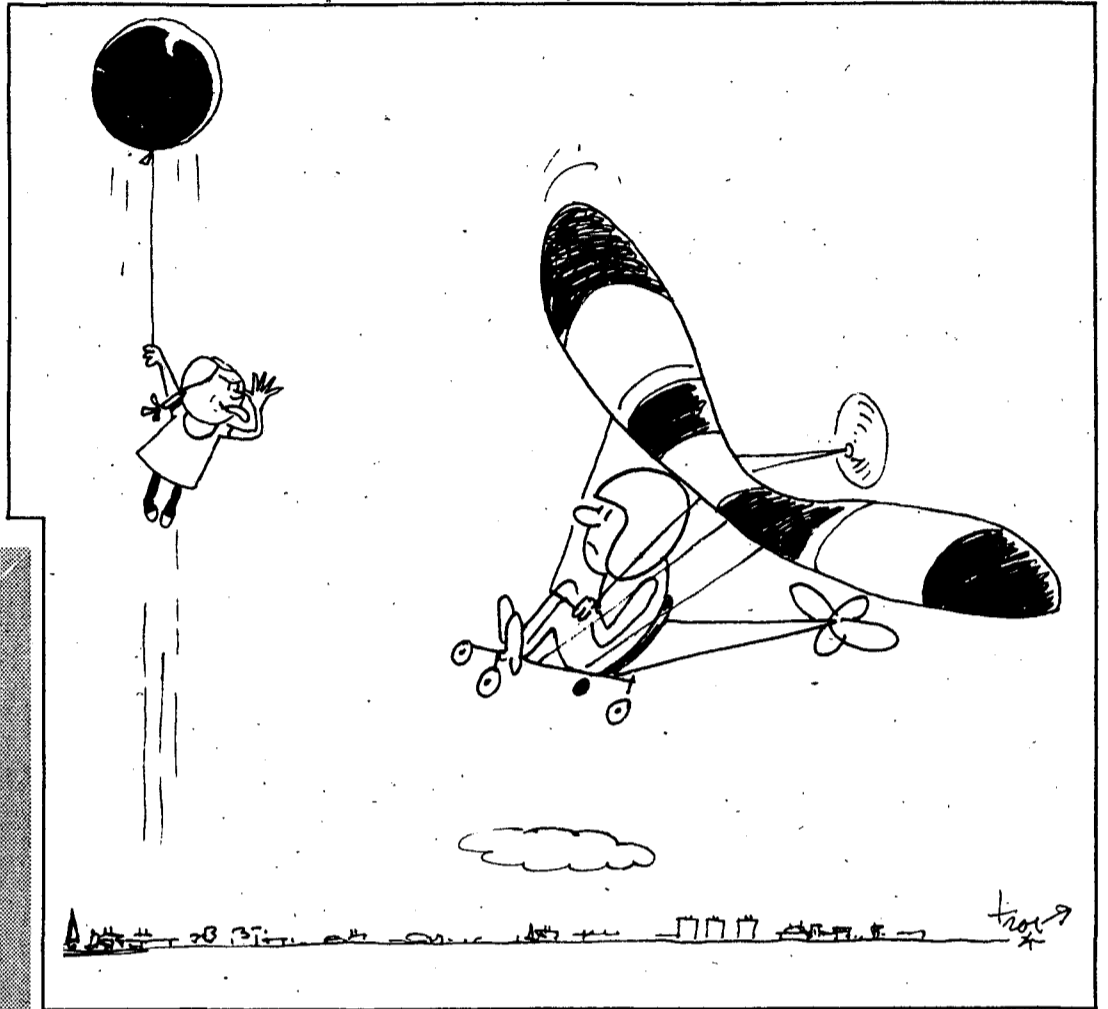
Món

Recital de Xavier Ribalta a l'ONU

Amb la novetat de l'estre-

na de les poesies de Joan Maragall, el cantant Xavier Ribalta va oferir a les Nacions Unides un recital de cançons amb lletra de poemes catalans. Acompanyat pel pianista Miquel Àngel Marigó, l'actor anglès Stephen Mourro va recitar en anglès els poemes cantats per Ribalta. Entre al-

tres, va cantar poemes de Salvador Espriu, Àngel Guimerà, Joan Salvat-Papasseit, Apel·les Mestres, Màrius Torres i Joaquim Horta. Ribalta estrenarà els poemes de Maragall a Barcelona el 24 de maig vinent i després ho farà a Madrid, on també presentarà el seu nou disc.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

Joan Busquets

UNA TERRA NOVA

I UNA TERRA NOVA

Joan Busquets

Col·lecció *ELS DAUS*. N.º 77

Aquest llibre és un recull de 80 articles al PUNT-DIARI. N'hi havia molts més, quasi el doble. La tria ha estat difícil, perquè molts articles eren ocasionals, notícies del moment i han perdut actualitat. Tanmateix la selecció és una mica indicativa del que s'ha esdevingut aquests anys o, almenys, del que ha preocupat a l'autor.

Els escrits han estat agrupats més o menys per temes, sense mantenir l'ordre cronològic.

En aquest recull hi ha un pòrtic i un epíleg. Ha semblat just que els redactessin Josep M. Marqués i Joaquim Pla, que van escriure assiduament a la secció *Fa i compromís*. Ell han contribuït a consolidar aquesta columna del diari que Joan Busquets havia iniciat.

Editorial Claret

VIATGE A TERRA SANTA

del 18 al 27 setembre de 1985
promogut per l'Associació Bíblica de Catalunya

El viatge vol donar a conèixer la geografia i la història bíbliques per tenir un millor coneixement de la Bíblia.

Preu: 130.000 ptes.

Per a més informació: ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA. Apartat de Correus n.º 458 TARRAGONA. Tel. (977) 23 34 12, de 10 a 2 del matí TURVISA, C/. Girona, 63, 1. 08009-BARCELONA Tel. 317 57 20

—ARA MATEIX—

Avortament: La veu enmig de la cridòria

Tinc por que la veu sigui ofegada per la cridòria i no arribi a molts cors humils. Vull dir la veu cristiana genuïna que proclama que la vida humana és una meravella que ningú no té dret a sollar. Sento la ràdio que parla de la reacció, de l'Espanya negra i del retorn a l'obscurantisme medieval. Un locutor de TVE corona el seu comentari amb aquesta floreta: el tribunal constitucional ha posat Espanya a parir... A l'altra trinxera, llencen mots durs, com inequitable o "torticer", assassinat, crim legalitzat... Jo penso mentrestant en unes noietes adolescents, cristianes practicants, a les quals em costà tant, una vegada, d'apropar —només apropar— a la doctrina eclesial sobre l'avortament en alguns supòsits extrems. Jo raonava, però elles, identificades mentalment amb la possible dona víctima, em feien palesa la força d'una sensibilitat que es rebel·lava inevitablement... Les ajudarà a veure-hi clar aquest debat d'ara?

Tanmateix a nosaltres, cristians, ens pertoca de treballar perquè la veu no sigui ofegada i la bona nova de la vida arribi als pobres. Tasca ben difícil, per a la qual goso fer tres petits suggeriments.

Separem la veu cristiana de la política. Respecto les opcions de tots els polítics i, particularment, el dret dels qui tenen concepcions cristianes a lluitar legalment per fer-les prosperar en la vida social. Però la política té la seva dinàmica i comporta les conegudes barreges. Cal que es faci perceptible una veu d'Església distinta. No podem acceptar passivament que es digui, en descriure l'actual polèmica sobre l'avortament, que s'oposen tals partits, d'una banda, i tals altres i l'Església, de l'altra. La veu eclesial ha de trobar la seva modulació pròpia.

Posem les nostres formes d'expressió ben d'acord amb el contingut del nostre missatge.

Si, en realitat, la nostra ha de ser una veu que crida a la conversió, no sé fins a quin punt li escau un cert tremendisme i una certa contundència feridora, que a vegades sentim. És pot predicar la mansuetud amb ira? O l'amor, amb urc? El mitjà ja és el missatge, s'ha dit i repetit. Això ens posa molt difícil l'anunci de l'Evangelí en el tripijoc de la nostra societat. (Les benaurances van ser dites a muntanya...). L'exquisitesa moral de l'amor als enemics, posem per cas, o de l'altra galta parada a l'agressor, pot aflorar, per la gràcia de Déu, en el silenci d'un esperit reconciliat. Però no és imaginable que broti de la dialèctica d'un tribú agressiu aclaparant l'adversari... I bé, els temes que s'estan discutint, com la capacitat d'acollir un fill engendrat per violació, no se situen en aquest mateix nivell de l'heroïtat?

Precisem ben bé el sentit del nostre missatge. Defensem la vida, sobretot la de l'innocent indefens que és al sí de la mare. És simplificar massa traduir això per "ser partidari de la penalització de l'avortament"... El nostre lloc no és al costat dels qui volien apedregar l'adúltera, sinó al costat de Jesús que, davant el cas d'aquella pecadora, fa tres revelacions: que ningú no és prou net per pretendre de tirar la primera pedra, que l'adúltera és perdonada, que cal que aquesta no torni a pecar.

Naturalment, a més d'aquesta veu o anunci, que hem de fer ressonar per tot el món, com a ciutadans amb unes conviccions i com a Església tenim el dret d'influir democràticament en l'ordenament legal del nostre Estat. Però la missió —la veu— és prioritària. I si, com m'inclino a creure, en algunes d'aquestes qüestions —aquí i a tot arreu— ens toca de perdre el bou, no podem també l'aquella...

J. Carrera Planas

Missatge pasqual de Joan Pau II davant de 300.000 persones

Per canviar les estructures cal canviar els cors

Com és costum, també aquest any en el dia de Pasqua de Resurrecció, 7 de març, el papa Joan Pau II dirigí un missatge a les 300.000 persones reunides a la plaça de Sant Pere del Vaticà, més els milions de radioients i televidents. El missatge pasqual del Papa fou una angioixosa crida a la pau.

En el seu missatge pasqual d'aquest any, al Papa ha formulat una angioixosa crida a la pau, en recordar que, quan acabà la II Guerra Mundial i es fundà, fa quaranta anys l'Organització de les Nacions Unides, aquesta s'havia compromès solemnement a "salvar les generacions futures de l'assot de la guerra". Al mateix temps, en parlar des del balcó principal de la Basílica vaticana, després de la missa del diumenge de resurrecció oficiada a la Plaça de Sant Pere i abans de desitjar "felices pasqües" en 47 idiomes i, impartir la solemne benedicció apostòlica "urbi et orbi" per a les 300.000 persones presents i milions de radioients i telespectadors, Joan Pau II ha invitat els joves d'arreu del món a realitzar "una tasca difícil, però

important".

Es tracta, ha dit el Pontífex de "transformar els mecanismes fonamentals que, en les relacions entre els individus i les nacions, afavoreixen l'egoisme i l'opressió i, la de fer néixer noves estructures inspirades en la veritat, la solidaritat i la pau".

Pel que fa a això el Papa ha recordat que "per arribar a canviar les estructures, es necessari abans de tot canviar els cors" perquè "la pau neix del cor de l'home i mor en el cor de l'home".

En la primera part del missatge, Joan Pau II s'ha referit a la II Guerra Mundial, "desencadenada per una absurda ideologia imperialista" i durant la qual la Humanitat ha "viscut una experiència horrorosa".

El Papa ha recordat les "desenes de milions d'homes morts cruelment als fronts militars, ciutats arrasades, hecatombes d'avions i naus, poblacions assolades per la fam i les privacions, d'altres milions d'éssers humans delmats i extenuats en els camps de concentració, el poble hebreu conduït a l'extermini i finalment, la terrorífica experiència de les primeres explosions nuclears.

Acollir el missatge d'alliberament de Crist

La Humanitat, ha afirmat després, "no pot oblidar els homes i les dones que a cada país, donaren la vida, sacrificant-se per la causa justa, la causa de la dignitat de l'home. Afrontaren la mort com a víctimes inermes, ofertes en holocaust, o defensant amb les seves armes la seva lliure existència. Resistiren no per oposar violència contra violència, odi contra odi, sino per afirmar un dret i una llibertat per a si

mateixos i per als altres, fins i tot per als fills del que llavors era opressor. Per això foren màrtirs i herois. Aquesta fou la seva resistència.

Després de referir-se als drames actuals del Mitjà Orient, Af-

ganistan, Sud-est Asiàtic, Centre-Amèrica i Àfrica i, a la situació que es viu a Europa Central i Oriental, ha expressat el desig que "la Humanitat contemporània es dirigeix a Crist, per així acollir el seu missatge d'alliberament i de pau".

Amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut

Un quart de milió de joves d'arreu del món,

reunits a Roma amb el Papa

El diumenge, dia 3 del passat mes de març a la plaça més gran de Roma, la de Sant Joan de Laterà, 250.000 joves, vinguts de 110 països dels cinc continents celebraren juntament amb Sa Santedat Joan Pau II, l'Any Internacional de la Joventut. Fou una festa alegre i forta per testimoniar la pròpia fe i voluntat de pau. Davant la vehemència dels crits dels 25.000 espanyols presents —el grup més nombrós de fora d'Itàlia— el Papa els digué: "Els espanyols, forts, no només en cridar, sino també en estimar".

"Sentiu-vos participants i membres de la vostra família, poble, cultura i fe en el si de l'única Església que es vostra i universal", digué el Papa en llengua espanyola als hispano-americans i espanyols concentrats en aquests dos dies a Roma. "No hi ha d'haver més odis, ni més guerres en el món futur que vosaltres sou cridats a construir i que és a les vostres mans".

Els gairebé 60.000 nois i noies de parla espanyola (d'Espanya n'hi havia 25.000), donaren un "sí" a la petició del Papa de ser portadors de pau. En acabar la dansa ballada per joves de 15 països sud-americans, cantaren una cançó composta amb paraules dels discursos del Papa als joves. Aquesta és una de les seves tornades més significatives: "Són les nostres mans unides les que construeixen la pau, i amb les mans de tots volem formar una cadena més forta que l'odi i la mort". Els joves duïen com a distintiu de la concentració, una bufanda blanca de niló i una enganxina amb el lema "Crist, la nostra pau". A tots se'ls lliurà el llibret blau que conté la Carta Apostòlica de Joan Pau II als joves. La ciutat Eterna semblava rejuvenida per aquesta entusiasta invasió juvenil de catòlics de tots els països.

Joan Pau II arribà a les 4,30 de la tarda i es produí una deli-

rant aclamació de benvinguda. Començà l'imponent trobada d'oració i diàleg. El Papa saludà en 21 llengües. Pronuncià un discurs que després resumí en set idiomes.

Si les Nacions Unides han marcat l'Any Internacional de la Joventut amb tres paraules plenes de contingut —participació, desenvolupament, pau—, Joan Pau II centrà el seu discurs en un d'aquests tres valors de fons: en la participació. "Participar és ser un mateix, juntament amb els altres". El que uneix als homes entre sí, el que els fa participar els uns en la vida dels altres, es compartir els béns i acceptar valors comuns. La primera escola de participació és la família. El Papa urgí als joves a "comprometre's i construir en el futur, famílies saines".

"Respondre a la raó de l'esperança"

L'Església és "el sagrament de la participació" en comunió amb el misteri de Crist. Tots els aspectes de la seva vida —oració, sagrament i litúrgia— no tenen més finalitat que ajudar els cristians a assumir en la pròpia vida la realitat d'aquesta participació en l'amor de Déu i les forces de les exigències que se'n deriven.

Recordà l'afirmació del Vaticà II que "l'apostolat dels laics és participació en la mateixa missió salvífica de l'Església", i que a aquest apostolat "tots hi som cridats per mitjà del baptisme i de la confirmació". Va concloure dient: "vosaltres sou la nova generació que heu d'estar disposats sempre a respondre a tots els qui us preguntin la raó de l'esperança que hi ha en vosaltres", la frase de sant Pere amb la qual va obrir la seva carta apostòlica.

Prèviament vuit joves, nois i noies, donaren testimoni al Papa de les seves dificultats, problemes i esperances. Especialment commovedores foren la del jove irlandès de Belfast, estudiant de teologia, que explicà com havia vençut l'odi que havia respirat en el seu país des de la infantesa i, la del jove africà del Camerun que evocà la seva dura infantesa en el si d'una família polígama.

"Doneu testimoni de la veritat"

El Papa havia expressat als joves el desig que en ells els penetri profundament el "testimoni que Jesús de Natzeret dona de la veritat", perquè "en Ell hi ha continguda la causa de l'home: la

causa eterna i a la vegada definitiva Jesucrist existeix ahir, avui i sempre. I la causa de l'home és en Ell, ahir, avui i sempre".

A la vegada, Joan Pau II, en la seva homília, destacà com "actualment l'home està orgullós dels seus èxits, dels seus "progressos tan colossals en el camp de la ciència i de la tècnica", però "al mateix temps, l'home se sent amenaçat, de diverses maneres" com "mai no ho havia estat fins ara".

El futur de l'home

Per tot això, assenyala després el Papa, els joves es pregunten "¿Quina serà, en aquest món de l'electrònica i dels descobriments meravellosos, esplèndids, i a la vegada amenaçadors, el futur de l'home el futur de la persona, en aquest món en el qual alguns homes semblen dominar tan àmpliament, mentre d'altres homes i, són milions, entre els quals nens indefensos, moren de fam?".

Per altra banda, Joan Pau II instà als joves congregats a la plaça de Sant Pere que "juntament celebrem, anunciem i siguem testimonis que Crist és la nostra pau" com a contribució

eclesiàstica a "l'Any Internacional de la Joventut".

Finalment, el Pontífex preguntà si ¿potser no vàrem advertir que en aquest món manca cada vegada més l'equilibri entre l'home imatge de Déu i l'home-criatura? "per afirmar després que per això, "Crist és indispensable al món".

Joan Pau II concelebrà la missa amb dos purpurats (el cardenal Eduardo F. Pironio, argentí, president del pontifici Consell dels Laics i el cardenal Franjo Kuharic, iugoslau, arquebisbe de Zagreb), altres quinze arquebisbes i bisbes (entre els quals l'espanyol monsenyor Javier Azagra Labiano bisbe de Cartagena-Murcia i l'argentí monsenyor Antonio Quarracino, president del "CELAM") i tres sacerdots.

La missa fou oficiada en llatí, però amb cants també en italià, castellà, francès, anglès, alemany i polonès i lectures bíbliques en castellà, anglès i italià.

Al final de la missa, un italià i l'espanyola Mari Carmen Chineró donaren les gràcies al Papa, en nom de tot, per la seva invitació a aquesta trobada, començada el dissabte a Sant Joan de Laterà i per la seva carta apostòlica als joves "amb ocasió de l'Any Internacional de la Joventut".

Després, de resar "l'Angelus" i abans d'impartir la benedicció apostòlica, Joan Pau II s'acomiadà dels presents successivament en italià, castellà, anglès, francès, alemany, portuguès, croat, eslovè i polonès.

"L'Any Internacional de la Joventut —digué en castellà als d'Espanya i Amèrica Llatina— us invito a oferir la vostra aportació entusiasta al bé de l'home germà, de la societat i de l'Església en el moment actual. Recordeu sempre que Crist ha de ser el centre de la vostra vida, perquè aquesta tingui ple sentit. Ompliu-vos, doncs, d'Ell i porteu-lo pels camins del món".

VATICÀ DIA A DIA

Rumors d'un possible viatge del Papa a la Xina

Segons informa des de Pequín el "Daily Telegraph", el Govern de Pequín ha refusat l'autorització perquè una delegació de catòlics visita el bisbe de Shanghai, monsenyor Ignacio Gong, de vuitanta-quatre anys, condemnat a cadena perpètua des de 1960, acusat de contrarevolucionari. Monsenyor va ser detingut el setembre de 1955, i mantingut primer en un camp de treballs forçats i avui reclòs a la presó de Shanghai. El bisbe d'Hong-kong, monsenyor Wu, va ser el primer bisbe catòlic de la colònia britànica que va visitar la Xina des de 1949. Va manifestar que va demanar permís a monsenyor Gong, però no se li concedí. Va poder reunir-se amb els líders de la denominada Església Patriòtica Xinesa, sota el control estatal, separada de Roma fa vint-i-set anys. En una entrevista amb el director d'Afers religiosos, Wuzhi, aquest va manifestar que els "molts problemes existents des del punt de vista religiós seran resolts gradualment". S'ha suggerit fins i tot que el govern de Pequín podria convidar el papa Joan Pau II a visitar la Xina. El rumor es fonamenta en el continu flux de visitants catòlics al país, entre ells, recentment, la mare Teresa de Calcuta i el cardenal Sin, arquebisbe de Manila.

☆☆☆

Karol Wojtyla, filòsof, teòleg i poeta

Les actes del primer Col·loqui Internacional de Pensament cristià sobre "Karol Wojtyla, filòsof, teòleg i poeta", publicades per la Llibreria Editorial Vaticana, van ser presentades el propassat 25 de març a l'Auditori de l'Institut Joan Pau II de la Universitat Pontifícia de Laterà.

Periodistes catòlics rebuts per Joan Pau II

"Que Jesucrist sigui lloat": "Amb aquestes paraules Joan Pau II va saludar els membres del consell de la Unió Catòlica Internacional de la Premsa (UCIP) i els participants en el Congrés de la Federació Internacional d'Agències de Premsa Catòlica (FIAC), en rebre'ls en audiència a la sala del Consistori del palau apostòlic.

Però més que una salutació, aquestes paraules, el Papa les ha repetides per expressar un desig: "Que Jesucrist sigui lloat per allò que vosaltres dieu i per allò que vosaltres escriviu, ell que ha portat la Bona Nova... que sigui lloat especialment a les pàgines de les publicacions conegudes com a cristianes, perquè elles reflecteixen la fe en Jesús, i sent catòliques, reflecteixen la universalitat del su amor. Que ell sigui lloat en tot allò que escriuen els periodistes catòlics, no perquè el nom de Jesús hagi de ser anomenat, sinó per la transparència de la veritat i l'amor de Crist caracteritzats per la fam i la set de justícia".

El Papa també ha demanat als periodistes catòlics que, proclamïn "les bones notícies d'allò que l'Església fa en nom de Jesús i les que els cristians fan per amor a Jesús". Va recordar que sant Ignasi de Loiola es va convertir llegint la vida de Jesús i les vides dels sants: "Les bones notícies d'allò que els sants han fet el van portar a preguntar-se perquè ell no havia pogut fer les mateixes coses en nom de Jesús, "ad maiorem gloriam" (perquè la glòria de Déu sigui sempre més gran".

Joan Pau II ha subratllat encara que la premsa no ha d'insistir desmesuradament sobre els mals i els crims de la societat, però que cal posar en relleu la vida dels homes i les dones humils

que treballen, per exemple, al servei dels malalts, dels joves, etc. i que lloen Jesucrist tota la seva vida.

El Papa va recordar finalment que les imatges passen, però que les paraules escrites romanen: "en les vostres paraules i en el vostre treball, —va acabar—, que Jesucrist sigui lloat sempre".

☆☆☆

Reforma de la Cúria romana

La revista "30 Giorni" ha avançat que el projecte de reforma de la Cúria romana, que fa quasi quinze anys que se'n parla, està pràcticament acabat i fou lliurat al Papa abans de Setmana Santa. La revista avança els punts principals del projecte i indica que la Cúria canviarà, però que no es produiran "ni revolucions ni restauracions". La reforma s'inspira principalment en l'exigència d'una racionalització administrativa i una millor organització interna del treball en la Cúria vaticana. Abans de la seva aprovació definitiva, el Papa sotmetrà aquest pla a diversos cardenals, i s'espera que sigui promulgat abans de fi d'any. La comissió encarregada de la seva redacció va ser nomenada per Joan Pau II l'any passat.

Pel que ha estat publicat al "30 Giorni", tot sembla indicar que les línies mestres són la coordinació de funcions, juntament amb la concentració dels organismes vaticans. Sobre el primer punt, es manté la funció coordinadora de la Secretaria d'Estat, implantada per Pau VI amb la gran reforma de 1967. Aquest organisme, que el nou Codi de Dret Canònic col·loca en el caire de la Cúria, surt immune de la reforma, o almenys, no queda debilitat.

Tocant a la concentració d'organismes curials, el pla proposat per la comissió de reforma és

Joan Pau II visita el centre "Telespazio" de telecomunicacions de Fúcinò

En el Centre de comunicacions telespacials Joan Pau II contempla amb intensa atenció les imatges de Roma i de Polònia que van ser recollides a través d'un satèl·lit de comunicacions en òrbita a 700 quilòmetres de la terra.

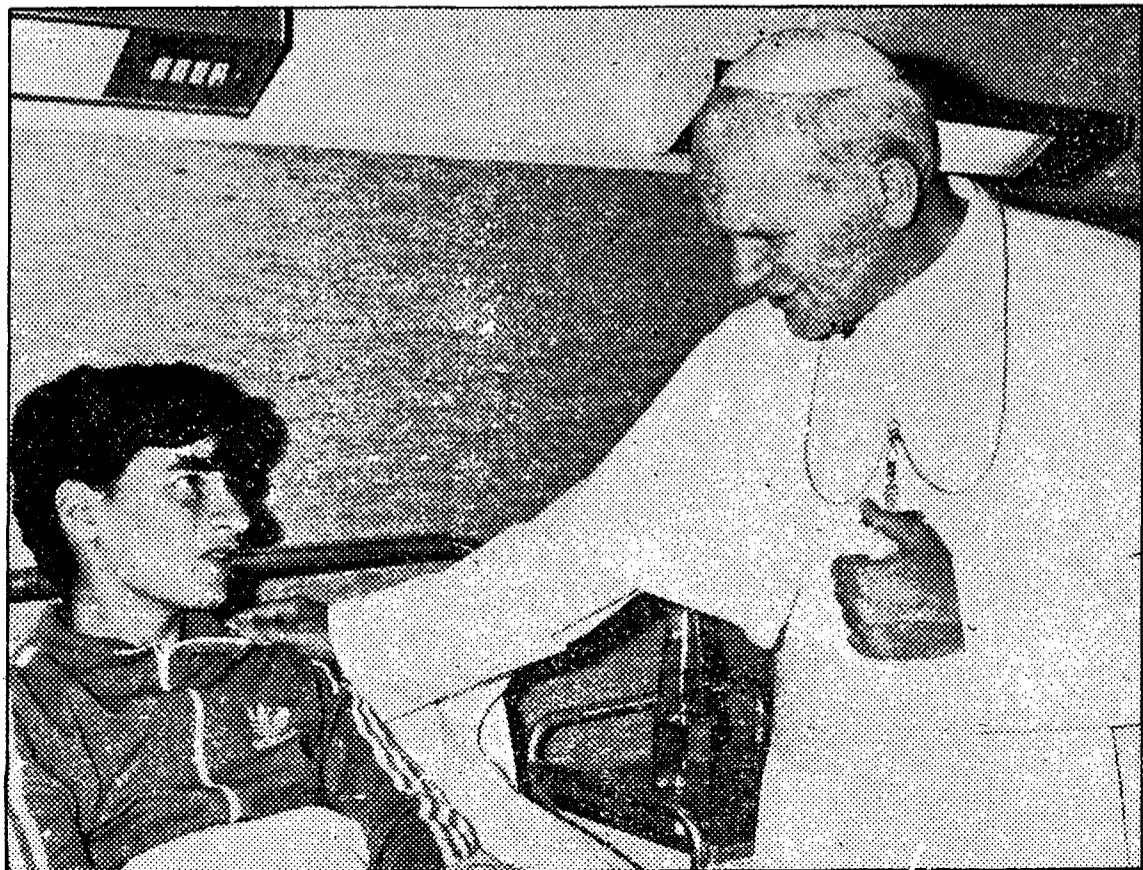
Després de saludar els dirigents de "Telespazio" i les autoritats presents en el Centre de Telecomunicacions de Fúcinò el Papa va dir entre altres coses: "La vostra activitat aconsegueix ben sovint comunicar vaixells que són en el mar amb estacions de la costa, salvant d'aquesta manera vides humanes en situacions d'emergència. Els demano que acceptin l'expressió de la meua gratitud i aplec per tot això.

molt prudent i es limita a suggerir la supressió dels secretariats, que passarien a la categoria de consells. D'aquesta manera, a la

Cúria hi hauria només quatre tipus d'organismes: congregacions, tribunals, consells i oficines.

Centre Traumatològic Ortopèdic de Roma

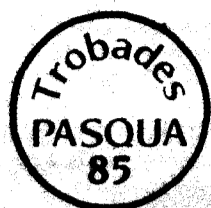
Joan Pau visita els malalts

Al final de la Quaresma, com al final de l'Advent, Joan Pau II dedica una tarda al contacte personal amb el món del dolor. Aquest any, el dissabte 23 de març va visitar el Centre Traumatològic Ortopèdic, que en la seva especialitat és un dels hospitals més grans i importants d'Europa. El Sant Pare va arribar a les quatre de la tarda, i quan va tornar al Vaticà eren quasi les nou. Va ser rebut per l'arquebisbe monsenyor Fiorenzo Angelini, Pro-President de la Pontifícia Comissió per a la Pastoral dels agents sanitaris, i pels doctors i dirigents del centre. La primera trobada pastoral va ser a l'aula magna amb els professors, metges, personal sanitari i familiars dels malalts, als quals va dirigir un discurs. Després, a la capella, va dirigir una altra allocució als malalts que havien pogut reunir-se allí. Després el Papa, acompanyat del director, professor Chiappetta, i d'altres doctors que li donaven les explicacions apropiades, va recórrer tots els sectors de l'hospital parant-se uns moments amb cada un dels malalts.

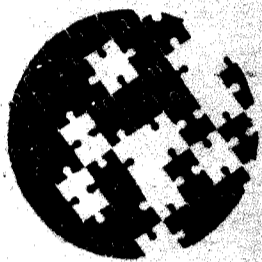
En la foto es veu el Sant Pare dialogant amb un jove. Abans

d'acomiar-se, el Papa va saludar la comunitat de Germanes Mínimes de la Dolorosa, que treballen en aquest centre, i va tenir a més una reunió amb el consell pastoral. A les religioses Joan Pau II els va agrair "l'obra de bones samaritanes" que realitzen, i va encomanar a les seves oracions "el propi ministeri, l'Església de Roma i tota l'Església universal". Davant els membres del consell pastoral va posar en relleu com "el sofriment, per una part, i el servei o ministeri dels agents sanitaris, per l'altra, són alguna cosa molt propera a l'Església i especialment a l'Evangelí i al mateix Jesús". Es va referir a la Pontifícia Comissió per a la Pastoral dels agents sanitaris, creada recentment, i va parlar del valor salvífic de les oracions i sofriments dels malalts: "Per a mi —va dir— una visita com aquesta és un gran do, ja que em permet de trobar-me amb persones a les quals dec molt i de les quals he rebut molt mitjançant les seves pregàries, dolors i sacrificis. Cada dia reso amb els malalts, no només per ells, sinó també amb ells durant la celebració eucarística, en el moment millor i més privilegiat de la jornada".

DIÀLEG D'EDUCADORS CREIENTS

TROBADES D'EDUCADORS
de les Diòcesis de Catalunya

Abril-Maig
1985

LLOCS I DIES de celebració de les Trobades

De moment
les Trobades programades
són les següents

• TORTOSA

Dia i hora: Dissabte dia 27 d'abril de 2 a 4 i de 4 a 2
Lloc: Escola Ntra. Sra. de la Consolació Argentina 30

Inscripció: Delegació Diocesana d'Ensenyament
Cruera 9 Tortosa

• BARCELONA

Dia i hora: Dissabte dia 4 de maig de 10 a 1 del matí
Lloc: Escola Jesus Maria Passeig de Sant Gervasi 15

Inscripció: Delegació Diocesana d'Ensenyament
Bisbe Iruirita 5 08002 Barcelona
Secretariat de l'Escola Cristiana
Rivadeneira 6 5º 08002 Barcelona

• LLEIDA

Dia i hora: Dissabte dia 4 de maig de 10 a 1 del matí
Lloc: Escola Anunciata Valcaient, 40

Inscripció: Delegació Diocesana d'Ensenyament Bisbat
Aparat 29. 25080 Lleida

• GIRONA

Dia i hora: Dijous dia 16 de maig a les 7 de la tarda.
Lloc: Col·legi Cartanya

Inscripció: Delegació Diocesana d'Ensenyament
Pujada de la Catedral. 12. 17004 Girona

• TARRAGONA

Dia i hora: Dissabte dia 1 de juny de 10 a 1 del matí
(a determinar)

Inscripció: Delegació Diocesana d'Ensenyament
Plaça Palau. 2 43003 Tarragona

Convoquen:

DELEGACIONS DIOCESANES
D'ENSENYAMENT DE CATALUNYA
I SECRETARIAT DE L'ESCOLA CRISTIANA

**Renovació Carismàtica Ca-
tòlica.**— El proper dijous, dia 18
d'abril, començarà el "Seminari
d'Iniciació a la vida de l'Esperit",
que se celebrarà durant set dijo-
us consecutius, a les 19'30, als lo-
cals de la Comunitat "Agape", c/
València, 243-245, entll., 2ª, de
Barcelona.

☆☆☆

**Oficinistes - O.C.O. Rambla,
122, Barcelona.**— Dijous, dia 9
de maig, a 2/4 de 8 del vespre,
conferència a càrrec de la Rvda.
Germana Francesca, Religiosa
Missionera de la Immaculada
Concepció, sobre: "Vivències fami-
liars del meu germà Pere Tar-
rés i Claret, metge i sacerdot".

☆☆☆

Grups d'Oració i d'Amistat.—
Diumenge, dia 4 de maig, a les 5
de la tarda, al Col·legi Sant Vi-
cenç de Paül, c/ de les Carolines,
18, RECÉS, dirigit per Mn. Joan
Cascante.

☆☆☆

**Triduum a la Mare de Déu de
Montserrat.**— Se celebrarà a la
Basílica Parroquial dels Sants
Just i Pastor, del 25 al 27 d'a-
quest mes, a les 19'30, amb Ro-
sari, Eucaristia i homilia que pre-
dicarà Mn. Jaume Armengol.
L'últim dia, presidirà l'Eucaristia i
predicarà l'homilia el Sr. Car-
denal-Arquebisbe, Dr. Narcís Ju-
bany. Organitza aquest Triduum
la Confraria de la Mare de Déu de
Montserrat.

☆☆☆

**Fraternitats de Betània Car-
les de Foucauld.**— Proper Des-
ert (Recés), el dia 28 d'abril, de
les 10 del matí a les 7'30 de la tar-
da. Oració segons la modalitat de
Foucauld, Laudes. Tema: "L'ho-
me nou", a càrrec de Marian
Ronsanas. A la tarda, Col·loqui,
Posada en comú i Eucaristia.
Lloc: c/ Trafalgar, 70, 1er. 1ª, tel.
302.71.77. Es prega avisar amb
anticipació.

☆☆☆

**BAIX LLOBREGAT. Cicle de
conferències anyals. Curs 1984-
85.**— El dia 22 d'abril tindrà lloc
l'última conferència i la cloenda
del Cicle. Parlarà el Sr. Bisbe Au-
xiliar, Dr. Ramon Daumal i Serra,
sobre: "L'apostolat de la joventut"
(Present, futur; formació de
dirigents; necessitat de voca-
cions; experiències reeixides).
Lloc: Parròquia de Santa Maria,
de Cornellà, Casa de Betània, c/
Bonavista, 37. Horari: de 9 a 2/4
d'11 de la nit.

ATENCIÓ!!!

Avis a tots els que partici-
pen, coneixen i estimen l'acció
apostòlica de les Missioneres
Concepcionistes.

EL DIA 4 DE MAIG
TROBADA A MONTSERRAT
amb motiu del Centenari de
l'arribada de les primeres mis-
sioneres a
FERNANDO POO (GUINEA)
ESTEU CONVIDATS TOTS:

Alumnes
Ex-alumnes
Famílies
Professors
Amics
i TU!

Per inscriureus podeu fer-ho
fins el dia 30 d'abril a la
vostra Escola
CAL FER-HO BEN AVIAT!!!

**Centre de Cultura Popular de
Torre Llobeta.**— Dia 28 d'abril,
excursió a la comarca del Ber-
guedà: Casserres, Obiols, St.
Jaume de Frontanyà i el pantà de
La Baells. Per informació: Srta.
Glòria, tel. 352.99.85.

☆☆☆

Concert a Marata.— El pro-
per diumenge, dia 28 d'abril, a
les 10 del matí, a la Parròquia de
Santa Coloma de Marata (Les
Franqueses del Vallès): Recital
de violoncel, a càrrec de Lluís
Claret. Interpretarà "Tres suites
per a violoncel sol" de J.S.
Bach.

☆☆☆

**Associació de Viudes de
Barcelona.**— Diumenge, dia 21,
a les 6 de la tarda, conferència a
la Sala d'Actes de la Parròquia
dels Àngels, c/ València, 244, 1er
(xamfrà Balmes). La senyora Ro-
ser Bofill parlarà sobre: "Estimar
és acollir". L'acte és obert a
tothom.

☆☆☆

**Divina Litúrgia en ritu bizan-
tí.**— El Grup IRINI del Centre
Ecumènic us invita a la propera
celebració, diumenge, dia 28 d'a-
bril, a les 10'30 del matí, a la ca-
pella de les MM. Reparadores, c/
Girona, 32.

☆☆☆

**Exercicis Espirituals Cap de
setmana.**— Per a dones, homes i
joves, i preferentment matrimo-
nis, se celebraran els dies 3 i 5 de
maig, a Sarrià, dirigits pel P. Su-
ñer, s.j. Començaran el diven-
dres, a les 8 de la tarda i acaba-
ran el diumenge a la mateixa ho-
ra. Per informació i inscripcions:
O.E.P., c/ Duran i Bas, 9. Tel.
301.16.26. Barcelona.

☆☆☆

Recés per a religioses.— Diu-
menge, dia 28, a les 10 del matí a
les 6 de la tarda. Dirigirà el P. Jor-
di Escudé s.j. Casa d'Exercicis
St. Ignasi, de Sarrià, c/ Carrasco i
Formiguera, 32. Tel. 203.88.62.

☆☆☆

**Institut de Teologia i Hu-
manisme.**— Les classes de Cate-
quesi Bíblica començaran el dia
23, a les 19'30, a càrrec del prof.
P. Gerard Sánchez, o. p., amb el
tema: "Deuteronomi, composició
i importància". Per informació i
inscripcions: "Sala Penyafort", c/
Bailèn, 10. Tel. 246.33.00.

☆☆☆

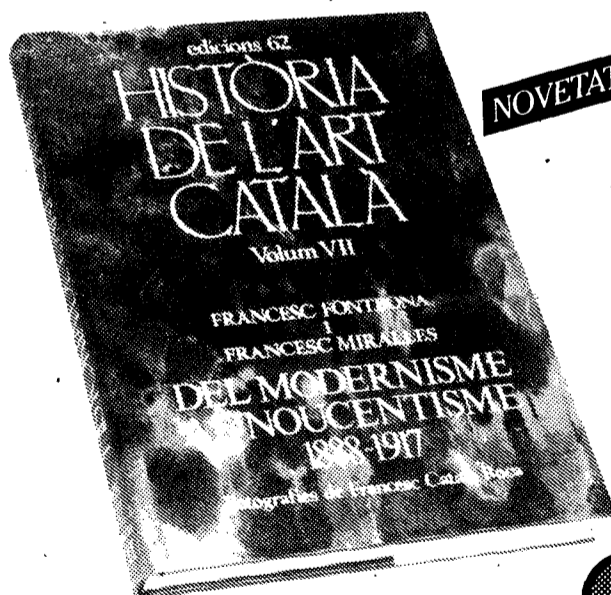
**Unió Eucarística Reparado-
ra.**— El diumenge, dia 28 d'abril,
tindrà lloc la convivència men-
sual per als membres de la
UNER. Presidirà l'Assessor dio-
cesà Mn. Francesc de P. Sala.
Començarà a les 5'30 de la tarda i
acabarà amb la celebració de
l'Eucaristia. Lloc: Casa de Natza-
ret, c/ Verge de la Salut, 26.
Barcelona.

☆☆☆

Seminari del Poble de Déu.—
Conferència sobre: "Teologia de
l'ambient", per Francesc Casa-
novas. Vers un alliberament in-
tegral del cristià. Experiències de
vida cristiana. Cançons i mímica.
Lloc: "Sala Penyafort", c/ Bailèn,
10. Dia: 28 d'abril. Hora: 5 tarda.
Per més informació: c/ Girona, 7,
3er. 1ª. Tel. 317.21.68. Hi sou
tots invitats!

HISTÒRIA DE L'ART CATALÀ

F. Miralles, F. Fontbona, J. R. Triadó, J. Garriga, N. de Dalmases, A. José i Pitarch
Fotografies de F. Català-Roca

NOVETAT

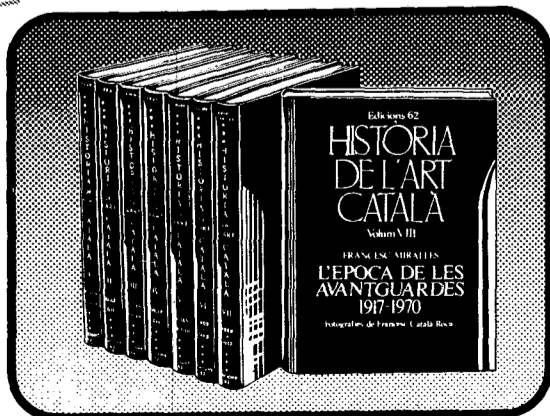
volum VII DEL MODERNISME AL NOUCENTISME 1888-1917

Francesc Fontbona i Francesc Miralles

Una fita artística
important per a la
nostra cultura.

8 volums a tot color
2.000 fotografies
2.300 pàgines
Enquadrats en pell

De venda a totes les llibreries

Volums publicats

III. L'ART GÒTIC S. XIV-XV

Núria de Dalmases i Antoni José i Pitarch

V. L'ÈPOCA DEL BARROC S. XVII-XVIII

Joan Ramon Triadó

VI. DEL NEOCLASICISME A LA RESTAURACIÓ 1808-1888

Francesc Fontbona

VIII. L'ÈPOCA DE LES AVANTGUARDES 1917-1970

Francesc Miralles

edicions 62

INFORMACIÓ a la vostra llibreria o
a Edicions 62 Provença 278, 08008 Barcelona

TARRAGONA

Amb el lema "Tots responsables a les nostres parròquies"

Pel juliol, el Col.loqui Europeu de Parròquies es reunirà a Tarragona

TARRAGONA.— El Col.loqui Europeu de Parròquies es reunirà, aquest any, de l'1 al 5 de juliol, a la ciutat de Tarragona. El Col.loqui Europeu de Parròquies (CEP) és un agrupament lliure de preveres i laics de diferents països europeus. El CEP, des del 1961, s'ha reunit cada dos anys a altres ciutats d'Europa.

Enguany, el tema del col.loqui és "Tots responsables a les nostres parròquies". Es preveu que a aquesta trobada hi participarà un nombre aproximat de 350 preveres i laics. El Sr. Arquebisbe, Dr. Ramon Torrella, ha nomenat una Comissió Diocesana per preparar l'acolliment del Col.loqui. Aquesta Comissió Diocesana és integrada per Mn. Daniel Barenys i Llauredó, Mn. Josep Gil i Ribas, Jordi Sampér i Quintana, Carles Ferré i Saperas, Josep Miquel García i Ramos, Mercè Sardà i Pons i Maria dels Àngels Kirchner i Abeyà.

Des d'ara, aquesta Comissió fa una crida als preveres i laics de l'Arxidiòcesi de Tarragona perquè s'inscriguin al Col.loqui. S'ha establert una matrícula de 3.000 pessetes per l'assistència a les sessions de treball del Col.loqui. La Comissió ha previst també uns ajuts puntuals a aquelles persones amb dificultats econòmiques per assistir a aquelles sessions de treball.

El Col.loqui pot interessar a les persones directament relacionades amb la pastoral parroquial, és a dir, rectors i membres dels consells pastorals. S'ha fet també una enquesta sobre la reunió del Col.loqui per tal de tenir un recull de dades relaciona-

des amb les activitats parroquials.

Centenari del Seminari

El Sr. Arquebisbe, Doctor Ramon Torrella, amb el Consell de Direcció, ha procedit al nomenament de la Comissió Diocesana del Centenari del Seminari C. Pontifici de Tarragona. Aquesta Comissió Diocesana és integrada per les següents persones: Mn. Josep Lluís Ferré i Martí, Mn. Jaume Roig i Roig, Mn. Joan Aragonés i Llaberia, Mn. Josep Martí i Aixalà, Mn. Josep Gil i Ribas, Mn. Daniel Barenys i Llauredó, Sra. Carme Borbonès i Bresco, Sr. Josep Maria Musté i Folch i Francesc Guirado i Pagès.

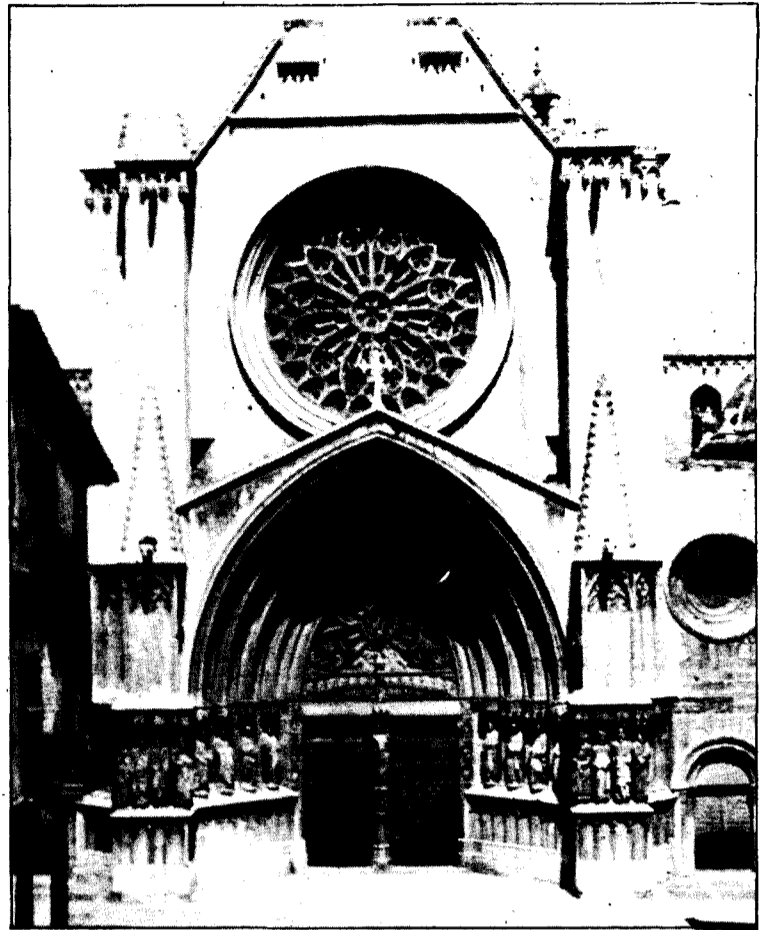
Presentació de l'avantprojecte del programa pastoral pel curs vinent

El Consell de Direcció de l'Arquebisbat de Tarragona ha fet públic ja l'avantprojecte de la programació pastoral pel curs 1985-86. Es posa en marxa, així, l'aplicació de les línies pastorals assenyalades en la Carta Pastoral del Sr. Arquebisbe "L'anunci de l'Evangeli, avui", en l'estatut de l'Arxiprest i en els documents del Consell Diocesà de Pasto-

ral. El Doctor Ramon Torrella, en la pastoral esmentada, diu que "un programa de pastoral pensat i imposat des de dalt, sense un estudi seriós, elaborat amb una participació de tots els membres del poble de Déu, moguts pel desig que tots visquem una vida cristiana més d'acord amb l'Evangeli, seria un programa molt teòric o que quedaria inútil sobre el paper".

Per això, per tal d'arribar a un programa pastoral elaborat amb la participació de tots, es demana als Consells de Pastoral, parròquies, arxiprestats, delegacions diocesanes, moviments, religiosos, religiosos, etc., que facin arribar al Consell de Direcció les observacions que considerin més adients per tal de poder fer el programa definitiu.

L'avantprojecte contempla objectius a nivell diocesà, arxiprestal i parroquial. L'objectiu a nivell diocesà és "ser evangelitzats per evangelitzar"; a nivell arxiprestal, "els arxiprestats, unitat

bàsica de la pastoral de conjunt" i a nivell parroquial, "comunitats parroquials més dinàmiques i missioneres".

S'ha establert un mètode de treball consistent en la lectura dels diferents objectius, comentari, aportació d'altres propostes i tramesa de la documentació a la Secretaria General de l'Arquebisbat fins el 30 d'abril. Del dia 1 al 15 de maig es farà l'estudi de les respostes per part del Consell de Direcció. El 15 de maig es farà

la tramesa de les propostes aprovades a tots els organismes i moviments diocesans perquè preparin la programació del curs vinent, determinin les accions concretes i el calendari corresponent per a realitzar els objectius proposats. Finalment, pel setembre es publicarà ja la programació definitiva del curs 1985-86.

Josep Sabatè

L'enviat a les nacions (III)

Antioquia i Jerusalem

Reconfortat amb el testimoni — i el reconeixement — de Pere, Pau se'n anà a predicar a les contrades de Síria i de Cilícia, és a dir (tractant-se d'un ciutadà empedreït): a les ciutats a Tars i d'Antioquia.

En aquesta última ciutat l'Església primitiva havia donat un tomb (el "tomb" que, amb el temps, va portar que els "deixebles" s'anomenessin "cristians"). Com a tot arreu, esperaven que els pagans acceptessin la fe en el Déu d'Abraham abans d'anunciar-los la redempció portada per Jesucrist. Però es van trobar que Jesucrist "interessava" a molts que no eren pas prosèlits jueus. I es van atrevir a admetre'ls sense fer-los passar per la Llei de Moisès. I van comprovar que els fruits de l'Esperit resplendien entre aquests gentils totals, tant o més que entre els jueus o els prosèlits...

Pau va comprendre de seguit que això era exactament el que Crist li havia encomanat: ser Apòstol dels gentils (en bona lògica podia dir: si esperàvem que es fessin jueus, deixarien de ser gentils!). Pau es llença a aquest apostolat i aviat se li fan estretes les fronteres de la Síria i la Cilícia.

Acompanyant Bernabé, gran amic dels Dotze i Apòstol abans que ell, Pau s'embarca cap a Xipre i passa després a l'Àsia Menor: Perge de Pamfília, Antioquia de Pisídia, Iconi, Derba i Lистра. A la tornada d'aquest viatge (del qual ens parlen els cc. 13 i 14 del Llibre dels Fets), el cristianisme "antioquè" és potser més extens que el judeo-cristianisme de Jerusalem!

A Jerusalem pensen que, havent-hi tants prosèlits jueus, s'havia de començar per ells. Empeços per una inspiració divina, Pau i Bernabé van a Jerusalem, a exposar la seva "fórmula" apostòlica.

A Jerusalem no hi manca l'oposició aferrissada, però les "columnes", els qui realment "són alguna cosa", comprenen que Déu amb la seva

gràcia fa costat a la nova fórmula: "Aquell que ha actuat en Pere de cara a l'apostolat entre els circumcisos, ha actuat en mi de cara als gentils". I li donen la mà en senyal de comunió.

Pere mateix, posat a Antioquia, quasi que s'oblida de ser jueu. Però, ben mirat, encara queden problemes per resoldre: algunes de les prescripcions de la Llei de Moisès obliguen també: "el foraster que viu amb tu". Un jueu observant dirà: "Si tu, gentil, no observes aquestes prescripcions, sóc jo el qui no puc conviure amb tu".

Jaume, des de Jerusalem, entén que no s'hauria de transigir en aquest punt. Entre altres coses, perquè (recordem la mort d'Esteve!), si transigeixen, tenen segura la persecució per part dels jueus zelosos (els continuadors del "treball" anterior de Pau).

Pere, a contra-cor, cedeix: estableix una separació de taules entre cristians jueus i gentils. Però és que fins i tot Bernabé participa en aquella hipocresia! Pau comprèn que, si deixen sols els pobres gentils (privats del contacte amb aquells que tenen la saviesa de l'Antic Testament i han conegut Jesús), és segur que faran el que sigui per passar a la taula dels jueus.

Per això Pau esclata: "Tu, Pere, jueu que vius com a gentil, amb aquesta separació estàs obligant els gentils a fer-se jueus!".

No és que Pau frueixi trepitjant tabús jueus ("Si, menjant carn, escandalizo un germà, no en menjaré en ma vida!"). Però subratlla que la convivència és una realitat irrenunciable entre cristians. Per això en les comunitats de majoria jueva, convindrà que els gentils segueixin certes prescripcions (referents, sobre tot, a la carn). En comunitats de majoria gentil, es mirarà, cas per cas, de no escandalitzar.

També en això van acabar estant tots d'acord.

Jordi Sánchez Bosch

FINESTRAL
DE LA CARITAT
DE TARRAGONA

TARRAGONA.— Són moltes les persones que en la nostra societat estan patint les conseqüències de la **INJUSTÍCIA**. Una vegada més fem una crida a la **SOLIDARITAT**. En nom dels qui pateixen i en ordre de prioritats, els casos més greus d'aquest mes són:

Nº 498.- Matrimoni amb 4 fills, pendents de cobrar el subsidi d'ajuda familiar, per a pagar el lloguer i aliments necessiten 15.000 ptes.

Nº 499.- Matrimoni jove amb un fill de 17 mesos, no tenen feina, ni Seguretat Social ni subsidi d'atur. La mare té un tumor al cap. Urgentment ha de ser sotmesa a un tractament quirúrgic a Toulouse. Pels trasllats de retorn en ambulància, ja que cap organis-

me Oficial no fa aquesta prestació a Tarragona, necessita 135.000 ptes. S'admeten donatius parcials.

Nº 500.- Matrimoni vell, sense cobrar cap pensió. Tenen la llum tallada i l'anunci del desnonament. Per a fer front a aquestes despeses necessiten 46.000 ptes.

Nº 501.- Esposa abandonada. Té 3 fills entre els 15 i 7 anys. Per les despeses de lloguer necessita 20.000 ptes.

Nº 502.- Esposa abandonada, amb 3 fills en edat escolar. La mare no pot treballar ja que està en tractament psiquiàtric. Per pagar les despeses de lloguer, llum i aliments, necessita 42.000 ptes.

Les aportacions podeu fer-les a: CARITAS. Avda. Prat de la Riba - 43001 - Tarragona.

URGELL

Refusà una proposta municipal de participar-hi

El Patronat del "Retaule de Sant Ermengol"

manté la seva identitat

LA SEU D'URGELL.— El Patronat del "Retaule de Sant Ermengol" no ha acceptat la proposta municipal de crear una fundació pública, amb participació de les entitats de la ciutat, per dirigir les representacions de l'obra teatral sobre la vida del sant bisbe d'Urgell. Aquesta decisió es va fer pública immediatament després d'acabar la reunió que tingué lloc el dia 12 de març amb assistència de representacions municipals i de l'antic Patronat del Retaule.

En acabar el debat, el Patronat declarava: "hi ha hagut unanimitat d'intencions". Completava la informació dient: "subsisteix una divergència fonamental en l'estructura del Patronat".

Per part de l'Ajuntament hom lamenta que l'actitud dels membres de l'Associació del Retaule faci difícil que pugui néixer amb la força requerida una ample moviment de corresponsabilització ciutadana, per assegurar la continuïtat del "Retaule de Sant Ermengol".

Hom endevinarà immediatament que la proposta municipal palesa un afany de protagonisme. Naturalment que l'Ajuntament ha de llançar iniciatives, secundar propostes, col·laborar en totes aquelles activitats que enri-

queixen el nivell de la població. Mai, però, suplir la iniciativa privada ni intentar protagonitzar accions alienes. Cal recordar que el darrer any va ser l'Ajuntament, davant la desídia del Sindicat d'Iniciativa i Turisme, el qui va responsabilitzar-se dels "Festivals Brudieu" i hagué també un intent d'apropiar-se la direcció i gestió del "Museu diocesà".

El "Llibre Ferrat"
Privilegis i ordinacions
de Llivia

L'Ajuntament i el Patronat del Museu de Llivia acaben de publicar la transcripció del "Llibre Ferrat", obra acompanyada de les introduccions i comentaris a càrrec del P. Cebrià Baraut.

L'autor, el conegut benedictí de Montserrat especialitzat en història medieval, fa una llarga introducció en la qual glossa els principals fets de la crònica de Llivia, remarcant la importància del seu castell. A continuació fa una descripció del "Llibre Ferrat" (nom que li donen els cinc claus de la coberta), obra de 42 folis en pergami que recullen els privilegis municipals de la primitiva capital ceretana.

La transcripció del "Llibre Ferrat" conté una introducció en català de cadascun dels 17 documents de l'obra i ocupa les 34 pàgines centrals de la publicació. L'autor ha volgut ampliar l'estudi amb la transcripció i presentació d'altres 38 documents relacionats amb els privilegis de Llivia o que hi fan alguna referència, documents provinents de l'Arxiu Municipal de Llivia i de l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

La descripció del "Llibre Ferrat" va acompanyada de 5 fotografies del text i en l'apèndix són publicades altres 8 fotografies: la típica coberta del llibre, l'escut de Llivia i diversos documents de la Vila ceretana.

Enguany la trobada
diocesana de catequistes
serà a la Seu

La Trobada diocesana de catequistes que cada any organitza la Delegació de catequesi enguany tindrà lloc el dia 4 de maig a la Seu d'Urgell i hi assistirà el Sr. Bisbe.

"Convençuts de la gran importància de la tasca catequètica en la vida de l'Església, manifesta mossèn Antoni Tort (delegat de

"El retaule de Sant Ermengol" fa revivre les pedres del conjunt romànic de la catedral d'Urgell".

catequesi), i sense oblidar que el gran nombre de catequistes confirma el valor que tots donem a aquesta activitat, cal pensar que el dia 4 de maig a la Seu d'Urgell

viurem una jornada esperançadora per a la comunitat diocesana".

Antoni Mirabet

La farigola del Divendres Sant a Poblet

Quan marxava cap a Poblet per passar-hi la Setmana Santa, unes veïnes varen dir-me.

—Ja ens portaràs farigola cam cada any, oi?

Vaig dir que sí, i com cada any me'n vaig fer un deure.

Quan ja erem a Poblet uns altres em van dir.

—La farigola s'ha de collir el Divendres Sant. I me'n vaig fer un altre deure.

A la matinada del Divendres Sant sentírem ploure i pensàvem que no podríem anar al bosc a collir la farigola, però després d'esmorzar, un entès digué que el temps s'arranjaria, i com que era de la terra, ens vam creure el seu pronòstic, i cap al bosc dels Torrents, que l'any passat n'hi havia molta i florida.

Pel camí trobàrem uns pollancres que no eren verds, enlairats sols aixecaven les branques primes i ajuntades, color de terra; la gelada havia mort les seves fulles verdes i platejades. Ens endinsàrem al bosc i no semblava el mateix. Unes argelagues eren ben mortes, els seus tronquets acabaven amb una espina i eren coberts d'una llei de capa blanca com si el gebre els hagués tornat fòssils.

De farigola no n'hi havia gaire, i no estava del tot florida. Les petites floretes liles encara no

haviem tret el cap, però era molt olorosa.

L'herba ens semblà més curta que abans, les gotes de pluja de la matinada l'havien guarnit d'uns vidrets que lluien al sol. El cel era d'un blau intens, però darrera de les muntanyes de Prades es veien uns núvols blancs i uns de grisos. Feia molt de vent.

Quan tinguérem collida la farigola necessària marxàrem. Al monestir, a la una, els monjos fan una pregària i volíem assistir-hi. El monument estava fosc, posat a la capella del Sagrament; sols tenia la petita llumeta vermella, que assenyalava la presència de Nostre. Aquella solitud fosca ens va sorprendre.

La pregària va començar, els monjos es repartien els Salms d'una banda a l'altre. Uns versets deien.

"L'han ungut i l'han posat en el sepulcre."

I després.

"M'heu allunyat tots els meus amics, m'heu deixat sol."

Acabada la pregària es féu un gran silenci; tornàrem al monument tancat rera la reixa i fosc. Al cor ens ressonà potser com mai aquell crit misteriós i tètric de Jesús.

"Déu meu, Déu meu, per què m'haveu abandonat!"

Era de debò que l'havíem deixat sol. A la meua Pàtria també l'estàvem deixant sol. Sentia com una llei d'esgarri-fança de mort, de mort col·lectiva. Aquell vent tan fort es veu que havia atansat els núvols negres, perquè era molt fosca l'estanca. Mai no havia sentit tan de prop les tenebres del Divendres Sant.

Em cridaven els meus i havia de deixar la reixa. Hauria volgut veïllar una estona més l'Amat i el meu Poble. Quasi instintivament vaig fer un petit pom de la farigola que duia i vaig tirar-lo dintre de l'altar bo i pensant que aquella olor de la terra li faria companyia.

Un moment més, en el seu arar i venir pel cel, els núvols negres es deuen enretirar un xic perquè s'aclarí una mica la capella i el marbre del sepulcre del Príncep de Viana es tornà més blanc. Amb la claror es reviscolà un xic el cor. Aquell que quedava allí tot sol era el Mestre que havia dit.

—No tingueu por, Jo he vençut la Mort.

La Vida tornaria, com havia tornat la primavera que feia créixer al bosc tota herba olorosa. L'amor no fallaria si havia mort de tan estimar, ressuscitaria per fer-nos eternament companyia.

M. Angels Papiol

GIRONA

Fruit del centenari del sojorn de mossèn Cinto Verdaguer

Hi haurà missa al Mont cada diumenge

GIRONA.— El bisbe de Girona ha nomenat capellà del santuari del Mont mossèn Joan Carneras i Pera, actualment rector, a més, de Maià de Montcal. Això permetrà que des d'ara hi hagi la celebració d'una missa cada diumenge a la una del migdia.

Es pot dir que aquesta mesura és en certa manera un fruit de la recent commemoració del centenari de l'estança de Mossèn Cinto Verdaguer en aquell santuari, pel juliol i agost del 1885. Ensenes es crearà un petit museu d'objectes i fotografies referents al nostre poeta, aprofitant la cella on sojornà durant la seva ylitia.

També es procurarà mantenir la carretera d'accés en bones condicions a fi de facilitar la pujada de pelegrins en cotxe, almenys fins el Pla de Solls. Per la seva part, la Generalitat està realitzant obres de restauració del monestir de Sous que fou parròquia fins a principis de segle.

Mossèn Cinto hi predicà amb motiu de la Festa Major que se celebrava en la diada de Sant Llorenç, el patró.

Per altra banda cal remarcar que recentment el santuari del Mont va ser incorporat a l'arxiprestat que porta aquest mateix nom i que està constituït per parròquies pertanyents a la comarca de la Garrotxa. Això permetrà atribuir-li la situació geogràfica que realment li correspon, evitant la confusió que existia fins ara, ja que pertanyia al municipi empordanès d'Albanyà.

A més, hi ha el projecte de construir una nova carretera des de Maià, cosa que obrirà un accés des de la Garrotxa propiament dita. Aquesta ruta estalviarà una quinzena de kilòmetres als qui hi vulguin pujar en cotxe i no agafin la carretera actual des de l'Hostal d'en Villa.

Ha mort mossèn Gumersind Palahí

El propassat dia 2 d'abril va morir al seu domicili de Figueres mossèn Gumersind Palahí i

Blanch a l'edat de 72 anys. Havia nascut a aquesta mateixa ciutat i va estudiar al seminari de Girona. Després exercí el ministeri sacerdotal a la parròquia de Corçà, fins que fou destinat a la vila de Tossa.

Fa quatre anys es va retirar a la parròquia de la Sagrada Família de Figueres a la qual va quedar adscrit. Havia destacat per la seva passió per la predicació, i intervingué en la célebre missió de la capital argentina de Buenos Aires el 1953.

Ajut al poble de Xile

Davant la catàstrofe que sofreix aquell poble germà, víctima d'un terratrèmol que ha causat 135 morts, 1980 ferits i la destrucció de nombroses vivendes i altres béns, Caritas, ha fet una crida a la solidaritat de tots els ciutadans.

Com a primer auxili, Caritas Espanyola ha acordat enviar cinc milions de pessetes.

Qui vulgui contribuir en aquesta ajuda, poden entregar o canalitzar els seus donatius a les oficines de Caritas Diocesana, c/. Francesc de Ciurana, 10, o ingressar directament en els Bancs o Caixes a nom de "CARITAS, AJUDA AL POBLE DE XILE".

Record de Blanes al Pare Manyanet

Aquest diumenge, dia 21 d'abril la vila de Blanes oferirà, amb diversos actes, un emotiu record del pare Manyanet. Amb aquesta avinentesa el bisbe de Girona, Dr. Camprodon, ha dirigit aquest missatge:

Avui a Blanes fan festa. Honoren amb agraïment un home de la terra que ha deixat un solc a la vila del Mestre Ruyra, el P. Josep Manyanet i Vives, que el 26 del novembre passat el Sant Pare va declarar beat.

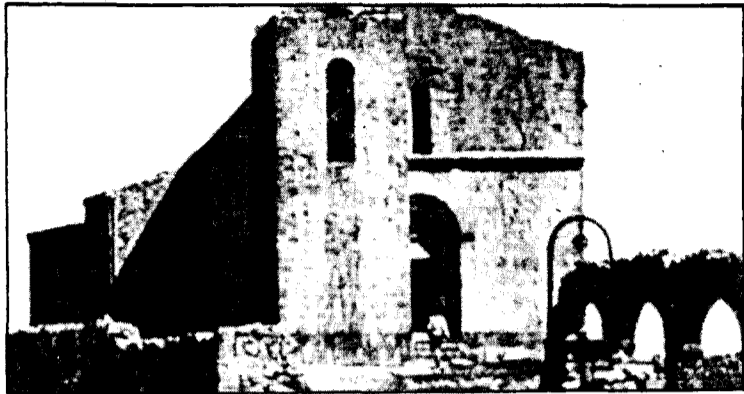
El P. Manyanet nasqué a Tremp, al Pallars Jussà, l'any 1833, i morí a Sant Andreu de Palomar-Barcelona, el 1901. El

Situat a 1.226 metres d'alçada, es domina una magnífica panoràmica: El Vallespir i el Rosselló; els Pirineus, l'Alt Empordà, Pla de Banyols, el Gironès, les Guilleries i el Ripollès. Mossèn Cinto Verdaguer l'any 1.884 hi sojornà tot l'estiu. Va compondre les "Cobles a la Mare de Déu" i unes excel·lents narracions descriptives. En recollí llegendes populars i les incorporà al seu poema CANIGÓ.

1859 fou ordenat de prevere al bisbat d'Urgell.

Li tocà viure una època de commocions polítiques i socials com poques n'ha vist el país. Per fer-nos-en una idea, només cal dir que en el temps que va del 1814 al 1900, foren uns seixanta els anys que el Principat visqué en estat d'excepció.

No és estrany que l'Església se'n ressentís amb profundes tensions interiors i greus enduriments.

La tasca sacerdotal del P. Manyanet, en contacte amb la realitat li féu descobrir la importància de la família en la vida social i religiosa, i es llençà de ple per aquest camí.

No anava errat. Ho constatem prou, ara, com l'educació dels infants i dels adolescents queda mal parada quan la família es trenca; i poc podem esperar ciutadans equilibrats i madurs, si han crescut en un ambient desalterat i mancat d'afecte.

També el coneixen, el paper formador de la família, els qui voldrien una societat sense llei o en règim totalitari. Però això cuiden de minar la institució familiar.

La família és a la base d'una societat democràtica en pau. En la convivència familiar els seus membres aprenen a responsa-

bilitzar-se els uns dels altres, a servir desinteressadament, a respectar-se i a acceptar-se. I tot en vistes al bé de tots. És una escola insubstituïble.

Però que es refereix a la fe, és veritat que les conviccions no s'encomanen per herència, però en la família es pot viure la proximitat de testimonis de fe com en lloc més, quan els pares o un germà viuen seriosament la seva opció cristiana. La família pot esdevenir una veritable "església domèstica".

El P. Manyanet va viure ara fa cent anys. És natural que els seus criteris pràctics fossin els del seu temps; però el seu pensament sobre la família en l'Església i en la societat són ben actuals. Se l'ha anomenat "El profeta de la família".

la història que anem fent i vivint

Política, Societat, Economia, Esports, Festes tradicionals, Literatura, Arts, Cinema, Personatges populars i Costums.

500 fotografies inèdites. 264 pàgines.

De venda a totes les llibreries, també HISTÒRIA GRÀFICA DE CATALUNYA DIA A DIA 1978, 1979, 1980, 1981, 1982 i 1983.

Vull rebre més informació de la HISTÒRIA GRÀFICA DE CATALUNYA DIA A DIA

Nom:

Adreça:

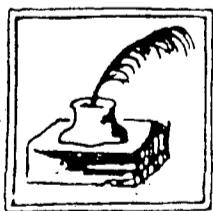
Població:

Telèfon:

edicions 62

Provença 278, 08008 Barcelona
Tel. 216 00 62

IMPROMPTU

Els ateus de Vitòria

No tinc cap inconvenient que hi hagi persones que es declaren ateus. És cosa seva, i, per mi, és trist que ho siguin. Però el no tenir-hi inconvenient, posa una condició: que ho siguin de debò i que siguin ateus respectables i respectuosos amb els qui ens proclamem creients.

Però el que no està bé és que en nom d'una manera de pensar es produeixin fets com els ocorreguts a Vitòria la passada Setmana Santa, on va organitzar-se una "processó atea" que va acabar amb trencadissa de vidres del palau episcopal i amb cremada de creus, a part dels crits subversius i pancartes amb pintorescos embolics com més insultants millor. Tot això, i tampoc no està bé, fou ignorat per la Policia Municipal i gairebé per la Policia Nacional que en un comunicat deia que després de cremar les creus els manifestants es "dissolgueren pacíficament".

Potser caldria recordar als iracunds ateus de Vitòria que, com deia Chesterton, la blasfèmia és també una manera de proclamar l'existència de Déu, o sigui de confessar-lo.

Oriol Camps

TORTOSA

"Aspecte general del Saló d'Actes del Seminari en un dels actes generals de la Trobada Diocesana" (Foto Ribes).

Un altre resultat positiu dels treballs del Sínode tortosí

Nombrossíssima participació en una trobada diocesana sobre el què són els Consells Pastorals

TORTOSA.— El "Reglament per al Sínode Diocesà" preveu que la fase parroquial de l'Etap 1 del nostre Sínode, que ara estem realitzant, finalitzi amb la constitució a les Parròquies de la Diòcesi del Consell Pastoral Parroquial. A fi de donar informació sobre el què són els Consells Pastorals i oferir uns criteris pràctics sobre el seu funcionament, la Comissió Executiva del Sínode organitzà una trobada diocesana dirigida a clergues, religiosos i laics el dia 23 de

març passat.

Unes 340 persones, provinents de 62 parròquies de la Diòcesi, participaren en aquesta trobada que se celebrà al Seminari Diocesà. Cal destacar aquesta nombrosa assistència que és, sens dubte, un signe més de la creixent vitalitat que té el Sínode a totes les parròquies.

Presidí els actes de la trobada el Sr. Bisbe, el qual dirigí la pregària inicial encoratjant els assistents, des de l'exemplaritat de les primeres comunitats cristianes, a

ser fidels als objectius del Sínode Diocesà, orientat vers la construcció de comunitats cristianes vives i evangelitzadores des del testimoni de la seva vida.

Mn. Joan Pujol, Vicari de Pastoral de la Diòcesi de la Seu d'Urgell, dirigí les dues ponències informatives; la del matí, més teòrica; la de la tarda, cercant de donar resposta, des de la seva experiència al cap de la pastoral d'una Diòcesi molt semblant a la nostra en molts aspectes, a les dificultats que en les reunions de

grup havien sorgit com a possibles a l'hora de constituir o de cercar un bon funcionament dels Consells Pastorals Parroquials.

I entre el treball del matí i de la tarda, el dinar amb que foren obsequiats tots els participants. Cal agrair als responsables del Seminari les facilitats per la celebració d'aquesta trobada i als de la seva cuina la prestesa a preparar dinar per més de cent persones de les previstes.

Aquesta trobada diocesana, amb assaig del cant sinodal

"Hem estat convocats..." a l'inici de tots els actes, fou un bon auguri per a altres trobades diocesanes, que, amb motiu del Sínode, caldrà celebrar. Perquè el fet de trobar-se clergues, religiosos/es i laics de totes les comarques de la Diòcesi, fent pinya al costat del Sr. Bisbe, en un ambient de convivència eclesial, fou realment el gran valor de la trobada sobre Consells Pastorals.

P. Ciuraneta

SOLSONA

Son seguits per molts solsonencs

Uns curssets adreçats als joves que s'estimen

SOLSONA.— S'ha fet públic el programa de curssets i convivències pre-matrimonials 1985 organitzat per la delegació diocesana de Pastoral Familiar. Per bé que alguns ja s'hagin celebrat en aquests moments el publiquem íntegrament a tall d'informació i al mateix temps de comprovació de com la preparació al sagrament del matrimoni que dits curssets i convivències ofereixen a les parelles casadores ja és, gràcies a Déu, una conquesta assolida arreu del nostre bisbat.

Zona Llobregat

16-17 i 23-24 de febrer: Berga
3, 10, 17, 24 de març: Gironella
3, 10, 17, 24 de març: Bagà-La Poble-Guardiola
13-14, 20-21 d'abril: Puig-reig

28 d'abril, 5, 12, 19 de maig: Navàs

4-5 de maig: Convivència a Sant Llorenç prop Bagà
13, 14, 15 de setembre: Berga

28-29 de setembre, 5-6 d'octubre: Navàs

Zona Solsonès-Cardener

20-21, 27-28 d'abril: Súria
9-10 de març: Convivència al Miracle

15-16 de juny: Convivència al Miracle

28-29 de setembre: Convivència al Miracle

Zona Urgell-Segarra

3, 10, 17 de març: Sant Guim

4-7 de març: Tàrraga
16-19 d'abril: Mollerussa

29 d'abril-2 de maig: Tàrraga
23-31 de maig: Cervera

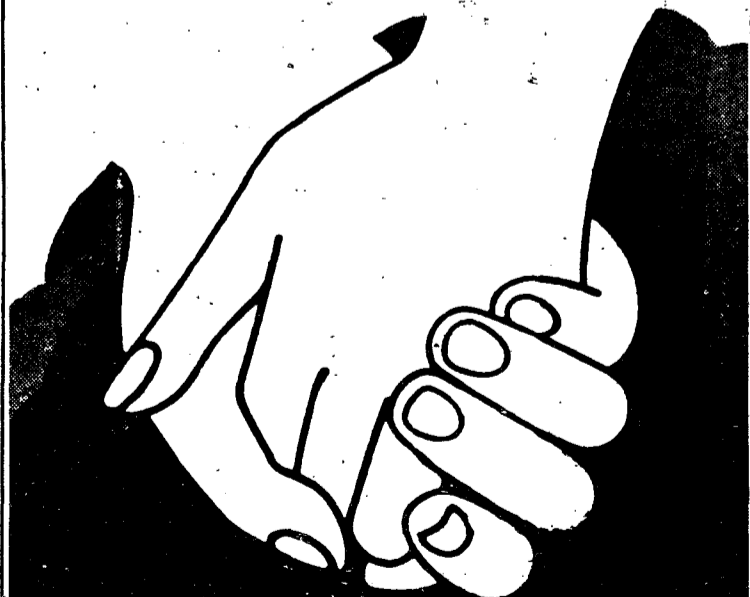
16 de juny: Tàrraga
18-21 de juny: Mollerussa

1-5 de juliol: Torà
20-23 d'agost: Mollerussa
26-29 d'agost: Tàrraga
16-20 de setembre: Cervera
20 d'octubre: Tàrraga
23-26 d'octubre: Mollerussa

Un "full" que neix

MADRONA, PINELL I SANT CLIMENÇ.— Res, és poca cosa, però val la pena de fer-ne esment: aquestes tres parròquies del Solsonès compten des d'ara amb un full mensual, titulat "La taula de festa". No pretén sinó això: informar i animar una mica la vida d'aquestes comunitats. "Potser direu —remarcava l'editorial del primer número— que a les nostres parròquies no es poden fer grans coses. D'acord. Però podem fer petites accions que ens ajudin a caminar, encara que sigui a poca a poca. "Podríem recordar, a propòsit, que d'una fulla, d'una simple fulla, en pot néixer tot un esplet primaveral. Enhorabona!

A VOSALTRES, JOVES QUE US ESTIMEU

Si heu decidit de celebrar aquest amor en l'Església, la comunitat us pot ajudar a reflexionar.

PRESENTEU-VOS A LA PARRÒQUIA TRES MESOS ABANS DEL CASAMENT

VIC

Així es manifestà mossèn Ferran Aspa després de la seva ordenació de prevere:

“Vaig conèixer Crist perquè em van

VIC.- El proppassat diumenge, dia 24 de març, el senyor bisbe ordenà de prevere mossèn Ferran Aspa, de 27 anys. Una trentena de sacerdots concelebraren la Missa de la seva ordenació. El poble participà il·lusionat i amb molt de fervor en aquesta entranyable diada, fent-se notar la nombrosa presència de gent jove, que seguí la cerimònia amb molt d'interès. Un seminarista vigatà, col·laborador per aquest cas concret de CATALUNYA CRISTIANA, ha mantingut amb mossèn Aspa la següent entrevista:

—Què sents, Ferran, acabat de començar el teu ministeri sacerdotal, que ens vulguis comunicar?

—Sento el miracle de Déu que actuant per les meves pobres mans es fa dòcil i obediència per la salvació dels homes. Sento cada dia el miracle de Jesucrist que perdona els pecats i ofereix el seu Cos i la seva Sang, que perpetua la seva presència entre els homes.

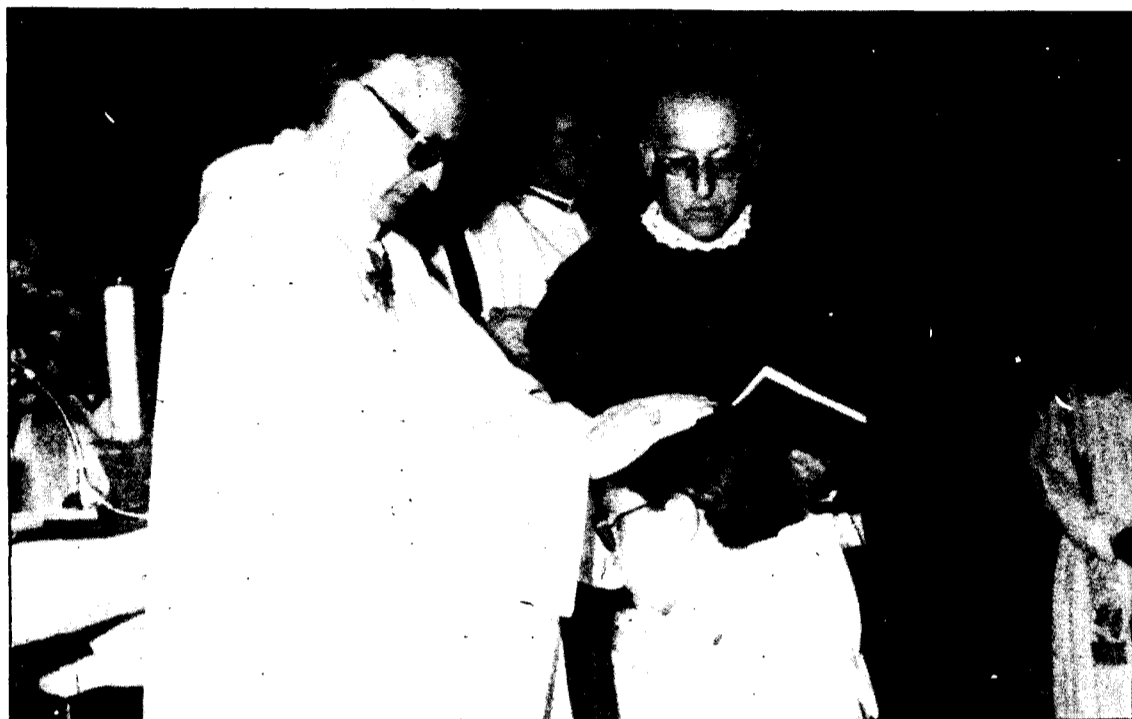
La meua vida adquireix una transcendència que em fa tremolar, tremolar de responsabilitat i d'alegria.

No aconseguiries abastar el que Déu fa per tu. I això és molt gran.

—Com veus el Seminari ara, de fora estant?

—Per a mi el seminari ha estat importantíssim, en ell he acabat de conèixer al Senyor. Hi he passat quasi 8 anys. Al seminari vaig començar amb Ell una amistat a la qual no he pogut renunciar. També remarco la convivència amb els companys, tots enamorats per la mateixa causa, això ha estat un gran estímul per estar més a prop del Senyor. Ha estat tan fonamental que penso que ara ha de continuar aquesta amistat mútua amb els preveres que treballem junts.

parlar d'Ell”

—Sacerdot recentment ordenat, ¿què diries als joves cristians dels moviments i grups parroquials?

—Que no tinguin temor de conèixer Crist; no vol dir això, però que per força hagin de ser capella. Jo el vaig conèixer perquè em van parlar d'Ell, que també ells desitgin escoltar l'anunci de Jesús. Quan l'has conegut la teua vida canvia, no pots dir “jo no vull saber res d'aquest home”...

Amb una felicitació i una pregària en aquest començament de ministeri per al jove sacerdot mossèn Ferran Aspa, i el desig que arran del seu testimoniatge il·lusionat d'altres joves generosos segueixin la crida que Jesús continua fent, acabem aquesta entrevista interessant.

Mossèn Antoni Jolis i Sallés, nou sacerdot

Així mateix, i en el trànscur de la Missa Crismal celebrada al Seminari de Vic, el Sr. bisbe, Dr. Josep M. Guix, ordenà de sacerdot el diaca Antoni Jolis i Sallés.

El “curriculum vitae” del nou prevere comença a la Colònia Vilaseca de Sant Vicenç de Torelló on nasqué. Després de fer els estudis normals i en acabar el COU, estudià a la Facultat de Teologia de Barcelona, Secció de Sant Pacià. La convivència amb altres companys a la residència de Barcelona l'ajudà a seguir endavant en la seva vocació. Els dos darrers cursos els compaginà amb la participació més directa en el

treball pastoral en la parròquia d'Artés.

Rebut els ministeris laïcals li calgué fer el servei militar a Cartagena i al Ferrol, on també col·laborà en afers pastorals. Acabada la “mill” tornà a Artés, per a passar després a la parròquia de Sant Josep del Poble Nou de Manresa on fou ordenat diaca el juny de l'any passat, i on esmerçà la seva tasca pastoral en especial al servei del jovent. Ara, ordenat sacerdot, continuarà la seva labor apostòlica. Felicitats, Mn. Antoni!

Missa Crismal

La celebració de la Missa Crismal, el dimarts sant passat, 2

“Per a mí el Seminari ha estat importantíssim, en ell he acabat de conèixer el Senyor”

“Als joves cristians dels moviments i grups parroquials els diria que no tinguin temor de conèixer Crist”

d'abril, congregà al seminari uns 160 sacerdots que s'uniren en la concelebració Eucarística que presidi el bisbe Guix el qual digué l'homilia glossant aspectes fonamentals del sacerdot. Es consagraren els Sants Olis i tota la cerimònia fou atentament seguida pels sacerdots assistents, i pels fidels que hi participaren. Acabada la missa, enguany no tingué lloc la “famosa” conferència dels altres anys, sinó que l'estona es dedicà a conversar amb amics i coneguts que potser feien temps que no es veien.

Noces d'or sacerdotals

També cal anotar que, com cada any, aquesta festa en el sacerdoti s'aprofita per a homenajar els sacerdots que compleixen les noces d'or i que són els mossens Fortià Pietx, Ramon Reguant, Joan Viñeta, Ramon Bonet i Jesús Vall, i els que fan les noces de plata, mossens Josep Morales, Pere Soler, Jacint Capdevila, Joan Rubió, Josep Solà i Josep Subiranas. A tots ells la nostra felicitació.

Un bon dinar de germanor cuidà d'arrodonir la diada. Hi havia muntada una excel·lent exposició de material catequètic que fou molt visitada.

Xavier Coll

BARCELONA

Ha atés 84 casos en els mesos de febrer i març

“Acció Solidària contra l'Atur”,

una ferma ajuda als parats

BARCELONA.- Acció Solidària contra l'atur” ha publicat la seva darrera nota en què dona compte de les sortides del seu fons econòmic de solidaritat amb els parats, durant els mesos de febrer i març de 1985. L'import de les 84 sol·licituds d'ajut resoltes favorablement puja a 4.789.000 pessetes. Totes les famílies en l'atur assistides es troben en situacions límit: fam, problemes d'habitatge (lloguer, desnonaments, rebuts d'aigua, gas, llum, etc.) i despeses mixtes. I són veïnes de

Barcelona, Badalona, Barberà del Vallès, Castelldefels, Cerdanyola, Ciutat Badia, Cornellà, l'Hospitalet, Mataró, Mollet, Ripollet, Rubí, Sant Adrià del Besòs, Sant Andreu de la Barca, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts, Terrassa, Vallirana i Viladecans.

Així mateix, les subvencions corresponents al bloc complementari (promoció de cooperatives de serveis) han pujat a 453.755 ptes. Per tant el total dels ajuts concedits durant els mesos de febrer i març de 1985 han pujat a

5.242.755 pessetes.

El Patronat D'ACCIÓ SOLIDÀRIA demana als homes i dones de bona voluntat que visquin la solidaritat, durant els dies de Setmana Santa i Pasqua, compartint el que tenen amb els qui res no tenen.

Les aportacions es poden ingressar a les: Caixa d'Estalvis de Catalunya (c/c. n.º 021.2-3955-57). Caixa de Barcelona, llibreta (n.º 133-2.451-92). Caixa de Pensions per a la Vellesa, llibreta (n.º 1.724-77, oficina 541).

MADRID

Professor Dr. Pedro Lombardía

“La missió del laic és cristianitzar el món”

MADRID.— El professor Pedro Lombardía catedràtic de Dret de la Complutense de Madrid i consultor de la Comissió per la interpretació autèntica del Codi de Dret Canònic, va intervenir en les recents clausurades XX Jornades de Qüestions Pastorals, celebrades a Castellidaura (Pre-mià), amb una ponència que va augmentar l'interès dels assistents i que portava per títol: “La participació dels laics a la funció jeràrquica de l'Església”.

—Què és un laic a l'Església, professor?

—La resposta tipològica la trobem a la *Lumen gentium*. Per això. I perquè els lectors d'aquesta revista saben de sobres el tema ja que el seu director és, precisament, el Dr. Jarque, delegat diocesà d'apostolat seglar, crec innecessari estendre'm en la contestació. Només subratllar —donada l'orientació de la meua ponència— que, com va assenyalar el propi Concili, la missió primordial del laic, missió pròpia, s'inscriu en el seu dret i deure de cristianitzar les realitats terrenes i profanes.

Davant de la meua insistència sobre el tema i, particularment, per saber el “sostre” de la participació, l'il·lustre canonista assenyala que entèn l'actitud, encara que ell no la considera una qüestió ni urgent ni principal. I afegeix:

—Com ja li he dit, el Vaticà II posa l'accent, en tractar dels laics, en la igualtat radical i en la secularitat, subratllant el destí a la santificació de les realitats ter-

renes. Tanmateix, en la mateixa *Lumen gentium* es diu que els laics poden ser cridats a una col·laboració més immediata amb l'apostolat de la Jerarquia i fins i tot que posseïxin aptituds de ser sumits per la Jerarquia per a certs càrrecs eclesiàstics. Els documents conciliaris no desenvolupen aquest punt de manera més explícita. De totes maneres, és evident, que marquen una rectificació de la reserva de tots els càrrecs eclesiàstics al clergat,

com establia l'anterior Codi de 1917.

El professor Lombardía —això és ben clar— domina el tema. No només pels anys d'estudi i docència, sinó per ser cosa viscuda. Ell és laic. Fa una pausa i em mira, com el professor als seus alumnes, per si observa algun dubte. Pel que sembla es tranquil·litza, perquè continua:

—En aquest tema, com en quasi tot, convé guardar l'equilibri. Així, el nou Codi, estableix,

amb evident lògica, que quan un ofici comporta la plenitud de tenir cura de les ànimes, i per aquest compliment requereix l'exercici de l'orde sacerdotal, no pot conferir-se vàlidament a qui encara no ha estat elevat al sacerdoci. En canvi, són freqüents en el text suposats d'oficis que es reserven a ministres sagrats, sense que comportin de ple la cura d'ànimes.

Això s'explica —afegeix— per dues raons fonamentals. Primer de tot, pel fet que l'Església no té plenament organitzats sistemes de formació de persones per al servei de l'organització, diferents de la preparació per als ordes. A més, la penúria econòmica fa impossible retribuir els titulars dels oficis amb més amplitud de la que —tot exigint-los heroics sacrificis— es dona als ministres sagrats. Tanmateix, el requisit d'haver rebut els ordes, quan no es tracta d'oficis constitucionals o que comportin la cura d'ànimes sempre es pot dispensar.

Com que la meua curiositat pel “sostre” no ha quedat satisfeta i així ho faig constar, el professor Lombardía conclou:

—Crec que pastoralment es farà poc us d'una cosa que —tant eclesiològicament com canònicament— no presenta dificultats per ser utilitzades amb més amplitud. De totes maneres, si continua l'escassetat de vocacions sacerdotals —que Déu no ho permeti— entenc que aleshores un laic pot ser vicari general, però mai no pot ser rector.

P. P. P.

100 participants a les jornades estatals de catequesi

MADRID.— Han acabat a Madrid, les XVIII Jornades Nacionals de Catequesi. Hi van participar monsenyor Yanes, monsenyor Estepa, monsenyor Palenzuela, monsenyor Búa. Hi van assistir més de 100 catequistes en la seva majoria Directors dels Secretariats Diocesans de Catequesi arribats de les diferents diòcesis espanyoles.

Els treballs de les Jornades es van centrar en la “formació de catequistes” un dels objectius marcats per aquest trienni 1984-1987 per la Comissió Episcopal d'Ensenyament i Catequesi en el seu pla d'acció. Per això monsenyor Palenzuela va pronunciar una conferència sobre “el ministeri del catequista a l'Església” i monsenyor Estepa va centrar la seva exposició en “els tipus de catequistes que necessita l'Església d'Espanya avui”.

Aspecte important d'aquestes Jornades ha estat l'avanç en la preparació del Congrés de Catequistes que se celebrarà per l'abril del 1986. Aquest Congrés iniciarà els seus treballs durant els mesos de setembre-desembre propers en els àmbits parroquials, per continuar en la seva fase diocesana i interdiocesana durant els mesos de gener i febrer de 1986 i acabar en l'àmbit nacional durant la Pasqua de 1986.

Trobada d'antics alumnes d'escoles cristianes a Madrid

El passat dia 13, a Madrid, va tenir lloc la reunió de l'Assemblea de la Confederació Espanyola d'Antics Alumnes d'Escoles Cristianes. Aquesta Confederació és presidida per Victoria Benete.

El tema central de l'Assemblea fou “Antics Alumnes de l'ensenyança catòlica en la Pastoral i la Formació Humana”. Va ser desenrotllat pel jesuïta Enric Climent.

Assistí a la reunió una representació de la Federació d'Associacions d'Antics Alumnes de la Diòcesi de Barcelona, encapçalada per Joan Amat.

JOVENTUT

186 seminaristes

teòlegs estudien

a Granada

Un arduós desafiament pastoral:

Augmenta el nombre de joves que es declaren “no practicants”

GRANADA.— La Província Eclesiàstica de Granada —que comprèn les diòcesis d'Andalusia Oriental i la de Cartagena-Múrcia— està experimentant un augment vocacional. Segons dades facilitades per la Facultat de Teologia, el curs 1978-79 els seminaristes teòlegs d'aquestes diòcesis sumaven un total de 95. Fa dos anys —segons va publicar el full dominical “Día del Señor”— els seminaristes majors d'aquestes mateixes diòcesis havien passat a ser 152.

En aquest curs —referint-se sempre als seminaristes majors que estudien ja la Teologia— la Província Eclesiàstica de Granada té 186 aspirants al sacerdoci secular. Es tracta d'un augment sensible: són trenta-quatre més que fa dos anys. I respecte a l'any 1979, el nombre de seminaristes s'ha doblat.

Potser aquest augment vocacional s'ha deixat sentir de forma més sensible a la diòcesi de Guadix, on el Seminari Major va arribar a ser pràcticament inexistent. En el moment actual, en nombres absoluts, el Seminari de Jaén és el més nombrós, amb 62 seminaristes majors.

Pel que fa a les diòcesis de Granada, també s'està notant l'augment de vocacions. Al final de la dècada dels setanta, els seminaristes majors eren 22. Fa dos anys ja s'havia passat a 27 seminaristes i, en l'actualitat, la comunitat del Seminari Major i està formada per 35 joves.

L'església catòlica està molt preocupada pel nombre creixent de joves espanyols que es confessen “catòlics no practicants” i que viuen una vida sense Déu en el seu horitzó. El 17 per 100 dels joves entre quinze i vint anys es van definir el 1982 com a “no creients” o “indiferents”; el 34 per cent com a “catòlics practicants” i un 45 per 100 “catòlics no practicants”. Aquestes dades van ser exposades pel jesuïta i sociòleg Javier Martínez Cortés, a la trobada d'experts sobre els “Signes i factors d'increència”, organitzat per la Comissió Episcopal de Relacions Interconfessionals.

Aquest creixent allunyament de joves de l'Església no és per culpa, va afegir, de causes intel·lectuals, en gran part, sinó a “una actitud vital”. La imatge que l'Església ofereix d'ella mateixa no sembla correspondre a les expectatives de vida que la joventut es forma sobre el seu futur, i això planteja, entre altres coses, un diàleg intel·ligent amb la cultura moderna; si l'Església volgués eixamplar el seu radi d'acció, s'haurà de fer portadora d'unes esperances, que no han de ser només dels catòlics, sinó també les de tots els homes: la construcció d'un món més just, sense tanta amenaça d'armes; una relació menys destructora amb la naturalesa; una solució més satisfactòria del repartiment dels recursos naturals per evitar la fam. Amb altres paraules, pacifisme, ecologisme i justícia.

L'Església, va afegir, tenia adaptada la seva pràctica catequística a una situació de “monopoli religiós”, però el pluralisme actual exigeix una altra estratègia, i per això, el futur dependrà, en part, de l'actuació de l'Església. La tendència cap a una “religiositat difosa” que pot acabar en “increència es re-

duirà si aconsegueix elaborar uns catecumenats adients a l'actual situació de pluralisme. L'Església catòlica a Espanya ha de donar una solució a aquest desafiament i tractar d'aproximar-se a les inquietuds dels joves amb un diàleg testimonial intel·ligible i creïble.

Seguint una iniciativa d'ACAT i Amnistia Internacional

500.000 participants en una campanya mundial contra la tortura establerta

Ni tan sols els països dits democràtics es poden escapar sovint de les acusacions de practicar sistemàticament la tortura.

PARÍS.- Més de 500.000 persones han participat a la campanya mundial contra la tortura duta a terme durant un any per l'ACAT, l'Acció de Cristians per l'abolició de la tortura i Amnistia Internacional, subratlla l'Assemblea general de l'ACAT, reunida els dies 23 i 24 de març, a Reims.

Aquesta "mobilització general" d'adherents de l'ACAT i d'Amnistia Internacional contra la tortura, els ha incitat a fer pressió sobre els governs i fer campanyes de missives per informar els seus conciutadans, de la realitat de la tortura. Per la seva banda, l'ACAT ha obtingut prop de 200.000 firmes franceses, entre les quals nombroses personalitats s'han compromès a actuar segons els seus mitjans, perquè la tortura mai no sigui practicada.

En fi, si la tortura no es una pràctica institucionalitzada a

França, l'ACAT creu que cap país democràtic no n'és partidari. També procura conèixer millor el funcionament de les institucions, com l'exèrcit, la justícia, les presons i la policia, i participar amb els homes que treballen en el rebuig absolut de la tortura.

També en una crida pública el 27 de març, Amnistia Internacional, demanà al govern britànic aclarir les circumstàncies en les quals un home havia estat torturat per la policia a Irlanda del Nord.

Segons les informacions recollides pel moviment de defensa dels drets de l'home "Amnistia Internacional", Paul Caruana, de 23 anys, fou torturat per membres de la policia real de l'Ulster, la "Royal Ulster Constabulary" durant els interrogatoris fets entre l'11 i el 16 d'agost de l'any passat. Retingut per la policia en

el centre de detenció de Castlereagh, a Belfast, fou apallissat diverses vegades a cops de peu i de puny.

Els policies que l'interrogaren li escopiren a la cara i també l'amenaçaren d'abusar sexualment de la seva dona. Al tercer dia de la seva detenció, fou conduït a l'hospital Dundonald a causa de tenir dolors aguts a la nuca, resultat de violentes pressions produïdes sobre el cap, per haver-lo mantingut inclinat sobre el pit.

El desembre del 1984, Amnistia Internacional demanà al govern britànic que fes una enquesta ràpida i exhaustiva sobre aquest afer. Les autoritats li respongueren el passat gener, dient que l'enquesta s'havia dut a terme i que les conclusions havien estat trameses al procurador que decidirà si hi ha lloc o no a emprendre processos judicials.

URUGUAI

Pla per a l'any 1985: acompanyar evangèlicament l'home

MONTEVIDEO.- La Conferència Episcopal Uruguaiana ha donat a conèixer les orientacions per a l'any 1985 formulades de la següent manera: "Acompanyar evangèlicament l'home i el poble uruguaià en la nova societat pluralista que els exgirà a acceptar-se com a diferents uns als altres sota el signe de la tolerància, per ajudar-los a transformar en fets de salvació els esdeveniments nous que hauran d'afrontar.

Expressa després "algunes actituds pastorals bàsiques que volem assumir, desenvolupar i avaluar durant l'any 1985":

— Acompanyar solidàriament el poble uruguaià en les seves angoixes i esperances.

— Promoure el diàleg i la recerca fraterna a tots els nivells.

— Enfortir la identitat cristiana en tots els agents, especialment en els laics cridats a construir la nova societat.

— Valorar, estimular i donar suport a tot allò que és positiu de la nova societat.

— Fer present en el nou context social i cultural els valors evangèlics, que exigeixen discerniment i esperit crític.

— Difondre i actualitzar permanentment el contingut del Magisteri, per il·luminar amb ell, les situacions particularment difícils i ambigües.

— Promoure i defensar els drets dels pobres i els oprimits.

— Donar suport a la vigència dels organismes intermedis que responguin al principi de subsidiarietat.

— Donar passos concrets per superar l'individualisme pastoral.

— Animar-nos des de la fe per no caure en la passivitat, la desesperança i la manca de creativitat.

— Comprometre'ns a participar seriosament en els diversos nivells dels organismes de comunió".

ARGENTINA

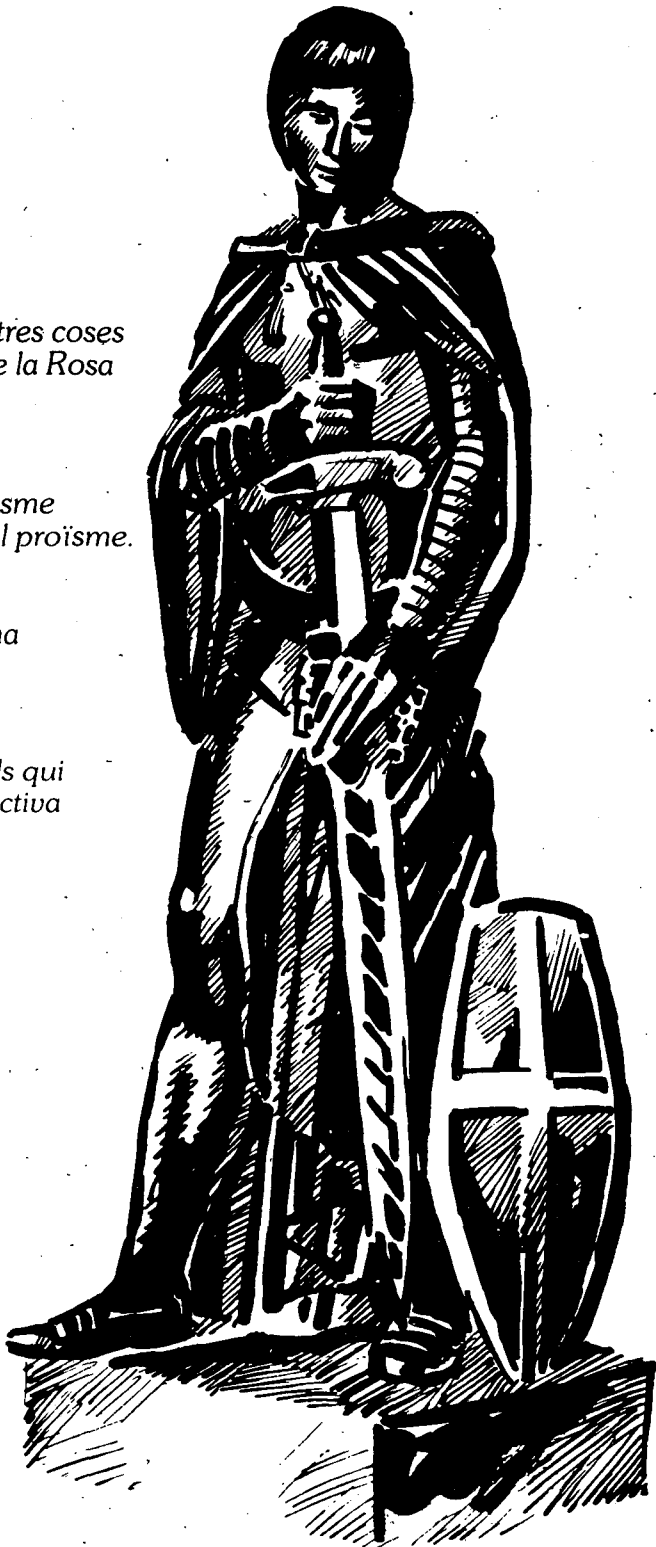
Hi haurà una pastoral per als 450.000 aborígens

BUENOS AIRES.- La Conferència Episcopal Argentina ha fet públic un "Document-base de treball sobre la Pastoral Aborigen". El document servirà com a base per al treball que desenvoluparà l'Equip Episcopal per a la Pastoral Aborigen, creat en aquesta mateixa assemblea amb la missió d'elaborar —entre d'altres coses— un projecte nacional de pastoral aborigen.

El text episcopal realitza en la seva primera part una anàlisi de la situació actual dels pobles aborígens, diferenciant sis grups ètnics diferents. Després efectua un esborrany històric, cultural i presenta la situació

social en què viuen actualment els gairebé 450.000 aborígens que habiten a l'Argentina.

En el capítol dedicat a la fonamentació del document i de la creació de l'Equip Episcopal dedicat al tema, es destaca que "una lectura pastoral de la situació dels aborígens en el nostre país té característiques dramàtiques i a la vegada esperançadores. L'Església —diu— i les diòcesis i prelatures que compten amb nacions aborígens es troben en greus situacions existencials de misèria i marginació davant les quals no poden tancar el seu cor ni tampoc esquivar-se".

Com cada any, amb la fidelitat que les nostres coses exigeixen, torna la Festa de la Rosa i el Llibre, de l'Amor i la Cultura.

Els principis del Mutualisme es fonamenten en l'amor al proïsme. Aquella frase «tothom ajuda tothom» sintetitza l'esperit que anima els nostres associats.

En aquest Sant Jordi d'enquany, saludem tots els qui estimen la gran tasca col·lectiva que la nostra Entitat porta a terme.

AGRUPACIÓ MÚTUA
DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Gran Via de les Corts Catalanes, 621. Telèfons 318 18 00 - 318 40 50
08010 Barcelona

DES DE 1902

El pare Pijoan ha visitat el Brasil i alguns indrets de Colòmbia. Durant el viatge, ha comprovat que les institucions eclesials estan a l'avantguarda de l'obra assistencial.

El superior provincial dels claretians va aprofitar el viatge per visitar el bisbe claretian i català Pere Casaldàliga.

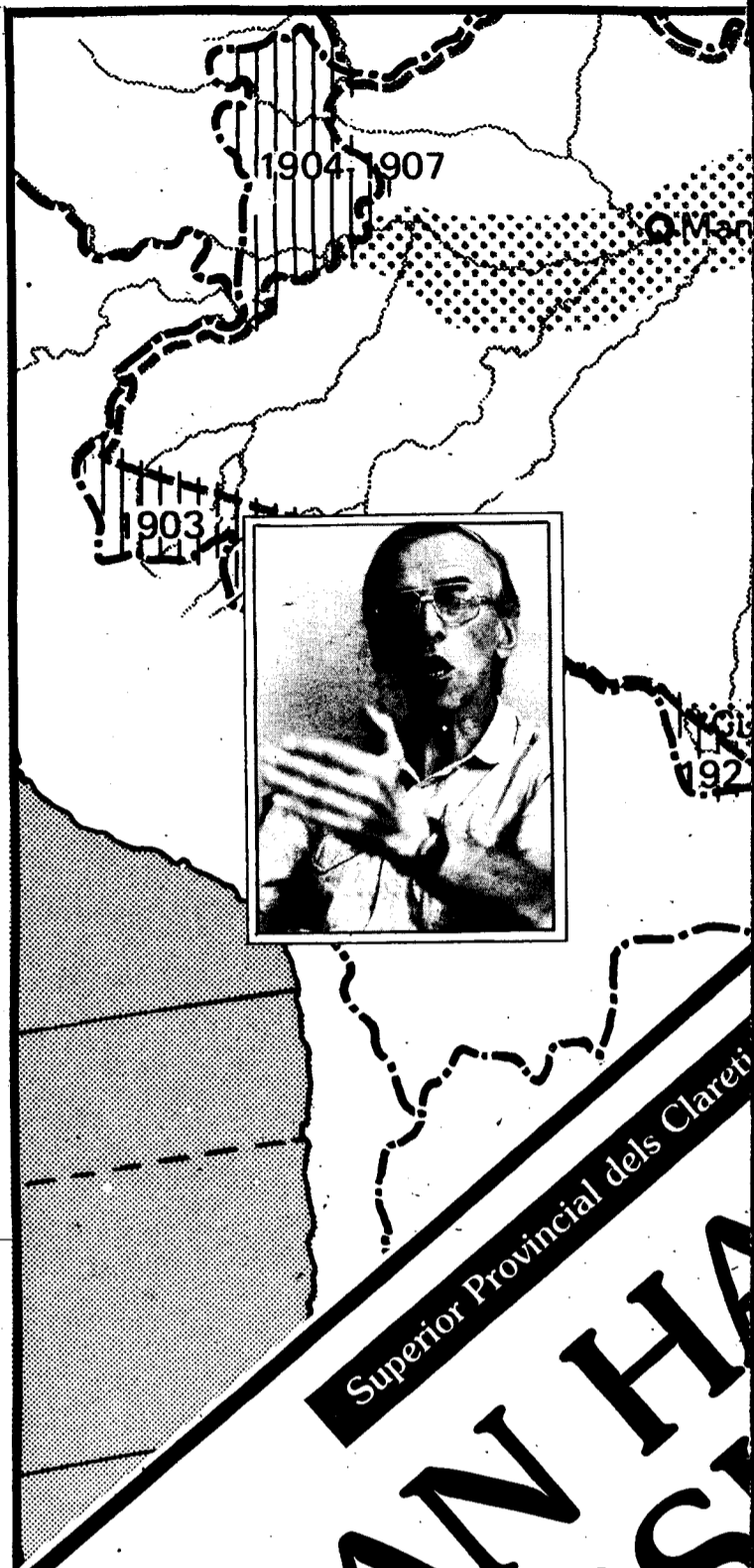
El pare Pijoan ens explica en aquesta entrevista les seves impressions sobre el viatge d'animació missionera que ha fet al Brasil. Fa esment també de la conversa que mantingué amb el bisbe claretian, Pere Casaldàliga, que ha portat a terme una tasca realment fecunda en aquell país.

—Quina finalitat tenia la vostra visita al Brasil?

—En primer lloc no sols he visitat alguns sectors de l'immens Brasil, sinó també alguns indrets de Colòmbia, sobretot Bogotà i Cali. A Bogotà els Claretians portem dues importants parròquies més d'altres activitats: de semblant manera a Cali.

Amb tot a Bogotà he compartit un

parell de dies amb mossèn Francesc Vives, que com jo prové de Valls, i que regenta una grandiosa parròquia al famós sud de Bogotà, zona senzilla i fins i tot molt pobre. Ens vam veure també amb altres mossens catalans, de la Seu d'Urgell que també treballen pastoralment allí. Precisament hi vaig coincidir amb el

Superior Provincial dels Claretians

EL PARE PIJOAN HA D'ANIMACIÓ MISSIONERA

Dr. Joan Martí Alanís, bisbe de la Seu, que vingué a fer la visita pastoral als mossens de la seva diòcesi.

Amb tot, la meua visita s'orientava al Brasil, on hi ha set missioners claretians que són de la Província religiosa dels Claretians de Catalunya, que ara presideixo.

Vaig entrar al Brasil per Manaus, la capital de l'estat de l'Amazònia.

De Manaus vaig passar a Porto Velho, la flamant capital de l'estat més jove del Brasil: la Rondônia. Com que els avionets d'hèlice que havien de portar-me a la zona missionera on treballen els claretians catalans va trigar a sortir un parell de dies, vaig aprofitar per visitar algunes parròquies i comunitats de religiosos i sobretot la leproseria, situada a uns vint quilòmetres de Porto Velho, bastant a prop de la carretera trans-

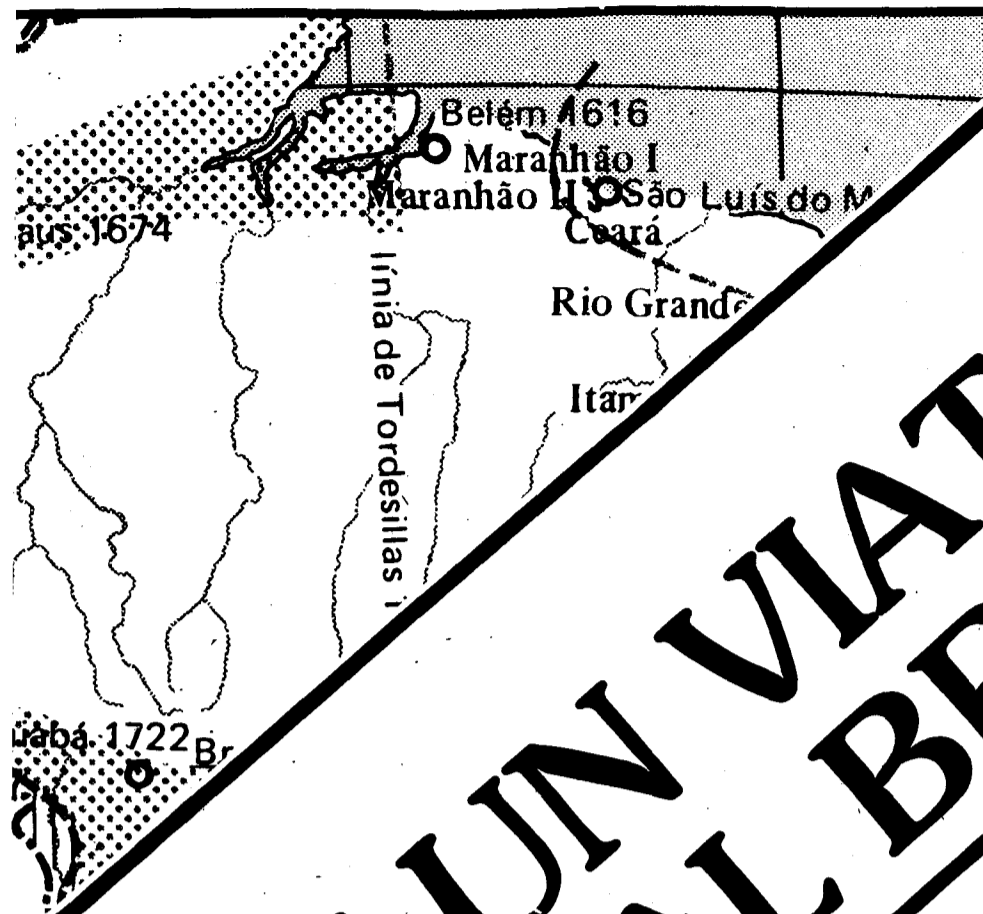
amazònica. A la leproseria hi ha uns cent malalts. L'atenció corre a càrrec d'unes religioses, moltes de les quals són d'origen italià. Vaig celebrar-hi missa i un cop més vaig comprovar que les institucions eclesials estan a l'avantguarda de l'obra assistencial.

Per fi vaig poder volar vers Guajarà-Mirim, capital d'uns 32.000 habitants de gent molt senzilla i fins i tot molt pobre, i que és el cap de la diòcesi del mateix nom. És el lloc on treballen els claretians de Catalunya. Per ells he fet aquest llarg viatge. Un viatge d'animació missionera i de presència fraternal.

—Qui són i què fan els Claretians de Catalunya a la diòcesi de Guajarà-Mirim?

—Son els PP. Pere Jordà i Lluís Garcia, gironins, el P. Francesc Trilla de Valls; el P. Josep Roca de Gironella; Josep Mª Sala de Santpedor. El P. Josep Mª Collell, de Santa Eugènia de Berga, ara fa un curs de pastoral a Catalunya. A més el P. Jaume Sánchez Bosch, dirigeix la Facultat de Teologia a Curitiba, a l'estat de Paraná, i que regenten els Claretians de la província meridional del Brasil integrada gairebé totalment per brasileiros.

La diòcesi de Guajarà-Mirim té una extensió d'uns 150.000 quilò-

ans

aus: 1674

abá: 1722 Br

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

ans

Quines dificultats principals heu trobat i troben els missioners?

—La principal, em sembla, és la manca de vies de comunicació. L'única via oberta a la selva és un camí que uneix Porto Velho amb Guajará-Mirim. Camí poc atès, molt sovint enfangat, sempre amb sots i en temps de seca, amb mig pam de pols. Durant l'època de pluges queda impracticable.

L'altra via de comunicació és el riu o els rius, sobretot el Mamoré i

pensar que de nord a sud el Brasil té 5.000 kms. i d'est a oest igualment 5.000 kms. Gairebé com de Barcelona al pol nord.

Prèviament em vaig assegurar que Casaldàliga era a Sao Félix, seu de la seva extensa diòcesi o prelazia (Uns 150.000 qms.2).

Davant la impossibilitat de fer el viatge des de Couiaba—capital de Matogrosso— el viatge el vaig fer amb avionet d'hèlice des de Brasília.

Brasília és a uns 700 kms. de Sao Félix, en direcció nord-oest.

nes on l'església encara està en formació, com també a la immensa majoria de les 250 diòcesis o prelazies del Brasil.

I em parla de la llarga, fruitosa i sovint dolorosa "caminhada" de l'església brasilera, amb les seves característiques "campanha de fraternidade" de cada quaresma, que han marcat tot un estil pastoral dels últims 25 anys.

I em parla del treball a favor dels indis. També cada any s'organitza "a semana do índio". Ell és vice-president de la Comissió episcopal

El bisbe Casaldàliga l'informà de la fruitosa i sovint dolorosa "caminhada" de l'església del Brasil.

també el Guaporé i tots els seus afluents que són nombrosos i gairebé sempre navegables. Amb el P. Trilla vam recórrer més de 500 kms. pels impressionants Mamoré i Guaporé. El clima —molt humit i sovint molt calorós— és un altre inconvenient que els missioners han de suportar.

A més, no són infreqüents, sobretot per la gent senzilla, les malalties: malàries, les disenteries, febres diverses, malalties cutànies.

—Però a més de la visita a la "vostra missió" crec que també va visitar el bisbe claretí i català, Pere Casaldàliga? Viu molt lluny de la vostra missió? Com està? Què fa?

—Efectivament, vaig creure que era una deure de justícia i un goig de caritat fraternal visitar Pere Casaldàliga, malgrat que ell viu a uns dos mil quilòmetres de la "missió" que portem els altres claretians catalans.

El Brasil com sabeu tot és gran; però sobretot les distàncies. Hem de

Des del riu Araguaia amb canoa vaig anar a Sao Félix do Araguaia. Un riu ample, planer, navegable i que és l'única gran via —pista— de comunicació de la diòcesi del bisbe Pere Casaldàliga, puix en tot el seu territori no hi ha ni un pam quadrat de carrer ni de carretera asfaltat.

La casa on habita el bisbé és tan senzilla i fins molt pobra com les de la majoria de Sao Félix. Naturalment de planta baixa, feta de totxo rústec i sense arrebossar. En arribar vaig trobar en Pere Casaldàliga al seu petit despatx. Parlava amb alguns dels seus col.laboradors. En veure'm ho deixà tot i una llarga i efusiva abraçada ens va unir. Em digué que l'operació de cataractes va resultar bé i que ha recuperat molta visualitat.

—Podria informar-nos del més important d'aquesta conversa?

—Em parlà, naturalment, dels seus col.laboradors.—set sacerdots amb ell— unes quantes religioses i molts seglars bons col.laboradors, que s'han convertit en agents de la tasca pastoral molt valuosos a les zo-

Com la immensa part del Brasil el terreny és pla i a mida que ens atansàvem a l'Araguaia es veien grans extensions fluvials. L'aeroport més proper de Sao Félix és Santa Isabel de Morro. La pista és asfaltada però sense cap altra instal.lació pròpia d'un aeroport.

que té cura dels problemes dels indis. Itambé ho és de la Comissió Episcopal da Pastoral da Terra". Parla, naturalment de la seva "Prelazia", d'una extensió cinc vegades la de Catalunya, encara que poc poblada (sembla que no arriba als 100.000). A més, ell surt a predicar, com a bon claretí que és, a altres diòcesis: xerrades, conferències, trobades sacerdotals, jornades d'espiritualitat o d'animació pastoral...

I a més de la paraula parlada, la paraula escrita: escriu, escriu molt. En portuguès, en castellà i en català. També en això és fidel al carisma de Claret, el qual va parlar molt, però pel seu temps va ser un gran divulgador cristià per la paraula escrita i per mitjà d'una amplíssima correspondència. A més publiquen "Alborda" òrgan de la Prelazia. Així ho fa Pere Casaldàliga. Una ampla i diversificada correspondència a tots nivells —eclesials i socials, culturals i familiars— l'ocupen en les escasses hores de possible lleure.

I per la lectura, a la qual és assidu, sovint ha de robar el temps al descans. I no sols llegeix sinó que estudia, aprofundeix, procura estar al dia, sempre ben assabentat dels corrents de pensament, sobretot en allò que li és propi. Em féu la impressió d'una gran lucidesa; amb un sentit crític serè; de conviccions arrelades i d'una sòlida fermesa.

—Suposo que també van parlar d'un tema tan viu i actual com la teologia de l'alliberament i el document de Ratzinger?

—Evidentment. Un cop el vaig escoltar, em vaig refermar en l'opinió que aquí, a Europa, teoritzem molt sobre la teologia de l'alliberament; ell i molts "d'ells" viuen conseqüents amb la teologia de l'alliberament, o el que propugna o vol la veritable teologia de l'alliberament. A molts sectors de l'Amèrica llatina hi ha hagut opressives "dominacions" i que s'ha anomenat "d'alliberament". Casaldàliga més que argumentació racional o fins i tot teològica, em parlava vivencialment. Ell ha tractat personalment els Caps de Fila de la teologia de l'alliberament. Ha pregat amb ells, ha compartit setmanes, ha confrontat ensenyaments i vivències... I d'això en dona testimoni.

Com ja s'ha comentat entre nosaltres, el document de Ratzinger comença prou bé reconeixent el valor d'un esforç cristià per a l'alliberament. Un esforç que primer a Medellín, després a Puebla i seguint en la línia de la "Populorum progressio" i passant pels discursos del mateix Joan Pau II, per exemple a Manaus, del Brasil, ha estat sovint encoratjat per aquesta pastoral. Per això quan es denuncia i condemna uns inominats teòlegs de l'alliberament com a marxistes o materialistes, negadors de Déu i de la transcendència, de la divinitat de Jesucrist, de l'Església, el seu magisteri o els sacraments, li sembla que ha de referir-se a altres teòlegs que els per ell coneguts i molt tractats.

Que en "l'opció preferencial pels pobres" i el voler ser "veus dels que no tenen veu" que amplex sectors de l'Església iberoamericana han adoptat, s'hi hagi volgut veure, o que de fet s'hi hagi filtrat, una dialèctica semblant a la mar-

xista o quelcom semblant a la lluita de classes, o aspectes ideològics semblants als "revolucionaris", no justifica la desautorització indiscriminada de la teologia de l'alliberament.

—Què fan i com porten l'acció pastoral?

—A la mateixa població de Sao Félix hi tenen la "catedral" edifici molt senzill, que ha estat anomenat el "ciment vegetal". Uns troncs que semblen arrels, que seccionades semblen estrelles irregulars; unes encavallades i la coberta. L'altar també de fusta del país. Al fons un mural pintat pel claretí Cerezo Barredo. Simbolitza el Crist que tira endavant la gent nadiua, en actitud de "caminhada". Darrera l'altar un lloc de pregària per a grups, amb ornamentació d'elements autòctons, i el sagrari. A més hi ha una altra església a uns dos quilòmetres. Són llocs de culte, de trobada, per a les reunions i assemblees, actes socials i culturals. Serveixen per a múltiples usos.

A més la "Prelazia" disposa d'uns amplis locals a l'antiga escola. Allí hi tenen una ben assortida biblioteca de temes perennes i de temes vius i actuals, sobretot al Brasil. Aquests locals i amplis patis són gairebé a tocar al planer i magestuós riu Araguaia. Aquí hi fan trobades, assemblees, formació del líders de les Comunitats de Base, una realitat socio-pastoral de gran importància al Brasil i a tota l'Amèrica llatina. Es diu que n'hi ha més de 50.000; unes més vinculades i d'altres menys a l'estructura eclesial o jeràrquica.

Els agents de la pastoral: els set sacerdots, les religions, els líders laics, etc. estan repartits per tota la "prelatura" i són els animadors de les comunitats cristianes.

—Li vau preguntar si pensa venir a Catalunya ara que s'inicia el retorn a la democràcia del Brasil?

—Efectivament em vam parlar. Ja sabem que sempre s'havia dit que no venia puix temia que si sortia del Brasil no el deixarien tornar a entrar. Per això li vaig dir: Suposo que ara podries sortir i probablement et deixarien tornar a entrar? La resposta fou afirmativa. Vaig insistir que s'hauria de plantejar, puix també ens aniria bé de sentir-lo i escoltarlo, veure'l i estimular-nos amb el seu testimoni. La resposta ara fou més clara i em digué que ara com ara no pensa venir.

—Quines altres impressions heu portat del Brasil i de l'Església brasilera?

—La meua estada d'un mes m'ha servit per constatar la grandiositat i la diversitat d'aquest país. Un país que em sembla que té un esperançador esdevenidor. Actualment ja compta amb uns 132 milions d'habitants; té una extensió 17 vegades la d'Espanya i és jove en tots sentits. L'Església m'ha semblat, més jove, dinàmica i participativa que l'europea. Començant per la CNBB (Conferencia Nacional Bispos Brasil): uns 50 arquebisbes, 280 bisbes, uns 13 mil sacerdots i molts seglars enganxats i força compromesos. Vaig estar a la central de la CNBB, amb totes les seves instal.lacions modernes, pròpies de la moderna Brasília. D'allí en surten les directrius pastorals per a tot el Brasil, com per exemple "a Campanha da Fraternidade" per cada Quaresma. Les celebracions cristianes —eucaristia, sacraments, grups, moviments— són actius, amb participació en el cant, les respostes, les lectures, les pregàries, en l'expressivitat, en donar-se la pau i l'efusiva comunicació de tots en finalitzar les celebracions. Jo diria que l'estil molt esportiu... el brasileiro també és present en les celebracions cristianes i el ritme de zamba poc o molt ha influenciat la vida cristiana.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents
Tels. 237.18.45
237.19.12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

SECRETÀRIA
Investigació i Relacions humanes.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTIA
administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA
o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR
administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

CAP
de vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

PER A DIRECTORA de parvulari o secretària material clínic. INEM.- 37.711.767

AUXILIAR administrativa pels matins. INEM 36.980.189.

REPARADOR maquinària elèctrica i petits electrodomèstics. INEM 37.595.556.

DIBUIXANT art finalista, selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

AUXILIAR editorial i informàtica. INEM 46.532.939.

ADMINISTRATIU secció de personal i auxiliar comptable. INEM 29.736.088.

AUXILIAR administrativa. INEM 34.788.

Varis

COMPRO Remolc per camping i enganxador de segona mà. O canvi per canadenc de 4 places amb "avancé", importada d'Alemanya, en bon estat. Tel. 319 85 10 Eulàlia, de 8 a 10 vespres.

VENDA
Pisos nous a Prat de Llobregat, Avda. Montserrat 2,4 milions, Infanta Carlota, Felipe de Paz, Huertas, Fundició i un a Blanes. Tel. 215 77 72.

COOPERATIVA Feines de Casa, promocionada per Caritas fem neteges de cases particulars, guarderies, despatxos etc. T. 329 83 01 de 12 a 2.

VENDA
Apartaments Cambrils 90 m². més 100 m². de jardí. Tel. 215 77 72.

NOIA
Soltera o vídua sense fills, responsable i treballadora, de 25 a 35 anys, urgeix per Restaurant. Tel. (93) 872 84 35. Srta. Toni

SENYORETA
Llarga experiència professional, li interessa treball: encarragada de comerç, recepcionista consultori mèdic, telefonista, etc. Referències immillorables. Si interessa truqueu al telèfon: 674 33 19. (Srta. M.ª Dolors de l'1 a 3 i de 20 a 22).

VENDA
De torres a Horta, Tordera i Caldes de Montbui. Tel. 215 77 72.

COLLECCIONISTA
Compro, canvi: Goigs, estampes, Antoni. Tel.: 726 44 14, 9 h. nit.

FILOSOFIA Llicenciat en Filosofia Pura l'any 1977. Molta experiència docent, cerca col·legi o acadèmia qualsevol població Catalunya per impartir classes Filosofia, Ètica o Matemàtiques BUP, COU o bé totes assignatures d'E.G.B. T. 201 01 22.

JOVE
Lliure serv. militar. Carnet de conduir. Administratiu comptable. Xòfer, coneixement de mecànica moto, cotxe... Tel. 303 21 60.

AGRICULTOR
S'ofereix per encarregat de finca o finques amb bestiar boví i producció de farratges i cereals. 40 anys. Tel. 885 50 94 de 2 a 3.

SRA. sola llogaria habitació a Sra. seriosa amb ocupació.
Raó: Rosselló, 102. Porteria.

COMPRO Remolc per camping i enganxador de segona mà. O canvi per canadenc de 4 places amb "avancé", importada d'Alemanya, en bon estat. T. 319 85 10 Eulàlia, de 8 a 10 vespres.

ILLUSIONISTA
Doni un toc de distinció a la seva festa, sorprenent als seus convidats. Comunion, nocés, naixements, etc. Tel. 239 93 48.

SANTA MARTA
Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumpuàries
Centre d'Educació especial

Dedicar a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i gestora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7

NÒM

ADREÇA

POBLACIÓ

Tel

PREU LÍNIA

50 ptes.	
100 ptes.	
150 ptes.	MES
200 ptes.	
250 ptes.	SETMANES
300 ptes.	
350 ptes.	

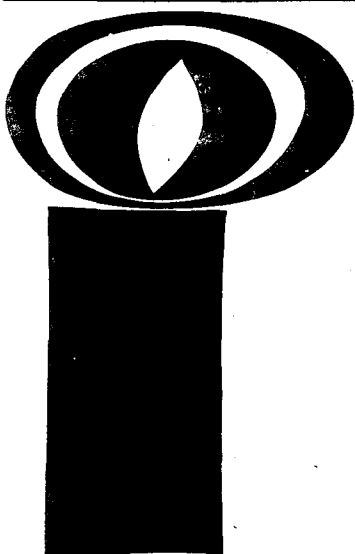
Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

LLIBRERIAS ON PODEU ADQUIRIR EL LLIBRE:

"L'EVOLUCIONISME, AVUI"

de Francesc Nicolau

LLIBRERIA CLARET Roger de Llúria, 3
LLIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
LLIBRERIA BALMESIANA Dura i Bas, 9
LLIBRERIA SIGNE Mallorca, 301
LLIBRERIA AMICS DEL CATECISME Comtal, 27
LLIBRERIA ONA Gran Via de les Corts Catalanes, 654
LLIBRERIA ANTIC (La Seu)
LLIBRERIA VOLTES (Tortosa)
LLIBRERIA FREGOLA (Lleida)
LLIBRERIA VyP (Tarragona)
LLIBRERIA IMPREMPA DACHS (Solsona)
LLIBRERIA LES VOLTES (Girona)
LLIBRERIA SANT PAU Rda. de Sant Pere, 21
LLIBRERIA BLANQUERNA Diagonal, 450
LLIBRERIA SAN MIQUEL Roger de Llúria, 100
LLIBRERIA ATLANTIDA Rambla Hospital, 2 (Vic)
I també a CATALUNYA CRISTIANA

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE III DE
PASQUA

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions: Cristina Molina

DÉU L'HA RESSUSCITAT

La curació del paralític que pidolava a la porta del temple és el que dona motiu a Pere per anunciar el que ell per experiència ja sap: Jesús, l'autor de la vida, no és mort. El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob l'ha ressuscitat, complint així allò que havien anunciat els profetes.

El discurs de l'apòstol exhorta a la conversió per la fe a fi que, d'aquesta manera el Crist vivent i present enmig dels homes irradiï la seva salvació i doni la seva plenitud als qui creuen en Ell.

LECTURA DELS FETS DELS APÒSTOLS (3:13-15,17-19)

En aquells dies Pere digué al poble: "El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabeu que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes".

M'ADORMO EN PAU

Abandonar-se en el Senyor, dir que Ell ha fet miracles a favor nostre, contemplar la llum del rostre del Ressuscitat és trobar, és viure en la pau.

Jesús ens surt a l'encontre en aquest salm, "per ensenyar el que és dilatar el cor, o sigui, tenir Déu in-fós en el cor per parlar interiorment amb Ell" (Sant Agustí). Per això, només en Vós, Senyor, em sento segur...

Salm 4:2,6b-7,9 (R.:7)

Responeu quan us invoco
oh Déu que em feu justícia.

M'heu eixamplat el cor en els perills,
compadiu-me i escolteu el meu prec.

R. Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra mirada.

Molts exclamen:

"¿En qui trobarem el nostre goig?"

Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra mirada". **R.**

M'adormo en pau

així que em fico al llit
i em sento en vós segur,
només en vós, Senyor. **R.**

"Sóc jo mateix"

La Resurrecció, com a tal, no és un fet històric susceptible de ser comprovat: és una experiència que afecta a l'ésser íntegre de l'home.

L'Evangeli d'avui ens parla precisament d'aquesta experiència.

Jesús viu i es presenta als seus deixebles.

L'encontre cara a cara amb ells no condueix a una visió sinó a la fe.

En el relat de Lluc, tres aspectes s'uneixen en el mateix episodi.

Un, de passat, record del que havien anunciat els profetes... Es tracta del disseny de Déu.

Altre, futur, inaugurant la predicació evangèlica a través del testimoni dels apòstols... És el temps de l'Església.

I, el tercer, present: el contacte amb el Vivent, amb el que és aquí, plenament real, totalment Ell... És el camí de la fe.

Lluc descriu el camí de la fe magistralment.

Per ell, la fe és un camí, és reconeixement progressiu d'una persona que té lloc després d'un encontre. De l'experiència passa a la certesa.

"Mireu les meves mans i els meus peus: sóc jo en persona, palpeu-me..." El Ressuscitat és el mateix que Jesús de Natzaret. És realment un ésser corpori que menja perquè és viu, que ja no pertany al món dels morts.

El contacte amb Crist vivent i ja realitzat en la glòria fa que els deixebles el reconeguin: veuen i creuen.

L'encontre és viscut com una experiència entre éssers que s'estimen.

És que en Jesús l'amor s'ha expressat perfectament: ha donat la vida pels seus amics.

I és aquesta experiència d'amor, anunciada des de sempre i proclamada després per l'Església a través dels deixebles, la que es perpetua en Jesucrist.

El missatge pasqual en tota la seva extensió és el Senyor Ressuscitat que ens parla i viu en nosaltres.

Viu quan reconec el seu rostre en el del meu germà, en el de tot home oprimat, en el de tot perseguit per la justícia.

Viu quan l'escolto en la Paraula i el trobo quan comparteixo el seu pa.

Viu quan comprenc que depenc d'Ell totalment, quan descobreixo que amb Ell tot esdevé amor.

CREURE EN EL RESSUSCITAT ÉS CONVERTIR-SE AL SEU AMOR

Creure que Crist ha ressuscitat canvia la vida de l'home.

La seva mort modifica la nostra relació amb Déu, ja que a través i, només per ella, coneixem el perdó del Pare, perdó que abasta el món enter.

Jesús, des de la intimitat amb Déu intercedeix per nosaltres i ens invita a viure en el mateix amor. Per assolir-ho és necessari que participem de la seva humanitat escoltant la seva paraula i complint els seus manaments.

Lectura de la primera carta de sant Joan (2:1-5a)

Fillets, us escric perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

VOSALTRES SÓU TESTIMONIS...

L'Evangeli que avui llegim és un model de catequesi antiga. El relat parteix de les Escriptures: Jesús Ressuscitat obre la intel·ligència dels deixebles vers allò que varen escriure els profetes: El sofriment del Messies, la seva resurrecció al tercer dia i la conversió predicada a tots els pobles pel perdó dels pecats. Crist en persona mostrant les seves mans i els seus peus demana, necessita de la fe dels seus. Només així la Resurrecció és eficaç, només així l'Església pot començar la seva missió.

Evangeli segons sant Lluc (24:35-18)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: "¿Per què us alarmeu? ¿Per què us vénen a cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carni i ossos com veieu que jo en tinc". I mentre deia això, els ensenyava les mans i el costat. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: "¿No teniu aquí res per menjar?" Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: "Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos". Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: "Això ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començar per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis".

CALENDARI

Diumenge, 21 d'abril. III de Pasqua. Sant Anselm de Canterbury, bisbe i doctor; sant Silvi, màrtir.

El sol surt a les 5,02 i es pon a les 6,38 (hora solar)
Dilluns, 22 d'abril. Sant Caius i Soter, papes màrtirs; sant Leònides, màrtir i sant Apel·les.

Dimarts, 23 d'abril. Sant Jordi, Patró de Catalunya i sant Adalbert, bisbe màrtir.

Festa major a Montgat, Puigverd de Lleida i Sant Jordi Desvalls.

Fira a Corça.

Dimecres, 24 d'abril. Sant Pere Ermengol, mercedari màrtir; sant Fidel de Sigmaringa, caputxí màrtir i santa M.ª Eufrasia Pelletier, verge.

Dijous, 25 d'abril. Sant Marc, Evangelista i santa Calixta, màrtir. Festa major a Balsareny, la Coma i la Pedra, Mas de Barberans, Maspujols i la Pera. Fira a Rellinars.

Divendres, 26 d'abril. Ntra. Sra. del Bon Consell. Sant Isidor, arquebisbe i doctor.

Dissabte, 27 d'abril. La Mare de Déu de Montserrat, Patronat de Catalunya. Santa Zita, verge. Festa major a Parets.

Montserrat

La muntanya santa és per a nosaltres una fita de tot temps. Hi hem anat d'infants, de joves i de més grans; amb els pares, germans, fills... i quan sentim a l'ombra del temple aquell Virolai de flors adreçades a la Verge, el cor es nua i les llàgrimes vénen als ulls perquè Ella ens contempla des del seu setial i ens estima a tots; és la Mare que retrobem sempre i que ens acull amb amor.

P.C.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

21 d'abril. III Diumenge de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 3,13-15.17-19, S 4, segona 1 Jo 1-5a, tercera Lc 24,35-48

22 d'abril. Dilluns de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 6,8-15, S 118, segona Jo 6,22-29.

23 d'abril. Dimarts de la III setmana de Pasqua. Sant Jordi, Màrtir. Lectures: Primera, Ap 12,10-12a, S 33, segona 1 Jo 5,1-5 tercera Jo 15,1-8.

24 d'abril. Dimecres de la III setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 8,1-8, S 65, segona Jo 6,35-40.

25 d'abril. Dijous de la III setmana de Pasqua. Sant Marc evangelista. Lectures: Primera, 1 Pe 5,5-14, S 88, segona Mc 16,15-20.

26 d'abril. Divendres de la III setmana de Pasqua. Sant Isidor, bisbe i doctor. Lectures: Primera, 1C, 2,1-10a, S 18, segona, Mt 5,13-16.

Dissabte, 27 d'abril. La Mare de Déu de Montserrat. Lectures: Primera, Fets 1,12-14, S 86, segona Ef 1,3-6.11-12, tercera Lc 1,39-47.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Allò que serem

Si en aquest modestíssim angle de CATALUNYA CRISTIANA em deixeu avui esgrimir vocabulari filosòfic diré que cap home no pot dir que "és" sinó que ha de ser mirat com un "esdevenir" o que ens anem fent. La nostra dependència és tan gran de Déu, que, Raimon Pàniker diu que gairebé som més un "tu" que un "jo". Una rondalla oriental conta que al Cel no deixaven entrar un que trucava la porta i quan li deien: —"¿Qui hi ha?" responia: —"jo". Quan, per tercera vegada, Nostre Senyor li preguntà: —"Qui hi ha? i respongué: —"tu", Nostre Senyor li obrí de bat a bat la porta celestial. L'home és, però, parlant amb propietat, es troba en el camí d'anar-se fent, no som del tot encara. Per la Fe endevinem allò que serem.

Pere Campàs Bonay

HOMES I INSTITUCIONS

El pare René Voillaume, fundador dels Germans de Jesús i dels Germanets de l'Evangelí, autor d'aquest article.

Actualitat del missatge del germà Charles de Foucauld

El germà Charles ha exercit en l'Església el paper de fundador, però d'una forma ben original. En realitat, en el moment de la seva mort va deixar només dos projectes i una intuïció:

—El projecte d'una congregació religiosa centrada en l'eucaristia i en la vida de pobresa i simplicitat, contingut en la regla de l'any 1899, posterior a la seva estada a la Trapa.

—El projecte d'una associació de laics, aprovada pel bisbe de Viviers, formada per 40 membres quan ell va morir.

—Una intuïció profètica: cal immolar-se i morir per donar fruit.

Ningú no creia, l'any 1916, en una descendència espiritual d'aquell sacerdot assassinat a Tamanrasset.

Redescobriment de Charles de Foucauld

Es produeix la tardor del 1921 amb la biografia escrita per René Bazin. Poc després apareixen els Escrits espirituals. El missatge de Foucauld va produir un impacte considerable en els joves seminaristes francesos: la imatge del sacerdot que viu la presència eucarística al desert connecta amb el gran moviment missioner d'aquella època.

No tarden a aparèixer els primers seguidors, cada un d'ells aprofundint algun aspecte concret de l'espiritualitat de Foucauld:

L'any 1923 Suzanne Garde funda un grup de laics que van al Sàhara a treballar d'infermiers. Aleshores encara no existien els instituts seculars, i l'obra, de la qual resta encara un petit grup, va sofrir fortes incomprendiments.

Els germanets del pare Foucauld estesos a tot el món

Entre els anys 1948 i 1951

neixen diverses obres com la fraternitat secular, la fraternitat sacerdotal, la fraternitat Jesús-Caritas... Aquestes comunitats aporten un nou valor que, amb l'eucaristia, passarà a formar part de la riquesa espiritual dels seguidors de Foucauld: la necessitat d'una vida fraternal íntima com a garantia de fidelitat al camí emprès. Aquest valor trobarà expressió en la pràctica de la revisió de vida.

Un altre pas endavant en la història que anem desgranant és l'extensió dels germanets i germanetes per tot el món, vers l'any 1952: la realització dels "germans universals". Va ser una decisió irraonable, pel petit nombre i excessiva joventut de les comunitats, però providencial. Per damunt de totes les diferències culturals neix un esperit de caritat i de pau universals. El noviciat general, ple de joves de tot el món, en va ser una prova colpidora.

Una llavor que ha donat diversitat de fruits

Ben segur que Charles de Foucauld no pensava pas fundar totes aquestes comunitats nascudes des de fa 60 anys. Tanmateix, cadascuna té el seu camí útil a l'Església. El germà Charles no ha estat un fundador normal, sinó una llavor que ha donat diversitat de fruits.

Quin és el missatge que pot adreçar avui el germà Charles al món actual? La intimitat amb Jesucrist. Avui es parla molt de la justícia i la pau, del nou ordre que cal instaurar a nivell mundial, però sovint s'oblida la relació íntima i familiar amb Jesús, el diàleg personal amb ell, el sentit de fillació divina. Aquesta és la lliçó de l'adoració eucarística de Foucauld: viure constantment en presència de Jesús.

René Voillaume

Diccionari Regina

d'ús del català

Alfons Tarrida i Muntaner. Emili Pascual i Ferrando

— Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.

— És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.

— Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significatius, etc.

— Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.

— Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12x17 cms. 608 pàgines.

PVP, 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES

Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - Barcelona/29.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Paraules i fets

Diu que únicament coneixem allò que hem assimilat, hem fet nostre, i què per això som capaços d'expressar correctament. Quan aquest principi l'apliquem a la relació entre nosaltres i Jesucrist, hem de concloure que sols podem dir que coneixem Jesús quan ens l'hem fet nostre —de fet, quan hem deixat que ell se'ns fes seus— i som capaços d'expressar-lo correctament amb el nostre capteniment humà. El coneixement de Jesús no es fa a través d'una ideologia. El cristianisme no és cap teoria. És una vida. Per això el coneixement de Jesús és eminentment vital. Ens arriba a través de la Paraula proclamada i acceptada. Ell és la Paraula reveladora del Pare i del tot poderosa per portar-nos a la vida. I ens hi porta. Perquè la Paraula s'ha fet home i ha recorregut, pas a pas, tota la praxis humana, llevat del pecat. Així, amb Jesús, per ell i en ell, el nostre coneixement de Déu és paraula que ressona —doctrina— i fets de vida —praxis—. Ni paraules soles —que més d'un cop acaben essent simples ressons buits de contingut— ni obres soles —que sovint esdevenen fets supersticiosos—. Tota la vida del cristià cal que sigui un esforç continuat de síntesi entre la dialèctica paraula-fets, per tal d'esdevenir resurrecció —la paraula de Déu fa alçar els morts— i acollir així en la seva

Conèixer Jesucrist

(1Jo 2:1-5a)

existència el coneixement de Jesús, que ens introdueix en la comunió amb Déu. És la pedra de toc que ens proposa sant Joan: **Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments** (v. 3).

Dir-se o ser cristià

Vet aquí la qüestió. La solució del dilema és precisament desfer-lo. Perquè, de fet, el deixeble de Jesús no pot admetre aquest dilema. Altrament correria el perill —no pas únicament teòric— de prendre partit per un dels dos termes del dilema, o si més no, d'accentuar-ne un en detriment rebaixador de l'altre. El cristià ha de ser i confessar-se cristià. **Els qui diuen que el coneixen (Jesús), però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat** (v. 4). La seva confessió no és tal, és una simple

fal·làcia, que pot esdevenir una vulgar màscara, darrera de la qual s'amagui el veritable rostre de la increença. **Però els qui fan cas de la Paraula de Jesucrist** —els qui com ell han encarnat la paraula en la carn de la pròpia existència— **han arribat de debò a estimar Déu perfectament** (v. 5). La seva actuació —la seva vida— inspirada tota-ella en la fe fonamentada en la Paraula reveladora de Déu, esdevé confessió testimonial en el més genuí sentit de l'expressió: és un autèntic "martiri" —testimoni de la sang de Crist i de la sang pròpia, posades al servei de la construcció de la nostra personalitat cristiana.

Força de Crist i feblesa humana

La sang de Jesús, el Fill de Déu, ens deixa nets de tot pecat (v. 7b). Vet aquí la

força de Crist. Hem estat salvats pel misteri pasqual de Jesús, viscut per ell definitivament una vegada per totes, i fet nostre pel baptisme i els restants sagraments, sobretot per l'eucaristia, que ens manté en la força de la seva comunió. Però la nostra condició actual és la de pelegrins a través del temps humà. Que és temps de força de Déu viscuda —gràcies a la salvació ja realitzada per Jesús i de l'impuls de l'Esperit que ens el fa viure— i ensems temps de feblesa, en el qual el risc de pecat —de trencar amb la comunió salvadora— no sols és una possibilitat, que cal contemplar seriosament, sinó que més d'una vegada es converteix en constatació de la nostra feblesa real. **Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però, si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just** (v. 1). Ell, que ens ha salvat —**ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats** (v. 2a)—, no abandona la seva obra a la desfeta de la nostra feblesa, sinó que, com el Bon Pastor, ve constantment darrera nostre fins i tant que no ens ha reintegrat a la pleta de la comunió. I aquesta acció "enclavadora" de Crist no s'esgota en direcció als "seus", sinó que és universal en la plenitud del sentit del mot: Ell és la víctima propiciatòria **no només pels nostres pecats, sinó pels de tot el món** (v. 2b). Vet aquí la veritat de la paraula i els fets de Jesucrist, camí, veritat i vida de les paraules i dels fets dels cristians.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."
Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

12 - L'estructura molecular de la matèria

Tots els descobriments químics i elèctrics que hem ressenyat fins aquest moment de principis del segle XIX convergien a donar de la matèria la idea que els elements, és a dir, les substàncies simples, eren fetes d'àtoms, i les compostes de molècules, essent cada molècula un agregat de pocs àtoms. Dalton creia que la majoria de molècules constaven només de dos àtoms, un de cada component. Això el portà a l'error de creure que la de l'aigua estava formada per un àtom d'hidrogen i un d'oxigen, cosa que el va fer equivocar a l'hora d'avaluar els pesos atòmics dels elements. L'electròlisi (Nicholson, Carlisle,...) semblava donar la raó a Dalton: el constituent positiu del compost se'n va al càtode (elèctrode negatiu) per atracció electrostàtica i el negatiu a l'ànode (el positiu), com si només hi hagués un àtom de cada element i l'afinitat química fos deguda simplement a l'atracció entre electricitats de signes contraris. Va haver de passar temps encara perquè es veiés que la majoria de molècules tenien estructura més complicada i que els àtoms d'elements simples també s'unien formant molècules, almenys si l'element era gasós: Va costar d'arribar a aquestes conclusions. Avui toca parlar-ne:

Jöns Jacob Berzelius (1779-1848)

El suec J. J. Berzelius, met-

ge per la universitat d'Uppsala, sentia més inclinació a l'estudi de la composició de la matèria que a la medicina. L'any 1807 va donar a conèixer els seus primers resultats en la determinació de la composició exacta de moltes substàncies químiques. Amb centenars d'anàlisis meticuloses va mostrar tants exemples de la llei de les proporcions definides de Proust que tothom del món de la ciència va haver d'acceptar la validesa de la llei i, com a conseqüència, la teoria atòmica.

El 1828 Berzelius va publicar una taula de pesos atòmics que corregia la de Dalton. I, com sabem ara, va encertar en tots els casos llevat de dues o tres ocasions. Per construir la taula va partir de la base que l'aigua estava composta de dos àtoms (no, d'un) d'hidrogen i d'un d'oxigen, i a més va fer servir altres troballes desconegudes de Dalton: La "Llei del calor atòmic" de Dulong-Petit i la "Llei dels volums de combinació" de Gay-Lussac. - Pierre Louis Dulong (1785-1839) i Alexis Thérèse Petit (1791-1820)

eren dos físics francesos que treballant en col·laboració trobaren el 1818 que el "calor específic" de certs elements

—s'anomena així la quantitat de calor que absorbeix un element per augmentar un grau la temperatura— era inversament

proporcional al seu pes atòmic: si un element tenia un pes atòmic doble que el d'un altre només necessitava la meitat de calor que aquest per augmentar també d'un grau la seva temperatura, en igualtat de quantitats de l'un i de l'altre. Berzelius, doncs, va aplicar això a elements de pes atòmic desconegut, i sempre amb èxit. - El químic francès Joseph Louis Gay-Lussac (1778-1850) havia enunciat el 1808 que sempre que els gasos es combinen ho fan en proporcions de nombres enters petits: 2 i 1, 3 i 2, 1 i 4,... Per exemple l'aigua, dos volums d'hidrogen i un d'oxigen. Això suggeria que aquells volums eren múltiples del seu pes atòmic, cosa que també aprofità el químic suec.

Aquella taula de Berzelius va fer abandonar la hipòtesi que el 1815 havia formulat el químic anglès William Prout (1785-1850) de la formació de tots els elements a base d'hidrogen; hipòtesi que es basava en el fet que a la taula de Dalton els pesos atòmics eren múltiples del d'aquest element més lleuger. La nova taula donava nombres fraccionaris per a la majoria. Per exemple el de l'oxigen era 15,9 i, si considerem l'àtom indivisible, no podem pas dir que consta de 15 àtoms d'hidrogen i nou dècims! Mesures posteriors de Jean Servais Star (1813-91) i Theodore William Richards (1869-1928) fetes amb grans precaucions donaren la raó a Berzelius.

També devem al químic suec la simbologia química actual: amb les inicials del nom llatí —i no amb les rodones de Dalton— i numerets de subíndexs s'expressen totes les substàncies: H₂O, CO₂, NH₃...

La composició dels gasos: Avogadro

L'italià Amedeo Avogadro (1776-1856), catedràtic de física de la universitat de Torí, no fou tingut en compte en vida, però se li tributà l'atenció que es mereixia després de mort. Rumiant sobre la "Llei dels volums de combinació" de Gay-Lussac va veure l'explicació de la cosa en el fet que tots els gasos, a una mateixa temperatura i pressió, deuen contenir el mateix nombre de "partícules". Va dir "partícules" i no àtoms perquè, va fer notar, podien ésser també molècules més o menys complicades. Presentada aquesta conclusió en forma d'hipòtesi al "Journal de Physique" de França el 1811, ningú no la tingué en compte; ni Berzelius la va voler fer servir com a vàlida en els seus càlculs de pesos atòmics; i tan bé que li hauria anat! Fins el 1860, quatre anys més tard de la mort d'Avogadro, no s'acceptà aquella "hipòtesi" com una autèntica troballa científica, quan Cannizzaro la presentà al congrés de química de Karlsruhe.

Això aclaria un interrogant que la teoria de gasos tenia plantejat: Un volum de clor i un d'hidrogen no donen un sol volum de clorur d'hidrogen, sinó dos volums. I és que el clor, encara que sigui un element, té molècules de dos àtoms i el mateix passa amb l'hidrogen; o sigui que, expressat en símbols, el que passa és: H₂ + Cl₂ = 2ClH. Àtoms iguals es combinen també per fer molècules! Berzelius no podia admetre això perquè creia que tota molècula està formada sempre per dues parts oposades elèctricament; no tenia idea de l'enllaç químic que ara anomenem covalent.

En honor del físic de Torí avui hom anomena "Nombre d'Avogadro" la quantitat de molècules corresponent a un mol (=pes, en grams, igual al nombre del seu pes molecular) d'un gas, que és de 602.257 trilió (=6,02257.10²³), corresponent a un volum de 22,415 litres a la temperatura de 0°C i la pressió de 760 mm de mercuri.

Francesc Nicolau
Professors de la Facultat de Teologia de Barcelona

Xavier Tortras, director general del Patrimoni Escrit i Documental

“El llibre permet fugir de la massificació cultural”

Quin llibre compraré en guany en la diada de Sant Jordi? La veritat és que no ho sé. Aniré a fer un passeig per la Rambla i decidiré. De fet, quan entro en una llibreria, no ni vaig amb una idea concreta, m'agrada tafanejar-hi, veure les últimes novetats i, aleshores, decidir-me”. Així respon a la nostra pregunta Xavier Tortras, director general del Patrimoni Escrit i Documental del Departament de Cultura de la Generalitat.

Ell, com tants d'altres catalans, espera amb il·lusió que arribi la diada de Sant Jordi, jornada en què es respira una atmosfera especial arreu de Catalunya. “És una vella tradició que té una dimensió cultural i cívica. La venda de roses i llibres en una diada concreta és un fenomen sociològic important”. Xavier Tortras, mentre va consumint lentament una cigarreta, afirma que sempre ha estat molt afeccionat a la lectura i lamenta que ara, per raons del càrrec que ocupa, gaudeix de poc temps per dedicar-s'hi.

L'entrevista té, com a marc un indret tan bonic com el Palau Moja, al cor mateix de la Rambla barcelonina. El bullici, l'enrenou de l'exterior no arriba al despatx del director general, una estança espaiosa i confortable, molt

apropiada per una conversa pausada de mitja tarda com la que manténim amb Xavier Tortras. Un altre tema que surt a l'entrevista és el moment actual de la producció editorial catalana. “Va bé — diu—. L'any 1983 s'editaren 24.000 títols, el 84 s'arribà als 28.000. La situació va millorant progressivament, tot i que ens queda un llarg camí per recórrer. La difusió normal, per la població de Catalunya, hauria de ser de 4.500 a 5.000 exemplars”.

Quins ajuts ofereix la Generalitat als llibres en català? “El Departament de Cultura compra 300 exemplars dels llibres que no arriben a les 2.000 pessetes i 200 dels que superen aquest preu. Atorquem també subvencions a llibres sense viabilitat econòmica, a traduccions, a editors estrangers i donem suport als editors i la Cambra de Llibres. Tampoc no puc oblidar l'exposició itinerant “Anem a veure llibres” que ha arribat ja a molts punts de Catalunya.”

Al nostre país, malauradament són pocs els qui dediquen una estona del seu temps lliure al sa exercici de la lectura. L'any 1978, el Ministeri de Cultura publicà que el 56% dels catalans no havien comprat mai un llibre. Ens queda molt de camí a fer

Un any més, els catalans sortirem al carrer per comprar algun llibre en la diada de Sant Jordi.

per situar-nos al nivell d'altres països. Una altra cosa que cal fer és donar facilitats als ciutadans perquè puguin accedir còmodament als llibres. El director general del Patrimoni Escrit i Documental ens diu que a Catalunya hi ha actualment 46.000 seients a les biblioteques i que, per les xifres que recomana la UNESCO, hauríem de tenir-ne 100.000. Subratlla que a partir de les sis de la tarda totes les biblioteques estan curulles.

L'auge dels mitjans de comunicació àudio-visuals és un fet constatable. S'ha dit que aquesta situació no fa altra cosa que provocar la disminució del nombre de lectors. ¿Com ho veu? No m'esvera la progressiva implanta-

ció d'aquests mitjans àudio-visuals. El fet d'agafar un llibre és un dels pocs actes de llibertat cultural que pot fer una persona. El llibre respon a la necessitat de fugir de la massificació cultural”.

Barcelona continua sent la capital mundial de l'edició en castellà. Xavier Tortras assenyala que l'any 84 s'hi editaren el 47% dels títols que sortiren del mercat estatal. Molts dels llibres editats a Barcelona van destinats al mercat Ibero-americà. Les exportacions, després de la frenada que experimentaren fa poc, per causa de la suspensió de pagaments d'aquell mercat, han recuperat el seu ritme i el futur es mira amb optimisme.

Creu que els llibreters són prou professionals per orientar els seus clients o es mouen bàsicament pel desig de vendre? “No es pot generalitzar en aquest tema. A les grans capitals, es va cap a les grans llibreries. Cal fer un esforç de reconversió. Hem de mirar que el lector hi trobi cada vegada més informació. D'altra banda, crec que existirà sempre la petita llibreria on el propietari és amic del client”. Xavier Tortras destaca que molta gent té por encara d'entrar-hi i que les fires del carrer han servit, entre d'altres coses, per potenciar i estimular el contacte del ciutadà amb el món de l'edició.

Tomàs Punfí

Els dirigents de l'escoltisme

mundial s'han reunit a Catalunya

Els principals dirigents de l'escoltisme mundial han celebrat, del 9 a l'11 d'aquest mes, una reunió a l'alberg Torre Ametller de Cabrera de Mar (Maresme), que ha estat cedit per la Direcció General de la Joventut de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta reunió ha tingut lloc precisament en l'Any Internacional de la Joventut en què Catalunya serà punt de trobada d'altres organitzacions dels joves.

Els participants en aquesta trobada han estat els membres del Comitè Mundial de la Conferència Internacional Catòlica de l'Escoltisme. Aquest Comitè està format pels membres del Secretariat General i els representants de les grans àrees del moviment. El presideix el belga Benoit Blanplain, i un dels seus membres és el pare Genís Samper, escolapi català que fins fa poc era consiliari general dels Minyons Escoltes Guies Sant Jordi.

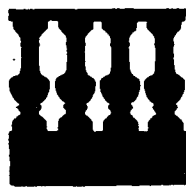
La finalitat d'aquesta reunió ha estat preparar el seminari mundial que se celebrarà

aquest estiu a Munic. En aquesta ciutat alemanya, els representants de més de quaranta associacions catòliques de l'escoltisme aprofundiran al tema: “A través de la justícia, l'escoltisme treballa per la pau”.

Durant les sessions de treball, els dirigents de l'escoltisme mundial han parlat també del seminari que la Conferència Internacional celebrarà l'any passat, a Rode Island (Estats Units). S'hi tractà el tema “Escoltisme, instrument de participació, de desenvolupament, de la fe i de la pau”.

El passat dia 10, els participants en aquesta reunió foren rebuts pel president de la Generalitat, Jordi Pujol, i pel Cardenal de Barcelona, Narcís Jubany. El pare Genís Samper valora molt positivament aquestes audiències pel que signifiquen de reconeixement de la tasca que els catalans han desenvolupat durant vint anys en la Conferència Internacional”.

El Comitè Mundial de la Conferència es reuneix una vegada a l'any. S'han fet trobades a Niça (1982), Dakar (1983) i Roma (1984).

Editorial Laia

Guitard, 43, 5.è
Tel. 321 55 62
08014 BARCELONA

VISIONS I CANTS

de JOAN MARAGALL
introducció de Lluís Marfany

13 POETES CATALANS
recopilació de Miquel Desclot

Aquestes obres han estat cedides gentilment per Editorial Laia per al sorteig que com és costum realitzarem en el nostre XXVII Viatge Cultural.

Agraïm sincerament aquest gest d'amistat.

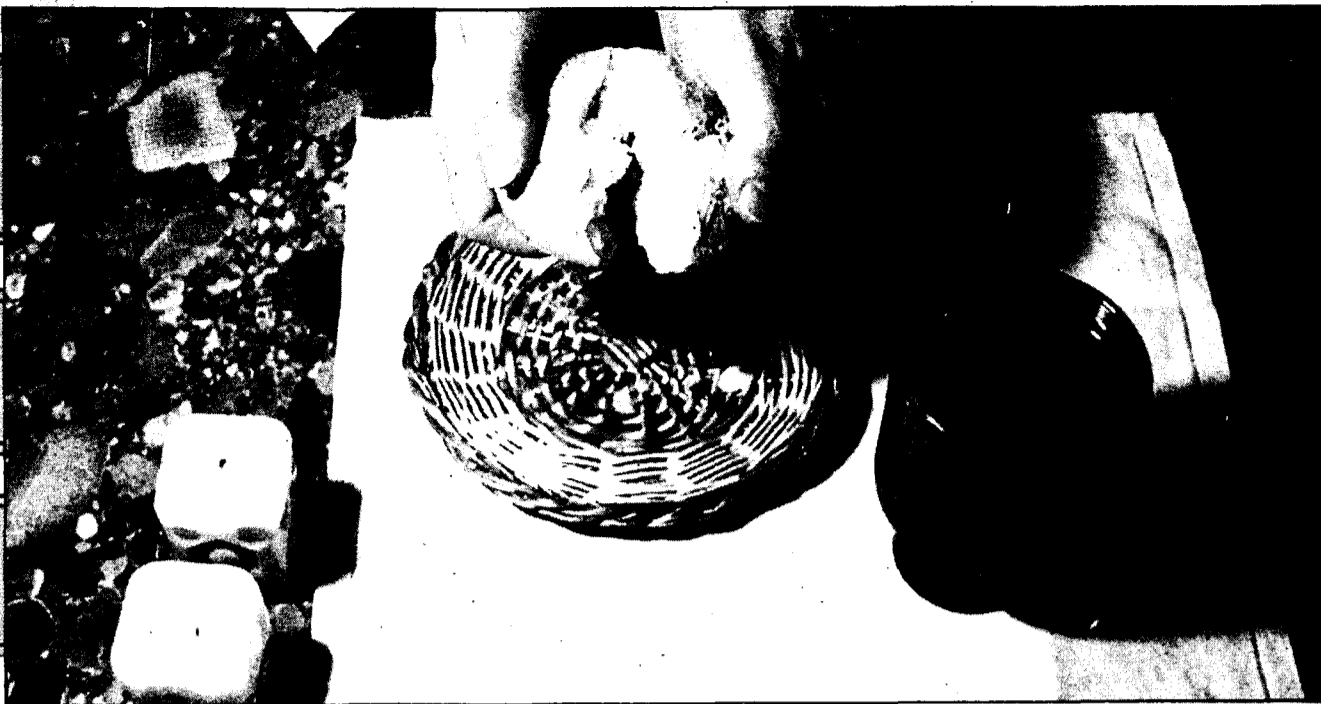
ACLARIMENT

En l'edició catalana del n.º 290 del nostre setmanari, publicàvem un reportatge en la pàgina 18, sobre el centenari del temple de “Les Saleses”. En un dels paràgrafs: “els sobren els recursos econòmics”. Hi manca, com es dedueix pel sentit del text, un “no” davant la frase. Demenem disculpes als nostres lectors per aquest error en la transcripció.

El "Prenostre"

de l'home de

l'any 2000

El nostre pa de cada dia doneu-nos-el, Senyor en el dia d'avui.

El "Prenostre" tot just té 2.000 anys, amb prou feines. 2.000 anys són molts anys. Però per a aquesta oració, que és l'oració per antonomàsia i que constitueix la via més directa per a parlar amb Déu, no són res. Perquè és l'expressió de la religió de l'amor, el cristianisme, que tot just comença. Predicada per Jesús, el Crist, va començar amb dotze addictes i en un petit país, Galilea. I, estendre's cap a la resta de l'Àsia Menor, Grècia, Roma i tot Europa i Amèrica, vol temps. I pensem que queda l'Àfrica i l'Àsia immenses, la munió d'illes del Pacífic i tot el restant.

Però, en aquests anys, si el Pare nostre s'ha estès i avui ja hi ha centenars de "Prenostres" —amb el "Padre Nuestro", el "Notre Père", el "Vater unser", etc.— també la humanitat ha anat evolucionant, i de pressa, seguint el curs de l'evolució de la creació marcada pel dit de Déu. L'home d'avui, per tant, dintre del mateix esperit de la comunicació directa entre ell i el Déu Pare, no és possible que, en la seva imaginació, vegi la mateixa imatge que es representava el cristià de la Roma dels primers segles o el visigot del segle VII o el mateix Dant del segle XIII; en aquells temps en què el Cel era just per damunt dels núvols i la terra era plana, o, més tarde, quan era el centre de l'Univers i feia giravoltar el sol al seu voltant. L'esperit i, si voleu, l'expressió gramatical, és la mateixa. Però l'ambient va evolucionant i la imatge del "Prenostre" de cadascú va adaptant-se, com no en podia ser d'altra, a aquesta visió evolucionada del món i de l'univers. I l'home de l'any 2.000 viu, i ha de viure, a l'any 2.000, i no al 715 o al 1263. Per això aquest home de l'any 2000, identificat com sempre amb el seu esperit, el veu damunt d'un teló de fons que no és ni pot ser el mateix dels anys passats. Potser el viu, àdhuc, d'una manera més intensa i que —seguint la fórmula d'introducció de l'oració en el canon de la missa— "gosariem" barbotjar així:

Pare nostre: és a dir, Pare de tots, de tots els germans-homes que vivim l'aventura de la humanitat; de tots, sense excepció, sense la rígida distinció entre bons i dolents, perquè no tothom és cent per cent bo o dolent sinó que, amb distintes proporcions, tots tenim alguna cosa de l'un i de l'altre. Tots, inspirats per Ell hem de mirar de contribuir a la evolució de la seva creació, a través del tram de camí que ens ha estat assignat. Som tots una família, a escala universal, amb un Pare i amb tot de germans, blancs i negres, petits i grossos. Tots junts. Ni sols ni desesperats, perquè

ningú que tingui un Pare i molts germans pot estat sol. Essent una gran família i amb un Pare omnipresent, a qui —com diu el salm— hem de temer?

...**Que esteu en el cel:** Maragall ja s'ho demanava —"ja sé que sou, Senyor, pro on sou, qui ho sap?" Per a l'home antic, Déu era al cel i el cel era darrera els núvols. Materialment, sense dubtes. Avui pensem que el cel, on es Déu, és tot l'univers, la més allunyada galàxia, però també l'àtom i l'electró més inferrable. Que Déu és a tot arreu i el sentim constantment al costat nostre. I el cel, per tant, també podem sentir-lo viu, en qualsevol moment, com, per exemple, quan, al camp de concentració "nazi", Maximilià Kolbe va voler substituir el condemnat a mort, pare de família, posant-se en el seu lloc. I el cel és el lloc on creiem que s'hostatja l'altra vida. On, si en aquest món, l'home només veu tres dimensions, allà coneixerà com Déu domina la quarta, la del temps, que Ell pot fer anar endavant i endarrera; però que aquí, a la terra, els homes no podem aturar ni canviar de sentit. I aquest cel l'intuïm quan els matemàtics juguen amb les dimensions superiors a la tercera i defineixen exactament els poliedres d'aquestes dimensions sense, però, poder realitzar-los en aquest món. Però, és clar, aquesta imatge que hem anat creant a mida que hem anat evolucionant, ens deixa només endevinar la que veurem quan, com diu Teilhard de Chardin, arribarem al punt omega, al psiquisme total representat per l'Espirit Universal.

...**sigui santificat el Vostre Nom:** perquè, com podríem deixar de fer-ho sense perdre l'esperit ni la raó? Si sou la mateixa santedat per excel·lència!

...**vingui a nosaltres el Vostre regne:** deixeu-nos arribar amb Vós allà on esteu, al regne de totes les dimensions, on Us és igual l'infinit i el no-res, els anys-llum i les partícules infinitesimals. On se sap, exactament què cosa és la bondat, la bellesa i la justícia, que en aquest món ens heu deixat testar.

...**faci's la Vostra voluntat:** que acceptem, naturalment, perquè l'única base de la pau interior és l'acceptació de tot allò que heu fet, feu i fareu; del goig i del dolor, que ja sabeu perquè el permeteu, encara que nosaltres, en aquesta vida, no poguem saber-ho. Com acceptem el que se'n diu la mort, que tant ens han fet temer; quan no és més que la fi del relleu que ens heu assignat en aquesta vida i dintre de l'evolució que heu marcat. I volem dir, amb Jorge Manrique, que "mi voluntad está —conforme con la

divina— para todo; —y consiento en mi morir— con voluntad placentera, clara y pura; —que querer hombre vivir— cuando Dios quiere que muera— es locura". Faci's doncs, sempre, la vostra voluntat.

...**així en la terra com es fa en el cel:** perquè, per a Vós, cel i terra són la mateixa cosa, la vostra Creació. I sabem que si ens heu deixat un quant temps en aquesta terra per què anem avançant en el camí de la separació de l'esperit de la matèria, ens fareu arribar en aquell punt omega de Teilhard, on trobarem el Crist Universal, amb el triomf definitiu de l'esperit.

El nostre pa da cada dia doneu-nos-el, Senyor en el dia d'avui: sí, una mica cada dia, com els àngels de l'escala de Jacob que, segons deia sant Francesc de Sales, encara que tinguessin ales, pujaven de graó en graó. I amb el pa material, que Déu n-hi dó, doneu-nos més capacitat d'amor i d'entusiasme, més ganes de saber i d'avançar.

...**i perdoneu les nostres culpes:** tantes que tenim! Posat que no som més que uns senzills afeccionats a la perfecció, i encara no tots i no sempre. Retalleu-nos la maledicència, la insolidarietat, la duresa de cor i tot allò que fem de mal fet. Envieu-nos més amor, com a sant Francesc d'Assís, i més caritat que, com deia sant Pere, tapa molts de pecats. Penseu que ens fa molta falta!

...**així com nosaltres perdonem els nostres deutors:** perquè heu fet que ja no hi hagi llei del Talió ni la venjança. Que l'odi pel germà no ens enterboleixi la sang. Posat que ens heu fet veure la infinitud de la Vostra misericòrdia i pensant que, si nosaltres som capaços de perdonar el qui ens ha mort el pare o ens pot matar a nosaltres, com no ens heu de perdonar en la vostra bondat infinita? I per això pensem que l'infern de flames i d'oli bullent que aterroritzava els nostres antecessors, més que un lloc així, és el del buit on vegetarien, si és que en queden, els qui amb obstinació persistissin a no voler-vos reconèixer i estimar. Però que, àdhuc a aquests, els voldreu tocar el cor en un moment o altre, deixant-los nets amb la Vostra sola paraula, com el Vostre centurió de l'evangeli.

...**i no deixeu que caiguem en cap mala temptació:** que no es parli mai més d'aquella terrible frase humana que qualificava de "deixats de la mà de Déu" perquè, a més, no és veritat. Mantingueu-nos l'enteniment. Qui ni la por irracional o cultivada ni el dolor ens destrueixen l'esperit.

...**ans deslliureu-nos de qualsevol mal:** dels que ja sabeu, i sobretot de la por de què parlàvem

suara. Que tots els qui governen o ens hagin de guiar ho facin més per l'amor que per l'amenaça, més amb el somriure que amb les celles juntes i el front arrugat.

En fi, Senyor, Vós sabeu allò que ens convé i allò que no ens

convé. Acceptem la vostra voluntat i tenim posada en Vós aquella confiança racional que fa que creiem, com volia Joaquim Ruyra, "refiats, cluca la nina, el cor rendit, l'enteniment passiu"...

Amén.

Luís Santacana

LABOR HOSPITALARIA

Una revista per als professionals de la salut.

—Ofereix una bona reflexió sobre temes de:

- Organització de la sanitat
- Infermeria
- Humanització
- Pastoral i Ètica

—No pot mancar en cap centre de salut ni en cap professional sanitari

Subscripció anual: quatre números

- Espanya 1000 (mil pessetes)
- Estranger Correu ordinari 10\$
Correu aeri 14\$

LABOR HOSPITALARIA

Germans de Sant Joan de Déu
Carretera d'Esplugues, s/n
08034 BARCELONA (Tel. 203 40 00)

DURANT 3 DIES

22, 23 i 24 d'abril

REGALEM 3 LLIBRES

Li regalem un d'aquests llibres.
Només cal tenir una llibreta oberta i
estalviar un mínim de 6.000 pessetes
els dies 22, 23 o 24 d'abril.

També és una bona ocasió per
obrir un «COMPTE FAMILIAR»,
amb tots el seus avantatges.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

Jocs florals

IV Convocatòria del Casal de joves "L'Arrel"

El Casal de joves "L'Arrel" de Sabadell convoca per quarta vegada uns jocs florals de la llengua catalana en el qual hi son convidats a participar-hi tots els joves de 14 a 30 anys.

Tots els escrits presentats queden en poder dels convocants que podrà publicar-los en un llibre fent constar els pseudònim i el nombre del autor.

Bases per el concurs

1) Els treballs s'hauran de remetre en un sobre tancat. Dins del sobre hi haurà un exemplar dels treballs presentats, signats amb un pseudònim, i un altre sobre tancat, dins del qual constarà el nom autèntic de la persona, i a fora portarà escrit el pseudònim i la categoria. Cadascun dels treballs presentats haurà d'anar encapçalat per un lema o títol.

2) El termini de presentació d'originals serà el dia 15 d'abril, en els locals del Casal de joves "L'ARREL", carrer Sant Joan 20, Sabadell.

3) El consistori "Gai" podrà declarar desert algun dels premis si ho troba oportú.

4) La festa del lliurament de premis serà el dia 28 d'abril a les 6 de la tarda.

Els premis ordinaris, de caràcter simbòlic d'acord amb l'esperit de la festa, són els següents:

- FLOR NATURAL, al millor poema que canti l'amor.
- ENGLANTINA D'OR, al millor poema que canti la pàtria.
- VIOLA D'OR, al millor poema que canti la fe.

Els premis extraordinaris seran atorgats a:

- Una narració o conte curt, d'extensió màxima de quatre folis.
- Un treball d'assaig o d'estudi sobre qualsevol tema referent al món dels joves, d'extensió màxima de vuit folis.
- Un treball d'assaig o d'estudi sobre l'educació en el temps lliure en l'àmbit infantil i juvenil, d'extensió màxima de vuit folis.

CRÒNICA CASTELLERA

Les primeres torres de set d'enguany

Poques actuacions s'han celebrat en el que portem de temporada; fet quasi normal en aquestes primeres dates de l'any. Malgrat això, dues colles ja han aconseguit, les dues primeres torres de set d'aquesta temporada, aixecades a casa nostra: La colla Vella dels Xiquets de Valls, que actuà a Mollet del Vallès, aconseguí la seva segona torre de set —la primera aixecada a Milà—, enmig de molts altres i variats castells de set: el tres de set, el quatre de set, la torre de sis, el cinc de set, i quatre pilars de cinc —un aixecat per sota—. Els Castellers de Barcelona també aconseguiren aquest apreciat castell —només carregat—, en una mini-actuació que van celebrar amb motiu del casament d'un casteller de l'esmentada colla barcelonina; a més d'aquest castell, van completar amb el quatre de set i el pilar de cinc, —parat al pis de segons pel nuvi.

Altres actuacions

Brivalls de Cornudella, actuen a Ulldemolins amb motiu de la festa de l'oli, van aixecar el tres de sis, el quatre de sis i el pilar de quatre aixecat per sota.

Els Castellers de Castelldefels, han començat amb bon peu la temporada; en la seva segona actuació ja han descarregat el tres de sis, el quatre de sis amb l'agulla al mig, la torre de sis i tres pilars de quatre.

Els Castellers de Vilafranca, que actuen en pròpia plaça i amb motiu de la inauguració de l'Institut de Formació Professional de Vilafranca del Penedès van aixecar el tres set, el quatre de set amb l'agulla —carregat— i tres pilars de cinc.

La Colla Joves dels Xiquets de Valls, han actuat a Corbins; allí van carregar i descarregar el quatre de set amb l'agulla, el quatre i tres de set, la torre de sis, el tres de sis per sota, dos pilars de cinc i diversos castells de sis.

Els Minyons de Terrassa, ja

ha realitzat tres actuacions arreu, en totes elles han aconseguit importants castells. Al barri de Can Palet de Terrassa: el tres de set aixecat per sota, el quatre de set, la torre de sis, el pilar de cinc i diversos castells de sis nets. A la veïna vila de Rubí: el quatre de set amb l'agulla al mig, dos intents de torre de set, el tres de set, i el pilar de cinc. I el mercat del Ram de la vila de Vic: el tres de set per sota, el cinc de set, el quatre de set amb l'agulla al mig i també el típic pilar de cinc.

—Els Castellers de Barcelona, que van acompanyar els Minyons de Terrassa en la mateixa actuació a Vic, van completar el cinc de set, intent de quatre de set amb l'agulla, dos intents de tres de set aixecat per sota.

Aquestes han estat les actuacions més importants d'aquest principi de temporada 85.

Per les properes dates cal destacar l'actuació que celebrà la colla Vella dels Xiquets de Valls a la vila de la Pobla de Montornès, amb compromís d'aixecar el carro gros.

Eloi Roca

RACO DEL LLENGUATGE

Els desdoblaments (3)

Menjar és l'acte d'alimentar-nos i nodrir-nos, tant se val l'hora que sigui, per a nosaltres. Si és al migdia, en diem dinar. En castellà, a la mateixa hora, en diuen "comer", igual com a la idea general.

Tant dinar, com esmorzar, berenar o sopar, són verbs intransitius. Això vol dir que no poden tenir complement directe, que l'acció del verb mor en ella mateixa. És una incorrecció gramatical dir que hem dinat arròs o que hem sopat verdura. L'expressió correcta és dir que hem menjat arròs per dinar o que hem menjat verdura per sopar.

Assenyalem, de passada, les implicacions del mot dinar al llenguatge popular en un parell de frases fetes. Quan esperem impacients una cosa molt desitjable, declarem que un bon dinar fa de bon esperar. Els favors s'han d'agrair, com sigui, i el poble ho expressa amb la frase que diu que el que no es paga amb diners es paga amb dinars.

Esgarrapada i esgarrinxada tenen un significat comú: ferida superficial i lineal. La diferència rau en l'agent que les produeix. La primera és feta amb ungles o urpes, i la segona la causen esbarzers, filferros, claus, agulles o algun objecte punxegut. En castellà, tant si són fetes amb una cosa com amb una altra, són "arañazos". Fer una cosa en quatre esgarrapades, és fer-la de pressa i sense miraments.

Tenda i botiga cobreixen

els significats del sol mot "tienda". Els catalans ens hem acostumat a fer servir sempre tenda i, en molts casos, hi escauria més botiga. Això, fins a cert punt és un barbarisme, ja que botiga és el nom genèric de qualsevol comerç. És blasmable el desplaçament de tenda cap a totes les possibilitats. Tenda és, naturalment, la de campanya, i a tot estirar, és el nom d'aquests establiments tan típics dels pobles petits, que són alhora botiga de queviures, estanc, espardenyeria, farmàcia, papereria, merceria, etc.

Si no són farcides, les olives tenen el pinyol al mig, com tantes altres fruites. El que passa és que, en castellà, d'aquests pinyols en diuen ossos. I ja veieu que, en català fóra molt ridícul anomenar un os d'oliva o un os de préssec, encara que hi ha qui ho fa. Un pinyol també és una nota alta i sostinguda que un cantant resol a plena satisfacció. Heus aquí, doncs, un altre desdoblament.

PERLES ORTOGRÀFIQUES.— Sobre la taquilla d'una caixa d'estalvis llegeixo el següent avís: **ELS PREGUEM QUE PRESENTIN EL DOCUMENT NACIONAL D'IDENTITAT SEMPRE QUE ELS HI DEMANIN.** Han començat bé i acaben malament. La bona solució és: **...SEMPRE QUE ELS EL DEMANIN.** Afegeixo que és més català i elegant tractar de vos en aquesta mena d'avisos.

Albert Pera

LA SARDANA I LA DANSA

ROSA D'OR.— L'Agrupació Sardanista "Florice", d'Anglès, atorga anyalment una rosa d'or i una placa commemorativa per tal de retre homenatge a la tasca abnegada i gairebé sempre desconeguda d'un sardanista —home o dona— que, per la seva vocació de servei i de foment de la sardana mereixi ser proclamat sardanista exemplar.

Totes les entitats de caire sardanista poden presentar candidatures (una per entitat), proposant la persona que cregui mereixedora d'aquest guardó. A cada carta de presentació de candidats hi constaran correctament les dades d'identitat del sardanista proposat i, a més a més, s'hi relacionaran els mèrits en virtut dels quals es consideri que el fan mereixedor del premi. Les diferents propostes de candidats al guardó "Florice", carrer de Santa Magdalena núm. 3, de la vila d'Anglès (comarca de la Selva), abans del 30 d'abril.

En la convocatòria d'aquest guardó es recorda que tots els candidats que hagin estat presentats en anteriors edicions i que no hagin obtingut

el premi seran considerats novament com a tals a cada convocatòria, sempre que la seva entitat presentadores ho confirmi. El lliurament del premi "Florice" d'enguany tindrà lloc el dia 16 de juny, durant la celebració de l'Aplec de la Sardana d'Anglès.

GUARDÓ JUVENIL "ANELLA CALONGINA"

S'acaba de convocar aquest certamen destinat a premiar els joves que treballen en pro de la sardana i ensem de Catalunya, a través d'una tasca exemplar que, en moltes ocasions, només és coneguda dins el cercle reduït en el qual es mouen.

Aquest guardó serà atorgat a un noi i a una noia els quals, per ser-ne mereixedors, cal que reuneixin les condicions següents: No haver complert els 30 anys; acreditar la seva tasca dins el món de la sardana així com altres activitats ben definides i pròpies de la cultura popular catalana.

Les entitats i agrupacions sardanistes podran presentar els candidats que, a criteri seu, siguin mereixedors de

ser guardonats, fent tramesa d'un escrit on quedin reflectits els seus mèrits. Les propostes formulades en aquest sentit s'han de trametre, abans del dia 25 d'abril, a Josep Gendrau, carrer d'Enric Lluís Roura núm. 2, de Calonge (Baix Empordà).

El veredict del jurat del guardó juvenil "Anella Calongina" es farà públic el dia 5 de maig; i es lliurarà aquest premi a la ciutat de Figueres, en el decurs de l'Aplec de la Sardana que el dia 19 de maig s'ha de celebrar a la capital empordanesa.

Premis "Conrad Saló".— El dia 16 de març va celebrar-se a la Bisba d'Empordà l'acte de cloenda del segon certamen musical "Conrad Saló", al qual hi han concorregut 29 sardanes. El palmarès d'aquest concurs va establir-se així: Primer premi, a la sardana "Niu d'amor", de Ricard Viladesau; Segon premi, a la sardana "Sant Jaume a Tivissa", de Jaume Cristau; i Tercer premi, a la sardana "Novembre", de Tomàs Gil Membrado. El Premi Popular fou atorgat igualment a Ricard Viladesau.

Josep Ventura

CENTRE DE RELACIO SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.
COSM. Equador, 53, ent. 4t. Tels. 239 12 92 - 322 31 82. Pref. Concerta entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, ep una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

COMPRA-VENDA

De farmàcies; finques urbanes i rústiques; traspasos i lloguers; hipoteques i inversions. T. 217 77 72.

MODA

"Pielspanya" és un certamen molt jove, però amb un excel·lent prestigi dins de l'ambient generalitzat dels Salons de Moda. Aquesta és la segona edició molt professional i també molt selectiva tocant a peces i qualitats, hi havia la presència de 117 expositors entre adobadors i confeccionistes de la pell que van presentar diverses i molt boniques col·leccions realitzades en ant, napa i "double face", col·leccions que van estar exposades en els stands, i aquesta vegada van ocupar aproximadament 6.000 metres quadrats situats dins del Palau d'Alfons XIII del Recinte Ferial de Montjuïc, de Barcelona.

La presència viva de diverses desfilades comercials en la passarel·la va reflectir les últimes novetats tocant a tendències de línia i color, a peces de pell, que es van presentar molt confortables a través d'una matèria primera d'evident qualitat.

Creativitat i bona comercialització com a clausura d'un certamen que va atraure la presència de compradors procedents d'arreu del món. El seu èxit en el transcurs del seu desenvolupament ha tingut molt a veure amb la bona organització.

La segona gala de la pell espanyola

Sota el patrocini de la Generalitat de Catalunya i l'Excm. Ajuntament de Barcelona, l'Agrupació Catalana de Confeccionistes de Art, Napa i Doble Faç, va celebrar en un cèntric local de la nostra ciutat, la segona Gala de la Pell Espanyola, creada i dissenya-

da per Toni Miró i Francis Montesinos.

El lliurament dels premis "Oscar" de la pell pels nous dissenyadors van correspondre a: primer premi, Montserrat a Odena, segon premi, Isabel Calle i tercer premi, Teresa Salvador.

Van assistir a l'acte el molt honorable President de la Generalitat Jordi Pujol i la seva esposa, Marta Ferrusola, Miquel Roca Junyent i la seva esposa, juntament amb altres personalitats de la política catalana, artistes, dissenyadors, així com tota la premsa especialitzada del sector.

"Napa-Show" de Lourdes Prat per Jacob Lino

Amb motiu de celebrar-se "Pielspanya" la coneguda firma Jacob Lino, amb disseny de Lourdes Prat, va presentar paral·lelament el certamen la seva col·lecció de peces en napa ant, que va atraure molt públic professional. Tota la premsa especialitzada del sector va estar present en la desfilada que va acabar amb el lliurament dels "Premis als populars elegants en napa 1984".

Es van poder veure peces de molta qualitat en tota classe de línies i estils, demostrant-nos la gran inquietud d'una moda que compta en l'actualitat amb molts seguidors.

Una col·lecció molt completa que ens va demostrar una vegada més, que la napa es converteix en matèria desitjable i elegant a mans de Lourdes Prat.

María José Ejarque

"Pielspanya 2"

Jacob Lino, va exhibir a l'acte "Napa Show" de Lourdes Prats, aquest conjunt dues peces de tall molt actual, realitzat en napa negra.

Malla Piel, va presentar en el certamen "Pielspanya 2", aquesta caçadora en napa beix que combina amb l'ant al to. Repunts formant coixins.

Francis Montesinos per a la Gala de la Piel, va presentar l'abric d'ant mouton color vinya, sobre conjunt de caçadora i faldilla de napa al to.

COSTUMS I TRADICIONS

Llibres, infern i cors nets

Sant Jordi ens duu roses i llibres. Parlem, si us plau, d'aquests darrers per dir que segons el poble hi ha un infern per a lectors i gent que intervé en llibres. Almenys això assegurava un curiós plec de literatura de canya i cordill en forma de romanço.

Tenia quatre pàgines i es titulava —o es titula perquè encara es pot trobar, si més no, reproduït en alguna publicació més o menys de bibliografia— "Lista de los que se ha de llevar el diablo antes de acabar el presenta año". Era, doncs, en castellà i s'imprimí en els tallers de Benito Espoña, carrer Comtal, 28, l'any 1845 i si bé parla d'una segona part, sembla que aquesta no arribà a editar-se. O potser perquè la primera no degué agradar massa. A ningú no li plau anar a l'infern.

"El Diablo —diu— se llevarà sin remedio ni consideración a los que, leyendo esta primera parte, donde iran los flacos, se queden sin leer la segunda, donde iran los gordos". Com que no va publicar-se, suposo que els qui per tal circumstància només hem conegut la primera, serem indultats.

Acompanyeu-me si us plau a llegir un extracte sobre els qui aniran a l'infern d'entre la gent de llibres:

"Los que lean libros prestados.
Los que pidan libros prestados con ánimo de devolverlos.

Los encuadernadores que cosan mal.
Los memorialistas que escriben disparates.
Los lectores de libros que no saben lo que leen.

Los estudiantes que no estudian.
Los impresores que impriman más de la cuenta.

Los traductores que desfiguran el original.
Los maestros de escuela que pierden el tiempo.

Los redactores venales.
Los libreros que cambian el título.
Los fabricantes de papel que lo hacen de patatas.

Quienes anuncien suscripciones y no las acaben.
Y quienes leen lo que no entienden".

Com es pot veure, la misericòrdia de l'autor de tal "Codi Penal" no deixa gaires esclatxes per on escapar-se del foc, però amb tot, recomano que no se'n faci massa cas i que els lectors en comprin; que es tornin els deixats; que estudiïn els estudiants; que procurin entendre allò que llegeixen...

Pel que fa a llibreters, editors i impresors, no crec que n'hi hagi gaires mereixedors de condemna. Pel que fa als mestres i als redactors, pobres! prou feina tenen en l'exercici de llurs professions. De traductors, però, potser no se'n salvariarien massa.

Per damunt de tot, pensem que els llibres no solen ser cosa tan dolenta —encara que n'hi hagi algun— perquè tenen bons patrons. Entre ells sant Jordi a qui demanem ens ajudi a estimar-los cada dia més amb el cor ben net. I que aquells que n'escriuen se'ls puguin aplicar aquells versos dels goigs que a Vilassar canten al notari sant Genís:

"...eleveu la ploma al Cel
llençant el tinter en terra".

Esteve Busquets i Molas

CUINA

Pinya a la reina

1 pot de 1/2 Kg. de pinya
6 cullerades de sucre
1 ou

1 cullerada de maizena
1 llimona
250 gr. de nata ensucrada

Obriu el pot de pinya i guardeu tot el suc en un cassó. Talleu les rodanxes de pinya en 2 o 4 trossos, poseu-los en una plata de servir. Afegiu al suc de la pinya 6 cullerades de sucre, l'ou batut com si fos per fer truita, la cullerada de maizena desfeta amb una mica de suc, el suc de la llimona i mitja pell de llimona. Poseu-lo al foc fins que es torni espès, al principi bateu-lo amb un batedor de mà, després remeneu-lo amb la cullera de fusta, deixeu-ho refredar una mica i tireu-lo sobre la pinya.

Quan estigui completament fred, pot adornar-se amb nata ensucrada amb sucre en pols i posada amb ajuda de la mànega i el broquet arrissat.

Poseu-ho a la nevera.

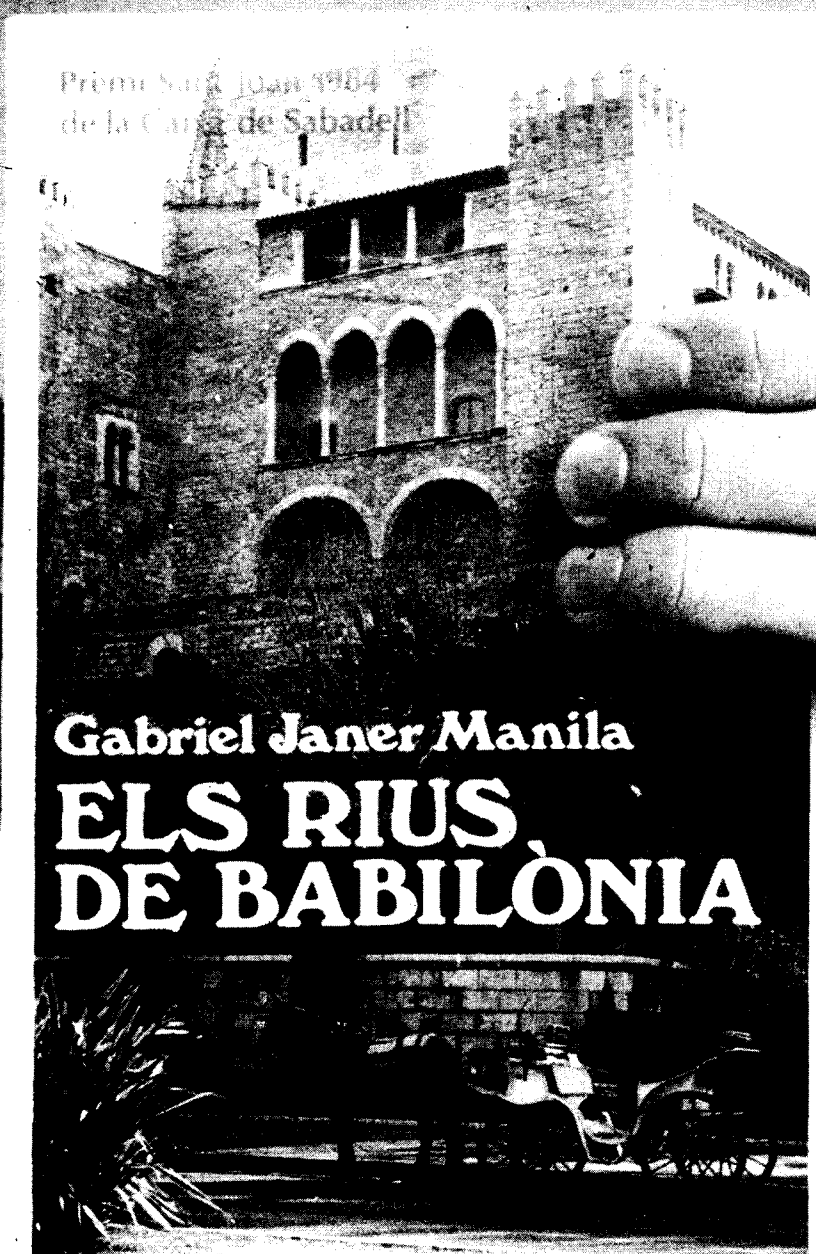
María Gloria Muntañola

**Els Rius
de Babilònia**

Gabriel Janer Manila

Premi Sant Joan de Novel·la Catalana 1984

**El nostre obsequi
per a vostè en la
Diada del Llibre**

**El dia 23 d'abril,
a les nostres
oficines**

CAIXA DE SABADELL

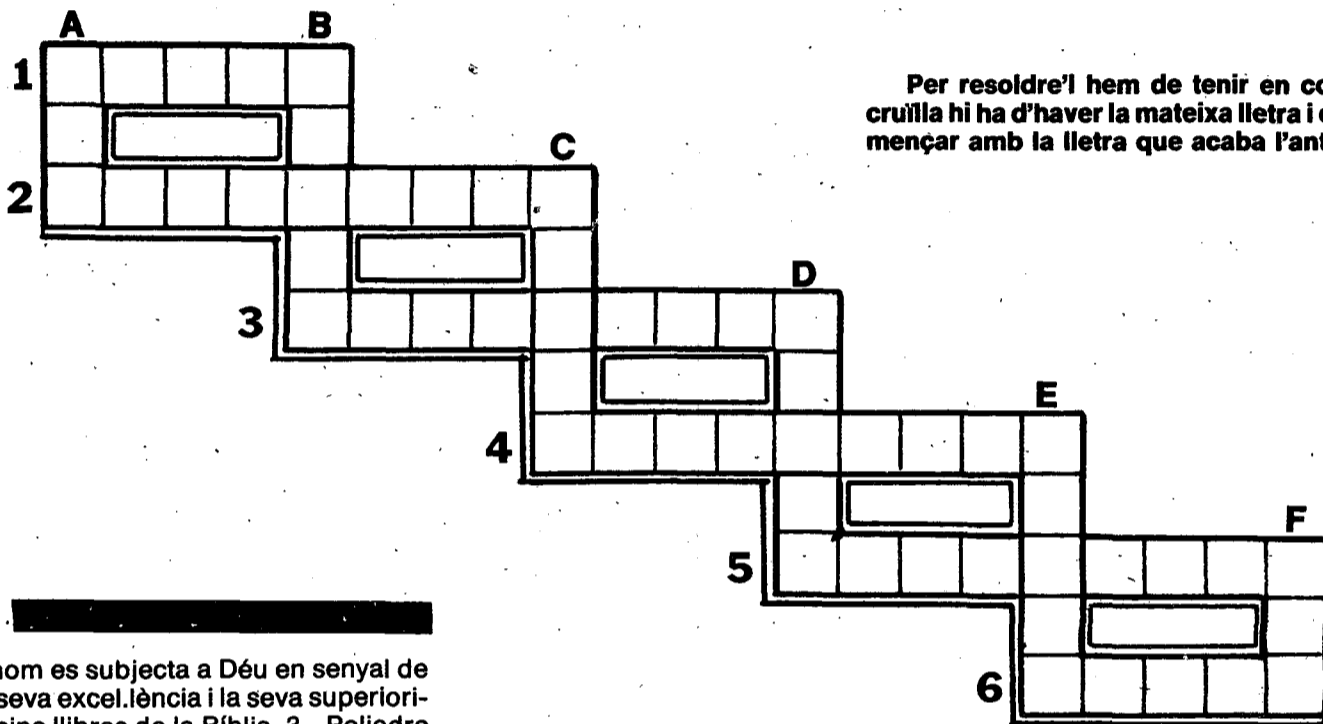
Amb la confiança de cinc generacions

La Lliga, d'un cop d'ull

Jornada 33																		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	52+18	43+9	41+7	39+7	36+4	34	32-2	32	32	32	31-1	31-1	29-5	28-4	28-6	28-6	24-8	22-12

ENCREUATS

Per Rosa Collet

Per resoldre'l hem de tenir en compte que a cada cruïlla hi ha d'haver la mateixa lletra i cada mot ha de començar amb la lletra que acaba l'anterior.

L'ESCALA

HORIZONTALS

1.- Acte pel qual hom es subjecta a Déu en senyal de reconeixement de la seva excel·lència i la seva superioritat. 2.- Col·lecció de cinc llibres de la Bíblia. 3.- Poliedre de vint cares, trenta arestes i dotze vèrtexs. 4.- Home fundador de l'Imperi grec; en l'A. T. és designat pel seu nom únicament en 1 M 1, 1-9. 5.- Part final d'un banquet, d'una festa especial. 6.- Àbsida.

VERTICALS

A.- Part superior del cos de l'home. B.- Tresor públic. C.- La germana espiritual de Francesc d'Assís. D.- Batuda dels cereals. E.- Irradia. F.- Senyal internacional per demanar auxili.

SOLUCIÓ

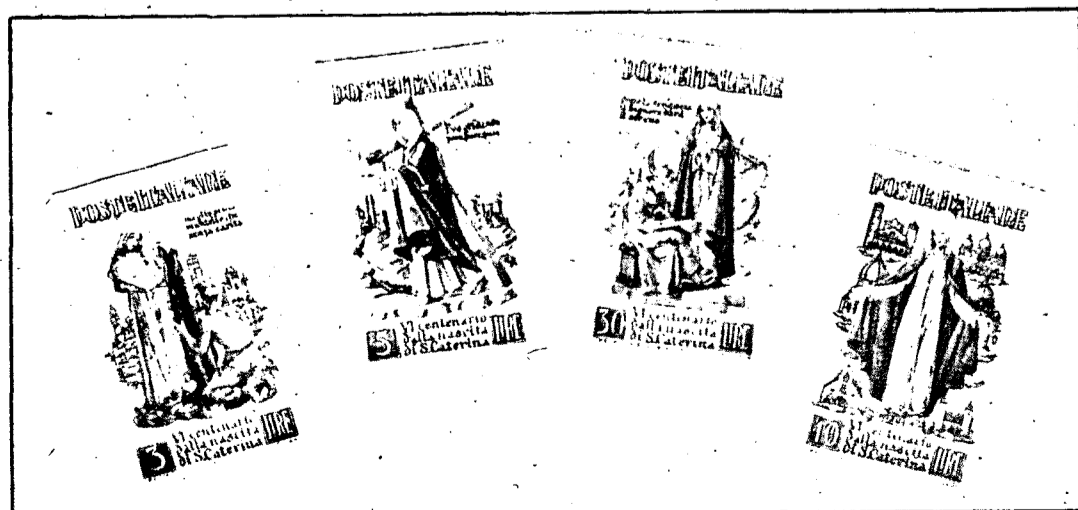
1.- Culti.	A.- Cap.
2.- Pentateuc.	B.- Erari.
3.- Icosaedre.	C.- Clara.
4.- Alexandre.	D.- Erada.
5.- Acaballes.	E.- Emanà.
6.- Àbsis.	F.- SOS.

FILATELIA

Per Enric Graupera

El 1er de març del 1948, i per commemorar el VI Centenari del naixement de Sta. Caterina de Siena, l'Estat Italià posà en circulació una sèrie de 4 segells, estampats, dentat 14 1/4 x 14, fulls de 50 segells.

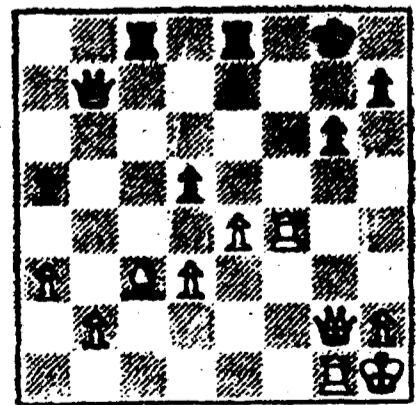
Valor de 3 l., Sta. Caterina donant el seu abrigo a un pobre. Valor de 5 l., Sta. Caterina portant la creu. Valor de 10 l., Sta. Caterina implorant per Itàlia. Valor de 30 l., Sta. Caterina redactant el Diàleg. Santa Caterina nasqué a Siena al 1347. Terciària dominica adquirí des de jove gran fama de santedat. Durant el Cisma d'Occident afavorí la causa d'Urbà VI. Escriví la "Divina dotrina". Les seves 380 cartes donen a conèixer la immensa activitat polític-religiosa que portà a terme. Morí a roma l'any 1380, i fou canonitzada l'any 1461. És patrona d'Itàlia.

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 159

Blanques juguen i guanyen

No us entusiasmeu. No hi ha entrega de dama, però una finta molt bonica.

Solució al Diagrama 158

1... Td8-d3, 2 Ce2-g1 Dd2-f4, 3 g2-g3 Df4xg3 i abandonen.

LEGENDES

El dissabte que ara anomenem Sant, quan els Peres eren petits era el dissabte de Glòria. La mainada, a bona hora, celebrava la Resurrecció des de balcon i finestres amb gran enrenou de tapadores, olles i tota mena d'atueils sorollosos arplegats per les cuines. Durant una bella estona movien molt d'enrenou i feien gatzara de la bona.

A mitja tarda, a l'hora frescal, quan les mestresses de casa ja havien regat el seu tros de carrer i el baf de la terra humida pujava, lleument perfumat de primavera, sortien les colles de cantaires de caramelles. El Sol daurava les parets del poble, que donaven a ponent, s'enmirallava en els vidres de les finestres ajustades i omplia les cambres d'unes llums càlides, acollidores, mentre un ventet, imperceptible, sacsejava, amb un lleu esgarripança, les cortines. Els teulats, envellits, agafaven tons d'aram i el contrast de claror i ombra donava al relleu ondulant, regular, dels canalsos qualitats de teixit trenat amb mà ferrenya.

L'Eudalet, solitari, lluint barretina, carregat amb la cistella, acompanyava els cants, del seu repertori bigarrat, amb el nyigo, nyigo, estripat, d'un acordió. L'Eudalet era el primer de sortir a fer cantades.

L'Eudalet no hi era tot. Si bé de petit havia tingut bona arrencada, després en fer-se gran, es quedà a mig camí.

L'Eudalet era fill del Sot de la Molinera, un mas de tan poques possibilitats com el sou mínim, situat en un racó de món desavinent, encara que no massa allunyat del poble.

L'Eudalet s'havia passat bona part de l'infantesa a redós dels seus pares i espiant de cua d'ulls l'altra gent.

El seu pare era un home recte, de tants caps tants barrets. Honrat. Treballador. Un home clar, net, sense rebotiga. La seva mare, silenciosa, no parava mai. Un dia a la setmana, el dia de mercat, baixava al poble i plantava parada. Quatre tomàquets, quatre enciams, una mica d'api, un parell de dotzenetes d'ous, alguns pollets, i en feia ben bé prou, per la despesa ordinària de la casa.

A escola, l'Eudalet, hi anà ben poc. Però aprofità molt el temps. Tothom el tenia per un noi entenimentat i seriós i amb bona voluntat per l'estudi. Anar a escola, per l'Eudalet, volia dir sumar als treballs una hora ben llarga de camí, cada dia.

Les terres del Sot de la Molinera eren de secà, i com ja hem dit de rendiment escàs. Quan el noi complí els catorze anys, el seu pare aclaparat per la tenacitat tossuda i resseca dels terrossos, féu un pensament, i l'Eudalet s'estrenà de salta-taulells, entrant a formar part de les subtilses i envitriollaments dels comerç de la ferreria.

Fangues, aixades, martells, panys, xarneres, a tant la peça. Perns a dotzenes. Filferro i tela metàl·lica a metres. Claus a pes. Tot, tot anva com una seda. Només sorgí un entrebanc: al noi, pobric, li fallava la murrieria. Era com un gerro d'altar major: sempre amb el lliri. No tenia el do de fer passar martell tarat per eina fina i encara menys el carisme de fer creure al comprador, que l'escrostonat de l'esmalt d'una palangana era la marca de fàbrica d'una indústria de punta d'Alemanya.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de Sant Lluç, capítol 24, versets del 35 al 48 (Lc 24:35-48).

Reflexionem:

1. Els Apòstols estaven esglaiats; no pidien acabar de creure's el que veien amb els seus propis ulls. Lluç vol que tots els lectors del seu evangeli compreguin la "realitat" de la resurrecció.
2. Els Apòstols estaven engrescats explicant-se l'experiència que uns i altres havien tingut que Jesús era de debò "VIVENT". Tot d'una, Jesús mateix es presenta enmig d'ells... se'l miraven amb uns ulls com taronges. Jesús va voler donar-los la certesa que "realment" era ell.
3. "Vosaltres en sou testimonis", els digué Jesús. Per això s'escriguren els Evangelis, per tal que, aquesta "bona notícia" arribés a tots els homes de tots els temps, i pogués donar-los l'esperança certa de la VIDA ETERNA. Gràcies, Senyor Jesús!

El Mossèn

ENCREUATS

HORIZONTALS

- 1.— Virtut cardinal.
- 2.— Aquell que pilota un avió.
- 3.— Cadascun dels platerets. Consonant.
- 4.— Vocal. Dit del menjar sense sal o que n'hi ha poca. Negació.
- 5.— (Plur. Llibreta de la qual hom pot arrencar els fulls fàcilment. Conjunció.
- 6.— Preposició. Pronom personal.
- 7.— Formar de dues o més coses un tot. Cada una de les parts en què és dividit un tot per distribuir a diferents persones.
- 8.— Naturals d'una nació europea.

VERTICALS

- 1.— Patriarca bíblic. Vocals.
- 2.— Unitat de vigilància intensiva. Que tarda en fer les coses.
- 3.— Composició orquestral.
- 4.— Planta de la qual en fan els cigars. Consonants.
- 5.— Instal·lació esportiva de grans dimensions.
- 6.— Planta de fulles amples que es bona per menjar. (A l'inrevés, bulb comestible, compost de grans.
- 7.— Acabament d'infinitiu. Nom de certa matèria tèxtil.
- 8.— Preposició. Consonant. Vocal. Sigla d'un professió mèdica.

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								○
3							○	
4		○				○		
5						○		○
6	○			○				
7					○			
8								

Solució

4.— O. Fat. No.	5.— Blocs. I.	8.— Italiàns	1.— Jacob. U. I.
3.— Cimbal. S.	6.— En. Ella	7.— Unir. Lot	2.— UVI. Lent
2.— Aviador	3.— Simfonia	8.— A. S. O. ATS.	7.— Ir. Nilon
1.— Justícia	4.— Tabac. RL.	6.— Col. IIA	5.— idatse. I.

VERTICALS

HORIZONTALS

DIUMENGE

16.00 La pel·lícula del diumenge: "El conqueridor de Mongòlia". 17.30 Vells al vent. 18.00 Dibuixos animats. 19.00 7x III. 19.30 Estoc de pop. 20.30 Curar-se en salut. 21.00 Telenotícies. 21.30 Dallas "Un Ewing és un Ewing". 22.30 Gol a gol.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada - Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Un noi de la Lottie". 16.00 Digui, digui... 19.30 Pobles de Catalunya: Viladecans. 19.50 Fes Flash - Cinema d'animació. "Tin Tin". Aula de Teatre Institució Montserrat. 20.30 Telenotícies. 21.00 Homenatge Nacional a Salvador Espriu. Des del Palau de la Música Catalana. 23.15 Informatiu cinema. 23.45 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: Estoc de Pop. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Ni advocats ni lleis". 16.00 Aula visual. 19.30 Pobles de Catalunya: "Camprodón". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin". Pobles i llegendes: Castellbisbal. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Joc de Ciència - Internacional. 22.00 Àngel Casas Show. 24.00 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada: Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Una qüestió de lleis". 16.00 Aula visual (Repetició). 19.30 Pobles de Catalunya: "Casserres". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin". Escola de Circ. "Benji" (cap. 2). Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Magnum: "Perquè no oblidem?". 22.30 Identitats-Rastres. 23.30 Cicle de joves intèrprets catalans. 24.00 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.30 TV3, segona vegada: Àngel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Una qüestió d'honor". 16.00 Aula visual. 19.30 Pobles de Catalunya: "Montornès del Vallès". 19.50 Fes Flash - Cinema d'animació. "Tin Tin". Esports: "Esgrima". Musical. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Històries imprevistes: "La dama estimada, amor meu". 22.00 A tot esport. 23.00 La bella Otero - Cap. 3.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 La duquesa de Duke Street: "Una nit de gràcia". 16.00 Aula visual (repetició). 19.30 Digui, digui. 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin". Aventures del Sr. Cordills. Espectacle juvenil. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 30 minuts. 22.00 Galeria oberta. 23.30 Cinema de mitjanit: "Janis". 01.00 Fi d'emissió.

DISSABTE

16.00 Cinema d'animació. 16.30 Boigs per Califòrnia: "Moure guerra". 17.30 La dona bionica: "Urpes" (II). 18.30 Dibuixos animats. 19.00 Un món que desapareix. 20.00 Trial Indoor. 21.00 Telenotícies. 21.30 Concurs: Tres i l'atròleg. 23.00 Tele-cinema: "Katie, retrat d'una model". 24.40 Fi d'emissió.

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.00 Concert. 10.30 El dia del senyor - Santa missa. 11.30 Poble de Déu. 12.00 Estudi Estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Dibuixos animats. 16.00 Fama. 16.55 Primera carrera de cavalls. 17.00 Cousteau a l'Amaçones. 17.25 Segona carrera de cavalls. 17.30 Això és el que hi ha. 18.20 Tercera i quarta carreres de cavalls. 18.30 Gran Prix. Així és la Fórmula 1. 18.55 Cinquena carrera de cavalls. 19.00 Estudi Estadi. 19.05 M.A.S.H. 19.30 Sisena carrera de cavalls. 19.35 Val més prevenir. 19.58 Especial musical. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Mike Hammer - "La trampa del sexe". 22.30 Estudi Estadi. 23.40 Autoretrat. 00.35 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Crear i viure. 14.00 Miramar esportiu. 14.20 Miramar informatiu.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Reina Bona. Ep. 11. 16.30 Especial Volta Ciclista a Espanya. 17.25 Els últims navegants a vela. Ep. 3 i últim. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.50 El planeta imaginari. 19.20 Informatiu juvenil. 19.35 Pista lliure. 20.30 Consum. 21.00 Telediari. 2ª ed. 21.35 El superagent 86. 22.05 La III Guerra Mundial. Ep. 2. 23.00 Viure cada dia. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Un drac, sant Jordi, i... 14.00 Comarques. 14.20 Miramar.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Reina Bona. Ep. 12 i últim. 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.30 Contes i llegendes. 18.15 Hola, nois! 18.50 Els electrofollets. 19.15 Informatiu juvenil. 19.30 Tocata. 20.30 Al mil per mil. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 L'home i la Terra. 22.15 L'ocell espinós. Ep. 5. 23.10 Especial musical. 00.05 Telediari - 3ª ed. 00.25 Telesport. 00.35 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Honorables ciutadans. 14.00 Comarques. 14.20 Miramar.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Partida d'escacs (10 episodis). Ep. n.º 1. 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.25 D'ací i d'allà. 17.50 Lletxa menuda. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.50 La cova dels forrellats. 19.15 Objectiu-92. 20.15 Informatiu juvenil. 20.30 Dintre d'un ordre. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 Sessió de nit. 23.35 Els comptes clars. 24.00 Telediari - 3ª ed. Telesport. 00.30 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Retalls de temps. 14.00 Comarques. 14.20 Miramar.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Partida d'escacs. Ep. 2. 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.25 Generació 800. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.45 El kiosk. 19.50 Informatiu juvenil. 20.05 L'art de viure. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 L'home i la Terra. 22.15 Aquí et vull veure. 23.10 A portada. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Testimoni. 00.35 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT CATALÀ

13.30 Primera fila. 14.00 Comarques. 14.20 Miramar.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Partida d'escacs. Ep. 3. 16.30 Volta Ciclista a Espanya. 17.15 Així és l'Òpera. 18.25 Hola, nois! 18.30 Barri Sésamo. 19.00 Scooby Doo. 19.20 Nosaltres. 19.55 Arabella. 20.25 Al galop. 21.00 Telediari - 3ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 Un, dos, tres... 23.35 L'empremta del crim. "El caso del procurador enamorado". 00.30 Telediari - 3ª ed. 00.50 Telesport. 01.00 Barenboim. 01.10 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

11.00 La bola de cristall. 12.50 Loteria Nacional. 13.05 Gent jove. 14.30 Les Corts d'Espanya. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Lucky Luke. 16.05 Volta Ciclista a Espanya. 16.35 Primera sessió. "Las cuatro plumas". 18.30 Els savis. 19.30 "V". "Un reflejo del terror". 20.30 Ahir i avui de l'aviació. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Volta Ciclista a Espanya. 21.45 Informe setmanal. 22.55 Dissabte cine. "Dos tramposos con suerte". 00.55 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull informatiu. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 A ple sol. 16.00 A ciència certa. 17.00 Estrenes TV - "Saigón, año del gato". 18.45 Candy, Candy... 19.10 L'any en què vam néixer. 20.05 Zoia. Ep. n.º 2. 21.05 El llegat del món àrab. "Astronomia". 21.35 El Dominical. 22.35 Llargmetratge: "Las tres caras del miedo". 00.15 Metropoli. 00.45 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 Estadi 2. 20.30 La nit del cine espanyol. 1ª part: Comentaris i presentació de la pel·lícula. 2ª part: "La revoltosa". 23.30 Música i músics. 00.05 Últimes preguntes. 00.35 Resum informatiu. 01.05 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 Temps moderns. 21.00 Els veïns. "La boda". 21.30 Si jo fos president. 23.00 El cinquè genet. "Los dados". 24.00 Dones per a una època. 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 Estudi obert. 23.00 Tatuatge. "Conducta impropia". 24.00 Embolic. Ep. 4. 00.25 Resum informatiu. 00.55 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 A-Uan-Ba-Buluba-Balam-Bambu. 21.00 Fila 7. 22.05 Cine club. "Gasparone". 23.55 Jazz entre amics. 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.30 La clau. 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 La família Robinson. 11.25 Tres mores. 11.50 Pleiteguensam. 12.05 Benvinguts. 13.00 Un milió per al millor. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Tele-Dissabte. 16.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.30 Estadi 2. 19.00 En paral·lel, els joves. 20.00 "Candilejas". "El público". 21.00 La finestra electrònica. 23.05 Opera. "Maruxa". 00.35 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms
 Adreça
 Població D.P.

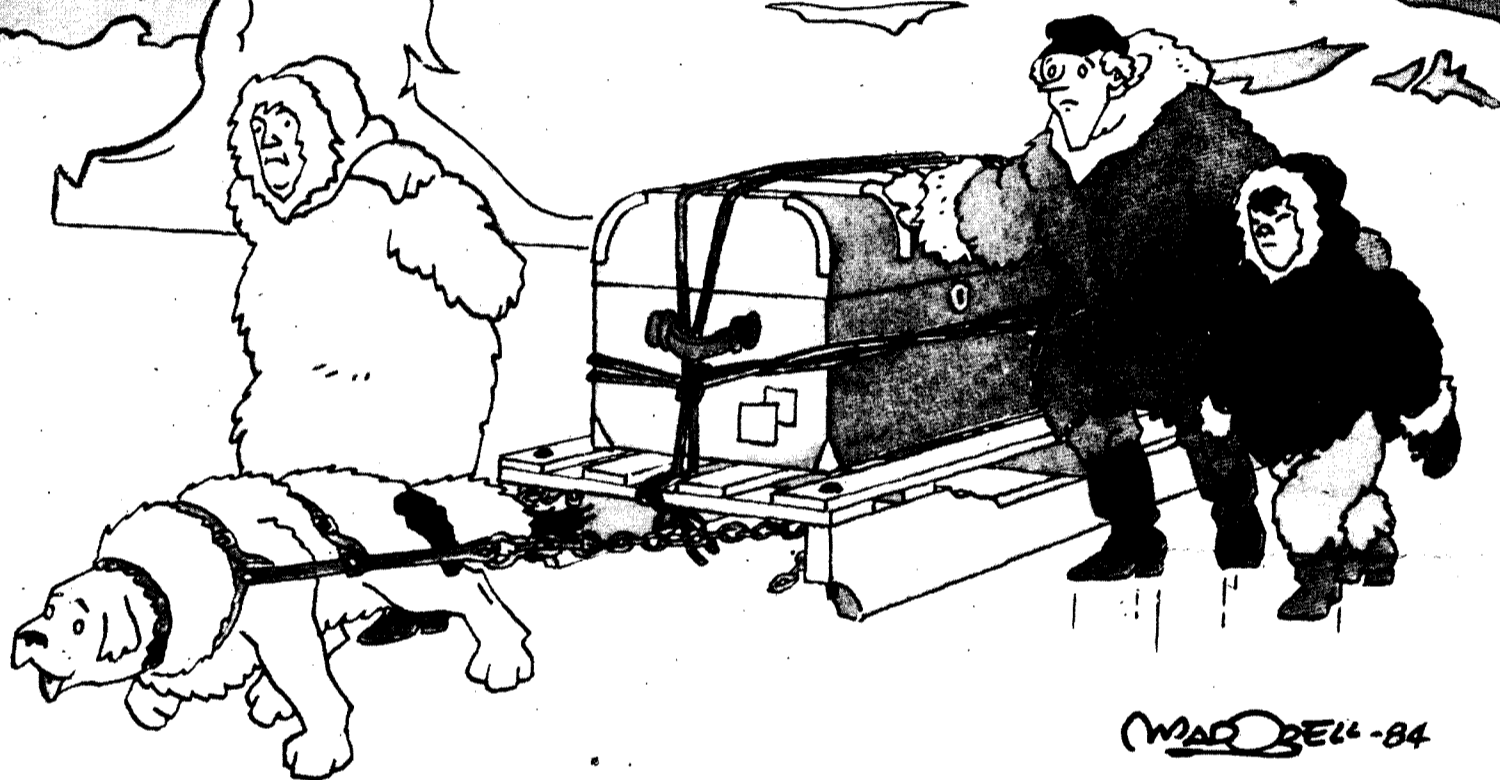
- Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
 - Incloc un taló barrat per aquest import.
 - Prego al Banc / Caixa
- Agència
 que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a
 nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º
 Lloc Data
 Signatura

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració

C/ Lepant, 244 - BarCELONA - Tel. 215 2739 - 2784 - 2805

NOU "CÒMIC"
EN MASSAGRAN
al
POL NORD

Col·lecció "MASSAGRAN"

Guió: Ramon Folch i Camarasa
Dibuixos: Josep M. Madorell

Volums publicats:

- Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN
- Aventures ENCARA MÉS extraordinàries d'en MASSAGRAN
- EN MASSAGRAN i el quadrat màgic
- EN MASSAGRAN al POL NORD

En preparació:

- EN MASSAGRAN i els negrers

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS

MATERNAL-PARVULARI-EGB-BUP

Casp, 79 - Tels. 245 72 03/04 - 08013 Barcelona